

Gamper

El Barça es presenta amb una plantilla reforçada ■ P38,39

Visita pontifícia

Benet XVI insta els joves a mantenir-se en l'Església ■ P22

Municipis més endeutats

CRÈDIT • Molts ajuntaments comencen a demanar els crèdits ICO aprovats pel govern espanyol per pagar factures **RESULTAT** • La iniciativa fa augmentar el deute

Hi ha ajuntaments catalans que ja han demanat acollir-se al crèdit de l'ICO, aprovat pel govern espanyol,

per tal de pagar factures pendents a proveïdors. Alguns, com els de Lleida i Tarragona, valo-

ren seriosament la possibilitat d'adoptar aquesta solució. Aquest préstec es pot demanar fins al 30 de

novembre que ve i s'haurà de tornar en un màxim de tres anys.

L'import del crèdit no

es dona als ajuntaments, sinó als proveïdors. Tot i que serveix per reduir la morositat, també té com a

conseqüència que augmenta el deute municipal. És a dir, que només posterga el problema. ■ P26,27

Uns combatents contra el règim de Gaddafi, ahir a la ciutat de Trípoli ■ BOB STRONG / REUTERS

La batalla de Trípoli

L'OTAN ataca el quarter general de Muammar al-Gaddafi mentre els rebels comencen a controlar barris de la capital de Líbia i anuncien la captura de dos fills del coronel

Entrevista

Alfred Bosch

Precandidat a cap de llista d'ERC al Congrés

"Hem d'explicar als espanyols que ens volem separar cordialment"

P4,5

Economia

Creix als Estats Units el temor d'una recessió persistent

Els plans de Washington no calmen les borses ni fan reactivar l'activitat econòmica

P12,13

Política

L'oposició no es creu que CiU renunciï al 'peix al cove'

P7

Reportatge

Sempre són els mateixos

Els grups de trilers i de carteristes es tornen a fer forts a la Rambla

P29

Club del Subscriptor P11

Ens ha arribat

El Partit Popular s'hi aboca

El Partit Popular va destacar alguns dels seus pesos pesants passats i presents per a la missa multitudinària de Benet

XVI a Madrid. Entre els assistents, s'hi va poder veure Ana Botella i l'expresident espanyol José María Aznar. També hi va

assistir algun ministre socialista, com José Blanco, i personalitats d'altres sectors importants, com ara Emilio Botín,

president del Santander, i Rodrigo Rato, de Bankia. A l'acte religiós, per tant, no pas poques aliances es devien forjar.

UT/UDA

Alfred Bosch

Amic libi

Escric aquestes ratlles i veig que els insurgents esteu entrant als carrers de Trípoli. No sé quant trigareu a fer fora el dictador Gaddafi, però vaja, espero que no calgui gaire temps i, sobretot, no gaire sang. Entenc l'exaltació que deus estar sentint, després de tanta lluita, de tant esforç, de tant patiment. I comparteixo la teva emoció, des d'aquí a l'altra riba del mar nostre, a punt de veure partir un dels pallassos més monstruosos del nostre temps.

El Despuntar de la Sirena, heu anomenat aquesta operació militar, que voleu que sigui la darrera. Es veu que a Líbia, la capital és coneguda amb el sobrenom de la Sirena, i d'aquí aquesta etiqueta poètica per a una incursió que podria no ser-ho gens. Amb una mica de sort, el coronel entendrà que allargar l'agonia pot complicar les seves possibilitats de fugir a temps, i us facilitarà la feina. Amb una mica de sort, la sirena podrà despertar aviat i en calma.

No puc fer gaire res per a tu, amic de Líbia, més enllà d'entendre't, dir que et tinc present als pensaments i explicar-ho a tothom que em vulgui llegir. La teva victòria serà la meva victòria, els teus entrebancs seran els meus, la teva il·lusió serà la meva. Més tard vindran les decepcions i els tràngols de tot color, sí. Però ningú no et traurà aquests aires escampats i generosos, aquest vent alegre i jove de tot despertar del poble. Prepara't per viure a fons, respira i omple't els pulmons. Aquí ens arribarà la teva fragància vital, em passarà entre els dits i et desitjarem el millor.

Les cares de la notícia

DICTADOR DE LÍBIA

Muammar al-Gaddafi

Allargant l'agonia

Sembla que el règim del dictador de Líbia té els dies comptats. Aquest moment havia d'arribar. En el moment en què Gaddafi s'ha quedat sense diners per pagar el seu exèrcit de mercenaris, les forces insurgents, amb el suport de l'OTAN, avancen amb més decisió. Gaddafi marxa com tots els dictadors: amb sang.

PRESIDENT DEL BANC SABADELL

Josep Oliu

Expansió internacional

Banc Sabadell ha fet un altre pas per consolidar la seva implantació als Estats Units amb l'adquisició del Lydian Private Bank, amb seu a Florida. Diversificar l'activitat és una de les millors maneres de blindar-se contra les crisis. Això i una bona gestió que fa possible fer operacions com aquesta.

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

José Luis Rodríguez Zapatero

Un govern sense rumb fix

El govern espanyol acaba de decidir que abaixarà l'IVA dels pisos nous del 8% al 4%. L'objectiu és ajudar que la banca es desfaci d'una part important del seu estoc immobiliari. És una solució efectista que, a sobre, està limitada a quatre mesos. Com a molt s'aconseguirà que la gent que es volia comprar un pis l'any que ve avanci l'adquisició unes setmanes. L'Estat espanyol necessita canvis estructurals, no pas pegats.

ENTRENADOR DEL FC BARCELONA

Pep Guardiola

Ja serà el quart any

Per al seu quart any, Pep Guardiola ha fet un equip que s'acosta encara més al seu ideal. Avui es presenta la plantilla reforçada d'un equip que és considerat el millor del món. Passi el que passi en aquesta temporada i els pròxims anys, tardarem a veure un equip com el que tenim ara.

Ara torno

Visca la fe (en les persones)!

Vaig ser escolà de la parròquia del meu poble uns quants anys de la meva infantesa. Després, amb prou feines he tornat a trepitjar una església si no ha estat per la missa del gall quan era la missa del gall, o per casaments, batejos o funerals (per això últim, massa vegades, dit sigui de pas). No puc dir que sigui un home de fe. No em puc considerar allò que se'n diu (o se'n deia) un catòlic no practicant. De tota manera, la fe, més enllà del fet religiós, com a concepte abstracte, vull dir, em sembla un valor molt interessant, prou profund per rebut-

jar-la amb arguments sovint tan fàcils com poc consistents. La fe, el concepte de fe, em sembla un valor molt vàlid per a la vida. Passa, però, que trobo molt complicat fer-ne una objectivació que permeti posar-la en pràctica si no és lligada al fet religiós, del qual ja he dit que me'n sento deslligat. Ja veig que em costa fer-me entendre, però és que no és una qüestió senzilla. La fe, vull dir, com a concepte, pot ser un valor positiu, si més no per fer de complement o de contrapès a la racionalitat més pura. És com allò que quan la matemàtica

s'apropa més a l'abstracció acaba entrant en contacte amb la millor poesia, dues matèries que arren de terra considerem molt allunyades per no dir antitètiques. Respecto molt, doncs, la gent que te fe. Encara que sigui la fe catòlica que no em va impregnar en la meva infantesa. La fe que sigui. Però sobretot la fe en les persones, o la fe en un mateix.

Reflexiono sobre tot això en plena canícula tardana del mes d'agost quan segueixo les notícies que arriben de la visita del Sant Pare a Madrid. El que penso ho va sintetitzar @JordiPM en els 140 caràcters

ANTHONY GARNER

del Twitter: "Cansat de tants laïcistes que en realitat són antireligiosos i de tants religiosos que en realitat són antilaïcistes". Em sento naïf dient-ho, però no pot ser que la discrepància es converteixi en confrontació. Totes les parts tenen raons comprensibles, però no se les han de llançar pel cap; per què tanta mala bava amb les desqualificacions? Amb les visites del Papa a Madrid, a Barcelona o a on sigui s'hi pot estar en contra, fins i tot per raons econòmiques, però igual com no a tothom li agraden els desplegaments per uns jocs olímpics, un congrés de telefonia mòbil o els carrers tallats per una manifestació o una cursa popular. I tot i això, no voldria perdre la fe, si és que és fe, en les persones.

La frase del dia

“Qui cedeix a la temptació d'anar pel seu compte corre el risc de no trobar mai Jesucrist o de treure una imatge falsa d'ell”

Benet XVI, PAPA, CAP DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA

A la tres

Germà Capdevila
gcapdevila@cataloniatoday.cat

Una iaia amb sort

Al poble de Bishop, Texas, hi viu Joan Ginther, de 63 anys. És probablement l'àvia que tots voldríem tenir. No pas perquè cuini molt bé o sigui entranyable, sinó perquè ha guanyat quatre cops en pocs anys una d'aquestes loteries de *rasca i guanya*, i s'ha fet multimilionària.

Les possibilitats de guanyar amb aquestes targetes rasca són mínimes. Ara bé, les probabilitats de guanyar-hi quatre cops són de, atenció: 1 entre 18.000.000.000.000.000.000.000.000. Aquesta xifra amb tants zeros és l'equivalent als grans de sorra que hi ha a tot el món. Un d'aquests grans de sorra era la possibilitat que tenia Ginther de guanyar la loteria per quarta vegada. Una iaia amb sort? No ben bé.

Resulta que la senyora Ginther és un geni de les matemàtiques amb un

“Un gra de sorra era la possibilitat que tenia Ginther de guanyar la loteria per quarta vegada. Una iaia amb sort? No ben bé”

postgrau en estadística de la universitat de Stanford. Les autoritats del joc de l'estat de Texas han entrat en pànic, i sospiten que Ginther va aconseguir desxifrar l'algoritme informàtic que determina on i quan les targetes guanyadores són distribuïdes. Mentre intenten aturar el cop abans que hi torni per cinquena vegada, han arribat fins i tot a clausurar la benzineria on Ginther va comprar les targetes guanyadores en dues ocasions. Sospiten que el seu propietari les reservava per a l'afortunada matemàtica, però no han pogut provar res, encara.

Des que va guanyar per primer cop, Ginther viu a Las Vegas –on, si no?– però els veïns del poble de Bishop asseguren que es passa dos mesos l'any al motel del poble, i que l'únic que fa durant aquest

EDITORIAL

Municipis sense marge de maniobra

■ Els ajuntaments tenen un problema financer de solució molt complexa. Atribuir aquestes dificultats a una gestió deficient és inexacte i injust. Molts ajuntaments patien i pateixen una deficiència crònica de recursos, emmascarada durant el temps de bonança econòmica gràcies al que es recaptava per l'activitat empresarial i les llicències d'obres, entre altres fonts d'ingressos. Però ara molts municipis es troben que la recaptació ha baixat i que han de continuar satisfent els mateixos serveis que abans.

Una conseqüència directa de la crisi és que els proveïdors, sobretot les petites i mitjanes empreses, són víctimes de la morositat municipal. No tenen prou reserves per aguantar gaire temps i moltes han de tancar. Aquesta crisi financera encadenada té solucions complicades, cap de les quals no és bona. La que ofereix el govern espanyol consisteix que l'ICO pagui directament les factures als proveïdors i que l'operació es consideri com un deute contret pels ajuntaments. És a dir, pa per avui i fam per demà.

En un moment crític com l'actual, tot i que la necessitat és gran, els ajuntaments no poden pujar els impostos. Les úniques sortides, descartat el crèdit, és declarar-se en fallida o retallar dràsticament els serveis. I això porta al fet que, un cop s'acabi la crisi, o potser com a conseqüència mateix, caldrà revisar a fons el sistema de finançament i les funcions dels ajuntaments. Caldrà apostar per un nou sistema equilibrat de comptes que faci impossible daltabaixos com l'actual. Però també caldrà preguntar-se si tots els serveis que ofereixen, i paguen, han de ser responsabilitat dels ajuntaments o pertocuen a altres institucions.

El timbal

Per què?

Suposem que la roda de premsa de José Mourinho dimecres passat en acabar la supercopa hagués estat oberta a tothom. Què els hauria agradat preguntar-li? Dic preguntar-li, no cridar-li... Aposto que la pregunta general hauria estat "Per què?" Per què va fer el que li va fer a Tito Vilanova. Doncs van caldre més de quinze preguntes perquè una periodista de Catalunya Ràdio fes la seva feina i li demanés per l'agressió. No només els polítics estan cada cop més allunyats de la població; reflexionem també els periodistes sobre què estem fent, en general i fora d'honroses excepcions. Per què acceptem anar a compareixences on no es deixa fer preguntes? Per què no som capaços de fer les preguntes que molesten, què són les bones? Per què?

Joan Rueda

Desclot Almenys, un

Es fa difícil en qualsevol guerra, com la que ara mateix somou Líbia, determinar la veracitat de les informacions. El foc fa fum i tothom escombra cap al seu tanc. Però ahir tot feia pensar que el regnat de Muammar al-Gaddafi s'acosta a la fi. El dèspota libi va fer públic un comunicat en què proclamava que es quedaria a Trípoli "fins al final" i exigia al seu poble que

combatés els rebels. Així sigui, pel que fa al final. Respecte al seu poble, ja combat. El combat precisament a ell. El llarg malson de sang s'acaba. El contrast del règim libi amb el sirí ha donat lloc a moltes crítiques raonables. No cal ser gaire llarg per arribar a la conclusió que les grans potències occidentals i la mateixa ONU tracten segons qui segons com els convé. Malgrat que tant Barack Obama com

Angela Merkel han reconegut finalment que Baixar al-Assad està massacrant el seu poble i li han exigint que plegui, les tropes de l'OTAN són a Líbia i no pas a Síria. Això és cert. Tan cert com que sense Gaddafi els libis patiran menys.

Vicent Sanchis

Política

Un lliurament més de la sèrie dels estius de l'Estatut

El 2008 continuaven les negociacions i les tensions perquè l'Estat complís els acords de l'Estatut

L'oposició manté que 'el peix al cove' continuarà

El PSC, el PP, ERC i ICV no es creuen que aquesta estratègia, com assegura Jordi Pujol, s'acabi

Alfred Bosch Precandidat a cap de llista d'ERC al Congrés dels Diputats

“Els rivals de debò són a fora”

PRIMÀRIES • “Són com un matx amistós, com un partit amb el meu germà” **MADRID** • “S’ha acabat el ‘peix al cove’ i els plats de lleties” **UNITAT** • “Si portem la barca cap a la llibertat nacional i la justícia social, posem-nos d’acord”

Marc Bataller
BARCELONA

L'historiador i escriptor Alfred Bosch és el candidat que ha escollit el futur president d'ERC, Oriol Junqueras, per encapçalar la llista a Madrid. Però Bosch no té el lloc assegurat, perquè l'encara secretari general, Joan Ridaó, també vol ser el número 1 i és possible que els militants hagin d'escollir entre l'un i l'altre en unes primàries.

Per què va acceptar l'oferta d'Oriol Junqueras?

Perquè ho vaig consultar amb Ghandi, Martin Luther King i Nelson Mandela i em van dir que acceptés.

No l'acabo d'entendre.

Em refereixo a un sentit literal i també figurat. Quan em va trucar Junqueras i em va proposar ser candidat, estava de vacances a Londres, amb els fills, visitant el Museu de Cera. I en el moment en què vaig rebre la trucada estava just davant d'aquestes tres figures. Me les vaig mirar i vaig preguntar “què?” I vaig dir que sí per patriotisme i justícia social.

S'ho va haver de pensar dues vegades tenint en compte que ERC està en crisi i que ha passat per dues patacades electorals importants?

A mi no m'enganya ningú ni m'han d'ensarronar. Per a segons qui això pot ser un problema, per a mi és un incentiu. Esquerra és molt més atractiva ara que no pas quan estava al poder. S'està reinventant i intenta reaccionar als estímuls de la societat civil. Acabo de sortir d'una altra aventura incerta, la consulta de Barcelona, i m'ho vaig passa pipa. Són aquests reptes els que aporten novetat i poden fer canviar el cap i el cor de la gent. No m'interessa ocupar una cadira i fer de funcionari.

Alfred Bosch és el candidat del proper president d'ERC, Oriol Junqueras ■ JUANMA RAMOS

Algunes enquestes auguren que ERC es pot quedar sense representació al Congrés dels Diputats.

M'han dit que no pinten gaire bé, però aquest no és el meu problema. I què? Ens hem de desesperar? No. Fem bones propostes; anem a buscar la connexió de la gent. La societat ens ha donat un mandat i no ens l'hem escoltat del tot.

Precisament, una de les crítiques que es fa a ERC és que ha perdut la connexió amb la gent, amb el pols del carrer.

No és només un problema d'Esquerra. Per què 50.000 voluntaris es dediquen a organitzar referèndums a mig Catalunya? Per què hi voten prop d'un milió de persones? Per què més d'un milió de manifestants surten al carrer per protestar contra la sentència de l'Estatut? I per què a la classe política això l'agafa amb el pas canviat? Perquè la societat és més àgil que la política convencional. Ens hem de posar les piles.

Després de la consulta de Barcelona va fer una crida perquè els polítics agafessin el relleu de la societat i ara vostè ha fet el pas.

He tingut el privilegi i la sort que m'ho hagin proposat. Ha estat molt fàcil. Arriba un moment en què la societat civil ni pot ni té l'obligació de fer-ho tot. Si no, de què serviria el sistema polític?

Com a antic portaveu de la consulta, pot capitalitzar part d'aquella gent que va votar als referèndums?

La cosa no va per aquí. Plantegem-ho d'una altra manera. No pot ser que xiulem i despistem com si res no hagués passat. I Duran i Lleida, quan diu que no canviarà la seva política al Congrés dels Diputats, xiula i despista. Repasem: el procés i la sentència adversa de l'Estatut, la manifestació massiva de la gent i també dels polítics, les consultes sobre la independència, les declaracions de Jordi Pujol, la sentència del Suprem contra la immersió, la crisi, l'atur, les re-

Alfred Bosch precandidat a cap de llista d'ERC al Congrés

A Madrid hem d'anar a explicar el que volem, però sent respectuosos amb Espanya. Dir-los que s'ha acabat i que cordialment ens volem separar

tallades i l'inconformisme dels indignats. Com algú pot pretendre dir que no ha passat absolutament res?

Algun cop se li ha sentit dir que a Madrid s'hi ha d'anar per plantar-se. A què es refereix exactament?

S'ha acabat el *peix al cove* i els plats de lleties. Si tenim força hem de treballar per les qüestions fonamentals que ens demana la gent: llibertat nacional i justícia social. Disposats a parlar amb tothom, però a l'hora de negociar hem de treure els temes nacionals, de país com la independència fiscal.

Sempre s'ha parlat que per aconseguir aquests objectius de país es necessita la unitat dels partits a Madrid, però per una cosa o altra mai no s'acaba de teixir. És una llàstima, però no crec en la unitat per damunt de tot. Només quan són uns objectius compartits i comuns.

Un dels cavalls de batalla serà el concert econòmic. Veu factible que el govern espanyol ho accepti?

Aquí és on entra en joc la idea de plantar-se. Si no l'acceptem, no votarem els pressupostos. Mira si és fàcil.

Si no s'obté el concert, es pot entrar en un altre estadi? CiU mai no contempla aquesta possibilitat.

Si el tombem haurem d'anar a la independència, no? Ja intentarem estirar CiU i convèncer-los. Més d'una vegada Artur Mas ha fet servir expressions que s'acosten a aquest camí.

Alguns dirigents de les CUP o SI han demanat als votants que s'abstinguin en aquests comicis, perquè a Madrid no s'hi ha d'anar a fer res. Què n'opina?

Discrepo. Hi hem d'anar perquè el Congrés és un fòrum que paguem entre tots i l'hem d'aprofitar. I no ens enganyem, també hi ha altaveus que aquí no tenim. A Madrid també hem d'anar a explicar molt clarament el que volem, però sent respectuosos amb Espanya. Dir-los que això s'ha acabat i que cordialment ens volem separar. Avui en dia el divorci privat existeix i amb un poble pot passar el mateix.

També hi ha qui interpreta que el seu paper de consens que va exercir a la consulta pot servir perquè ERC s'uneixi amb altres partits independentistes i articuli una coalició electoral.

No sóc cap messies. Però si a algú li serveix el model de la consulta, fantàstic. No m'agrada barallar-me, m'agrada entendre'm amb tothom. I si hem de portar una barca cap a la llibertat nacio-

A Esquerra, hem d'obrir les portes i les finestres de bat a bat perquè hi entri l'aire. Abans ja hi havia aquesta obertura, però ara hi ha de ser del tot

nal i la justícia social, posem-nos d'acord. Aquesta és la meua filosofia.

Parlant de tot el procés intern que viurà ERC, està preparat per participar en les primàries?

Sí i serà una ocasió d'or per temptejar els militants. De moment, veig molta il·lusió. La veritat és que els bioritmes són molt positius.

I què li diuen fins ara els militants?

Potser tinc una visió parcial, però detecto molta il·lusió. La gent ens anima i ens diu que renovem, que continuem per aquest camí, que siguem generosos i que incorporem gent de fora. És com aquesta sensació d'obrir les portes i les finestres de bat a bat perquè hi entri l'aire. Abans ja hi havia obertura, però ara hi ha de ser del tot. I aquesta sensació d'obertura i de llibertat absoluta encaixa molt bé amb el que és la gent d'Esquerra Republicana.

Tot plegat sembla una mica estrany: un precandidat com vostè, avalat per un president que encara no ho és, i que s'enfrontarà a l'actual secretari general.

Res no és mesquí. Quan les coses es fan amb noblesa i perseguint uns ideals de país, és del tot legítim. Entenc que hi ha una iniciativa del secretari general que vol tornar a ser candidat i em sembla bé. Tenim diferències de trajectòria, de procedència, però els dos volem el mateix. Entenc que si Junqueras m'ho proposa a mi és per la política d'obertura i connexió amb la societat civil. Intentarem guanyar en aquest matx entre companys.

Tem que en aquest matx es reproduïxin els enfrontaments caïnites històrics que sempre han perseguit el partit?

No és el millor que pot passar. En general ens ho hem d'agafar amb esportivitat. Unes primàries són un matx amistós, com si jo jugués un partit de tennis taula amb el meu germà, perquè Ridao i jo som germans en la causa. Els rivals de debò són a fora. Amb qui realment haurem de pugnar és amb el poder espanyol.

Acceptaria ser el número 2 de Ridao si acabés perdent?

M'han convidat com a cap de llista i entenc que això és manté.

Si Ridao guanyés, Junqueras quedaria desacreditat?

Se li ha de preguntar a l'Oriol.

I vostè?

No, perquè ho hauria intentat i hauria posat tot el meu esforç. Si no me'n surto, me n'aniré a escriure una novel·la i també seré una persona feliç. ■

L'exconseller manté que Rcat no es presentarà en solitari en els comicis estatals ■ J.S. / ARXIU

Carretero també obre la porta a una coalició amb ERC

El líder de Rcat vol que els republicans canviïn l'estratègia a Madrid ■ El pacte no serà possible si Ridao és candidat

Redacció BARCELONA

Si fa unes setmanes va ser Alfons López Tena, de Solidaritat, qui va obrir la porta a una possible aliança amb Esquerra amb vista a les eleccions espanyoles, ahir el president de Reagrupament, Joan Carretero, també va fer la mateixa oferta als republicans. Això sí, l'exconseller va condicionar aquests acords al fet que ERC canviï l'estratègia que ha adoptat els últims anys a Madrid i que aposti veritablement per "liderar" el moviment independentista.

En una entrevista a Catalunya Informació, el lí-

der de Rcat va assegurar que la seva formació no es presentarà en solitari i que l'única opció per participar en els comicis és que puguin arribar a una entesa amb ERC i la nova direcció amb l'objectiu de defensar els "interessos" dels catalans. Aquest pacte, però, només es podria consumir si el futur president d'ERC, Oriol Junqueras, se surt amb la seva i aconsegueix que Alfred Bosch sigui el candidat. D'altra banda, si l'actual secretari general, Joan Ridao, guanya la batalla –segurament els militants ho decidiran en unes primàries– el pacte seria impossible. Ridao ja ha reconegut del dret i del revés que ERC no s'ha de con-

centrar només en aglutinar les forces independentistes, sinó que ha de tenir amplitud de mires i eixamplar l'espai de l'esquerra nacional. Ahir Carretero recordava aquestes paraules de Ridao i també li retreia que els republicans han entrat en la dinàmica de la política espanyola al Congrés dels Diputats i no han defensat prou els interessos de Catalunya.

D'altra banda, la futura secretària d'ERC, Marta Rovira, va destacar en una entrevista a l'agència de notícies ACN que la pròxima direcció vol trencar la "dinàmica perversa" de rivalitat que hi ha hagut històricament entre els números 1 i 2 del partit. ■

PORTES
ANGEL MIR
Des de 1967

pass-glass

Accés còmode i sense barreres per al trànsit diari

www.angelmir.com
info@angelmir.com
Tel. 902 440 620
Fax 902 440 630

Per què una cosa tan bàsica com una bona alimentació segueix sent un luxe per a moltes persones...?

... el compromís és de tots.

Fes-te soci

Intervida
902 19 19 19
www.intervida.org

José Carbacho actor i director de cinema

2008

Els estius de l'Estatut (VIII)

Abans Catalunya que Zapatero

Edgar Mata
BARCELONA

“**J**osé Luis, els socialistes catalans t'estimem molt, però encara estíem més Catalunya, tenim obligació primer amb ells.” Aquestes són les paraules que el president de la Generalitat, José Montilla, deia a Zapatero durant l'11è congrés del PSC, el 20 de juliol de 2008. Montilla desafiava Zapatero quan tot feia preveure que no s'arribaria a cap acord per crear el Consorci Tributari abans del límit establert, el 9 d'agost de 2008. I així va ser.

El govern espanyol incomplia els terminis pactats a l'Estatut, i això provocava una reacció dels partits catalans. Mentre Puigcerócs demanava un document unitari dels partits catalans a Madrid, el tripartit d'esquerres del govern de la Generalitat i el principal partit de l'oposició, CiU, arribaven a un acord de mínims en defensa de l'Estatut, segons el qual es plantarien i no acceptarien més retallades de Madrid.

Des de la capital espanyola, el govern estatal assegurava que la seva voluntat era reactivar el text estatutari i donar un impuls a les negociacions per al finançament i per al servei de rodalies. Un mes més tard, la ministra d'Administracions Públiques, Elena Salgado, es mostrava enorgullida per haver fet onze traspasos en dos anys. Qui també es vantava davant d'aquella situació era Zapatero, fent públic que el text estatutari no obligava l'Estat a aprovar un nou finançament abans del 9 d'agost, sinó només a buscar un acord.

Una de les reunions més destacades d'aquell estiu es va produir en secret, el diumenge 17 d'agost al matí, i en un hotel de Vilanova i la Geltrú. Els protagonistes? Saura i De la Vega. L'objectiu d'aquesta reunió era evitar la compareixença del president espanyol al Congrés per l'incompliment estatutari.

Però l'estiu del 2008 començava amb una altra imposició des de Madrid. Des del carrer Gènova, Mariano Rajoy designava Sánchez-Camacho com a candidata oficial a la presidència del PP català per fer front a la candidatura de Montserrat Nebrera, que es resignava a cedir. En canvi, Daniel Sirera i Jorge Fernández Díaz sí que van renunciar a la cursa per aquesta presidència. Com s'esperava, Camacho es va acabar imposant a les eleccions internes del partit, tot i que només va tenir el 56% dels vots a favor.

De la seva banda, CiU tancava un llarg procés de renovació interna després de vuit anys, des de l'inici

El president, José Montilla, abraçant-se amb Zapatero, durant l'onzè congrés del PSC ■ J. RAMOS / ARXIU

del relleu entre Jordi Pujol i Artur Mas. L'expresident de la Generalitat passaria a un segon pla del partit, tot i continuar tenint una veu força important dins de la federació. En aquell congrés, també es va elegir, per tercera vegada, Artur Mas com a candidat a les eleccions al Parlament. Per ell, era un repte que assumia com una última oportunitat, després dels dos tripartits

que l'havien deixat a l'oposició. De fons, l'anticatalanisme agafava força amb diversos sectors espanyolistes signant un manifest contra la llengua catalana.

La balança fiscal

El 15 de juliol, i després de 30 anys, el govern espanyol feia públiques unes balances fiscals, les de l'any 2005. Qui va sortir a admetre que

Portades d'El Punt i de l'Avui

9 d'agost. Aquesta era la data màxima per arribar al nou acord de finançament que fixava el nou Estatut de Catalunya. El Punt obria el diari amb *Incompliment consumat* i citant declaracions del president de la Generalitat, José Montilla. En canvi, l'Avui titulava amb un *Zapatero no compleix*, també com a notícia principal de portada.

I què hi deien?

Alicia Sánchez-Camacho
Candidata a la presidència del PP català
“No m'han triat a Madrid. Sirera i Fernández em van oferir ser la persona de consens”
5 de juliol de 2008

Felip Puig
Secretari general adjunt de CDC
“L'independentisme de Colom, el roquisme del segle XXI de Recoder i els nous dirigents territorials mostren la renovació”
7 de juliol de 2008

Antoni Castells
Conseller d'Economia
“Entre Catalunya i el PSOE, el PSC elegirà sempre Catalunya. Sense això clar, no serem el partit central”
14 de juliol de 2008

José Montilla
President de la Generalitat
“No estic per fer caure Zapatero; no vol dir que no estigui disposat a crear-li problemes: ni n'he creat ni en crearé”
16 de juliol de 2008

Pedro Solbes
Vicepresident econòmic govern espanyol
“Abans del 9 d'agost no hi haurà un nou document”
22 de juliol de 2008

Francesc Homs
Diputat de CiU
“Zapatero passarà a la història per ser el president més fals que hi ha hagut al govern espanyol”
9 d'agost de 2008

Catalunya tenia un dèficit de 14.800 milions d'euros no va ser Pedro Solbes, sinó el seu número dos, Carlos Ocaña. Amb aquelles dades també es feia públic el PIB negatiu català, que era del 8,7%. Dies abans, la Generalitat ja havia fet públic un informe propi. Respecte a les xifres donades pel govern espanyol, el dèficit català era lleugerament superior, de 16.735 milions. ■

L'oposició no es creu que CiU abandoni el 'peix al cove'

■ El PSC, ERC i ICV repliquen Jordi Pujol i mantenen que el govern encara el continua aplicant i, sobretot, Duran i Lleida ■ El PP recorda a l'expresident la bona entesa que va tenir amb Aznar

Pujol assegurava en una entrevista a aquest diari que el 'peix al cove' s'ha acabat ■ J. LOSADA

M. Bataller
BARCELONA

El *peix al cove* continua i continuarà instal·lat a l'ADN de CiU. És la interpretació que fan els partits de l'oposició després que l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol assegurés en una entrevista en El

PuntAvui que l'estratègia, de la qual va ser l'arquitecte, s'ha acabat. Ni el PSC, ni ERC ni ICV es creuen aquestes intencions i el PP recorda que, mentre l'objectiu de CiU sigui la transició nacional cap a la "independència", el *peix al cove* és l'única via possible, ja que el que "pretén és

trençar la Constitució".

El president del grup parlamentari del PSC, Joaquim Nadal, retreu a Pujol que defensés amb una visió "angelical" l'executiu d'Artur Mas i també denuncia que la tàctica d'arribar a acords puntuals amb Madrid continua en el primer plànol. "El govern i el seu

Les reaccions

“El govern i el seu enviat a Madrid practiquen el pitjor model del 'peix al cove'”

Joaquim Nadal
PRESIDENT PSC AL PARLAMENT

“Pujol té molta feina per explicar-li al senyor Duran i Lleida que aquesta estratègia s'ha acabat”

Anna Simó
PORTAVEU ERC AL PARLAMENT

“Prefereixo el president Pujol negociador que no l'expresident radicalitzat”

Enric Millo
PORTAVEU PP AL PARLAMENT

“Una cosa és dir que el 'peix al cove' s'ha acabat i una altra cosa és fer-ho. El govern continua aplicant-ho”

Laia Ortiz
PORTAVEU ICV AL PARLAMENT

enviat a Madrid [Josep Antoni Duran i Lleida] apliquen el pitjor model d'aquesta estratègia”, remarca Nadal, qui posa com a exemple l'últim pacte aconseguit en aeroports, que preveu que Catalunya tindrà majoria en una junta de vigilància del Prat i que la Generalitat podrà tenir

la cogestió dels de Reus, Sabadell i Girona. Els socialistes sempre han qualificat aquesta entesa de “mínima” i Nadal recrimina a Duran que encara no hagi explicat com s'implementarà. En l'entrevista, Pujol també va assenyalar que Catalunya té el risc d'arribar a haver de triar entre la “in-

dependència o la residualització”. Un aspecte que, segons Nadal, no té cap sentit, perquè el dilema és com sortir de la crisi i aconseguir entendre's amb la resta de l'Estat.

Grup propi

La portaveu parlamentària d'ERC, Anna Simó, celebra que Pujol hagi enterrat el *peix al cove*. “Benvingut al club”, li etziba la republicana. Però no s'acaba de creure del tot aquesta teoria i assenyala que Pujol té molta “feina” per convèncer Josep Antoni Duran i Lleida que aquesta filosofia s'ha acabat. El plantejament d'ERC per a Madrid és intentar articular un grup propi al Congrés entre CiU, ICV, ERC i el PSC després dels comicis per defensar un “programa transversal” dels interessos catalans.

La dirigent d'ICV Laia Ortiz també nega taxativament que aquesta tàctica hagi mort. “El tripartit va intentar superar aquesta lògica aprofundint el marc de l'autogovern, però ara CiU hi ha tornat”, remata Ortiz, la qual també retreu a Pujol que critiqui el govern de Zapatero i durant tota la legislatura n'hagi estat la “crossa”.

Per la seva part, el portaveu del PP al Parlament, Enric Millo, lamenta la “deriva sobiranista” de l'expresident i incideix que hi ha d'haver una bona entesa amb l'Estat: “Sense lleialtat amb Espanya no hi podrà haver mai relació bilateral amb Catalunya.” Millo també recorda a Pujol que en aquest diari va remarcar que hi haurà poc marge de maniobra si el PP té majoria absoluta, que una de les millors èpoques per a Catalunya va ser amb el govern amb majoria d'Aznar. ■

Suports 2.0 de Puig i Rigau a Oriol Pujol

Redacció
BARCELONA

CiU intenta esquivar qualsevol especulació sobre la lluita interna que es pugui desencadenar per decidir qui ha de ser el número 2 al Congrés, sobretot després que Oriol Pujol s'oférés per a aquest lloc. Josep Antoni Duran i Lleida ha defugit

el debat cada vegada que li preguntaven els periodistes, tot i que també ha defensat la feina que ha fet el seu actual segon, Pere Macias. Mentrestant, altres dirigents nacionalistes hi han anat dient la seva i el sector sobiranista de CiU veu amb bons ulls Pujol perquè faci de contrapès al líder d'Unió.

En aquest sentit, els consellers Felip Puig i Irene Rigau donen suport ara a Pujol a través d'un grup que s'ha creat al Facebook a favor del secretari general adjunt de Convergència. També s'hi han adherit Jordi Turull, Albert Batalla, Josep Rull, Àngel Colom i Sònia Recasens, entre d'altres. ■

Oriol Pujol, al seu escó durant un dels plens al Parlament ■ ANDREU PUIG / ARXIU

Europa - Món

Noruega intenta tornar a la normalitat

Els noruecs culminen amb un cerimònia a Oslo tres dies de record als morts i creen una associació de víctimes

Fum enlairant-se ahir a Trípoli pels combats entre les forces lleials al règim i els insurgents, que van fer-se amb el control d'al-Maià (a la dreta) ■ PAUL HACKETT / BOB STRONG / REUTERS

Trípoli acaricia l'alliberament

ATACCOORDINAT L'OTAN bombardeja el quarter general de Gaddafi mentre els rebels anuncien la detenció de dos dels seus fills **AL-LOCUCIÓ** El coronel fa una última crida a lluitar **SORTIDA** El Regne Unit situa el dictador a Veneçuela

Redacció
TRÍPOLI

Trípoli no havia estat mai tan a prop de ser alliberada del règim de Muammar al-Gaddafi. Els rebels es van fer forts ahir, set mesos després de l'inici de la *primavera àrab* a Líbia, en quatre barris de la capital i

van obtenir el control de l'aeroport militar. L'ofensiva final es va combinar amb el suport aeri de l'OTAN, que va bombardejar el complex militar de les forces lleials al coronel, al districte de Bab al-Azizia, així com les instal·lacions aeroportuàries. Segons un portaveu oposi-

tor, el 50% de la capital estava ahir sota control rebel. De fet, la cadena àrab Al-Jazeera va anunciar que dos dels fills del coronel —un d'ells, el cridat a succeir-lo, Saif al-Islam— van ser detinguts pels rebels i que els membres de la seva guàrdia personal s'havien acabat rendint.

L'arribada d'insurgents a Trípoli va coincidir amb una revolta a l'interior de la ciutat i centenars de persones van sortir als carrers contra el règim, enmig del so de trotejos i explosions. Prop de 1.300 combatents dels dos bàndols haurien mort en l'assalt a la capital, segons el

ministre d'Informació i portaveu del govern libí, Musa Ibrahim. Al seu torn, els rebels van assegurar haver pres la ciutat d'al-Maià, a poc més de 20 quilòmetres de la capital, la històrica Tarhuna, 60 quilòmetres al sud, i Zintan.

Canvi de mans a Brega

En canvi, Brega, al front de l'est, tornava a mans gaddafistes. Algunes fonts parlaven de la captura del coronel Al-Jituni, considerat un dels principals alts càrrecs del règim. En tot cas, no es descarta que el replegament de forces per resistir fins al final a Trípoli acabi amb un vessament de sang, en una última ofensiva gaddafista contra la població civil.

El règim va fer una darrera crida desesperada perquè els fidels lluitin fins al final. El dictador, en la segona al·locució en menys de 24 hores, va or-

denar que s'obriessin els dipòsits d'armes i arsenals de Trípoli als ciutadans perquè puguin "defensar" la capital. Dissabte a la nit, Gaddafi va aparèixer a la televisió amb un missatge telefònic per demanar una contraofensiva.

El portaveu del govern va reiterar ahir l'oferta d'una sortida negociada amb la comunitat internacional i va culpar els presidents dels Estats Units, el Regne Unit i França de ser "responsables morals de morts innecessàries".

Els rebels sostenen que Gaddafi ha enviat diverses peticions d'asil per a ell i per a la seva família, mentre que el ministre d'Afers Estrangers britànic, William Hague, citant "informacions creïbles" de la intel·ligència occidental, sostenia que el coronel estava volant cap a Veneçuela, extrem que Caracas es va afanyar a negar. ■

MÈSLÍBIA

Tunísia reconeix el consell de transició libí

El govern de Tunísia va reconèixer oficialment ahir el Consell Nacional de Transició de la veïna Líbia com a representant legítim del poble, tal com ja han fet diversos països àrabs.

Impedeixen que un vaixell polonès ataquí a Trípoli

Els combats de Trípoli van impedir ahir que un vaixell enviat per Polònia per evacuar ciutadans d'aquesta nacionalitat ataqués al port. La nau va ser atacada i es va haver de retirar a alta mar.

L'antiga mà dreta de Gaddafi crida a la rebel·lió

L'exnúmero 2 del règim libí, Abdessalam Jallud, que dissabte va desertar, va instar ahir des d'Itàlia els ciutadans del seu país a rebel·lar-se contra el "tirà" Muammar al-Gaddafi.

Jallud, en un centre rebel a Zintan ■ HO / REUTERS

La Lliga Àrab insta el coronel a entregar el poder

La Lliga Àrab va instar ahir el coronel a entregar el poder al poble de Líbia i aturar els enfrontaments armats. Reunit d'urgència al Caire, l'organisme va censurar alhora la "ingerència" de l'OTAN al país.

Egipte frustra un intent d'entrar armes des de Líbia

Els guàrdies fronterers d'Egipte van interceptar ahir un vehicle carregat d'armes i munició que intentava entrar al país procedent de Líbia. Els ocupants van fugir després d'un intercanvi de trets.

Tercer dia de protestes davant de l'ambaixada d'Israel a la capital egípcia

■ Tots dos països s'esforcen per desactivar la crisi, tot i les mobilitzacions contra els israelians ■ El Caire exigeix una disculpa ferma per la mort de cinc policies

Redacció
EL CAIRE

Tot i que Egipte i Israel intensifiquen els esforços per desactivar la crisi diplomàtica originada per la mort de cinc policies egipcis a la frontera del Sinaí per un avió israelià que perseguia terroristes que havien atemptat en aquest país, una multitud es va tornar a aplegar ahir davant l'ambaixada israeliana al Caire per protestar per aquestes morts.

Dissabte al vespre, un manifestant va escalar diversos pisos de l'edifici de l'ambaixada per poder retirar la bandera israeliana que hi onejava i canviar-la per l'egípcia. Ahir centenars de manifestants continuaven plantats davant la seu diplomàtica, prop del riu Nil, vigilats per centenars de soldats i policies. Alguns amenaçaven de quedar-s'hi fins que l'ambaixador d'Israel no fos expulsat d'Egipte.

Per la seva banda, la Lliga Àrab, amb seu al Caire, va condemnar ahir "l'atac israelià contra forces egípcies" i va advertir que recau sobre Israel "la plena responsabilitat d'aquest crim". No obstant això, durant la jornada van aparèixer més senyals que indiquen que tant Egipte com Israel intenten rebaixar les tensions, les més greus d'enguà que el president egipci, Hosni Mubàrak, va ser derrocat, el febrer passat.

El dilema dels generals

El Caire va anunciar dissabte que cridava a consultes el seu ambaixador a Israel, però ahir no hi havia indicis que la retirada s'hagués produït, fet que alimentava els rumors que la junta que governa el país hauria fet marxa enrere en la seva decisió. El ministre de Defensa israelià, Ehud Barak, va dir que lamentava les morts dels policies egipcis, i va oferir una investigació conjunta dels fets amb

Manifestants egipcis, protestant ahir davant l'ambaixada d'Israel al Caire ■ KHALED ELFIQI / EFE

Hamàs anuncia un acord d'alto el foc amb condicions

El moviment islamista Hamàs, que governa Gaza, va arribar ahir a un principi d'acord amb totes les faccions palestines –amb l'única excepció dels Comitès Populars de Resistència (CPR)– per implantar un alto el foc, sempre que Israel faci el mateix i deixi d'atacar la franja. Les negociacions van

tenir lloc al Caire a través del govern egipci i representants de l'ONU. Segons un balanç de l'exèrcit israelià, s'han llançat 26 coets des de Gaza al sud d'Israel en les últimes 24 hores, sense que hagin provocat víctimes ni danys importants. Alguns d'aquests projectils disparats des de la franja de Gaza

van caure per error en territori egipci, prop de la frontera de Rafah, segons va informar la televisió estatal d'aquest país. A Gaza, l'aviació israeliana va efectuar ahir quatre atacs, en què van resultar ferides set persones, entre les quals, un adolescent, segons van informar els serveis d'urgència locals.

La data

18.08.11

Atemptat a Israel. Un avió israelià persegueix un terrorista i mata cinc policies egipcis a la frontera.

l'exèrcit d'aquest país. Egipte va acceptar discretament la proposta, però va advertir que les lamentacions de Barak "no són adequades a la dimensió del succés ni a la indignació del poble egipci". Ba-

La frase

“Apreciem enormement la responsabilitat del govern egipci respecte al tractat de pau”

Ehud Barak
MINISTRE DE DEFENSA ISRAELIÀ

rak també va dir: “Apreciem enormement la responsabilitat que està demostrant el govern egipci respecte a l'acord de pau” entre tots dos països.

Aquesta crisi ha fet emergir el dilema que

La xifra

156

túnels, per on passen mercaderies i armes, enllacen Egipte amb la franja de Gaza, segons un militar egipci al Sinaí.

afronten els generals que ara manen a Egipte, atrapats entre les pressions per preservar com sigui el tractat de pau de 1979 amb Israel, i l'hostilitat popular contra el mateix Estat israelià. ■

OPINIÓ

Xavier Ferrer
Economista i politòleg

El paper de la Xina al món

A cabo d'arribar de la Xina, un país interessant per la realitat de canvi polític i econòmic que viu i apassionant per la seva llarga i densa història i cultura. Naturalment, uns dies en aquest immens país són del tot insuficients per poder fer una anàlisi detallada, però sí que dóna per treure'n unes impressions que, sumades a les dades que es coneixen del país, em permet descriure el paper que intueixo tindrà la Xina en el segle XXI.

No dic res de nou si afirmo que la Xina ha passat de ser un estat emergent a una autèntica realitat política, econòmica i militar i que ja és un actor important en l'actualitat. En primer lloc, en clau d'impressió d'uns pocs dies sobre el terreny, afirmar que es nota que som davant un país potent, amb un creixement econòmic que arriba a una ciutadania dinàmica conscient de les penúries de passat i de la bondat de l'obertura econòmica iniciada fa trenta anys, però també amb una realitat política de partit únic que fa els possibles per tenir la ciutadania contenta, garantia per a la seva pròpia permanència en el poder, i també de les limitacions respecte dels drets humans i les llibertats individuals que aquest sistema comporta. Tot plegat, però, mentre hi hagi creixement i vagin sortint de la misèria milions de persones, com està succeint actualment, tot fa pensar que el sistema romandrà fort.

Vista aèria del districte central de Hong Kong ■ A.H. / EFE

Què passarà en el futur, quan una majoria de la societat xinesa demani llibertats individuals, col·lectives i de reivindicació nacional (Tibet...), està per veure, però no és el problema d'avui. Les dades que detallo a continuació demostren que hi ha sistema per estona.

Un país amb 1.500 milions de ciutadans (un 20% de la humanitat), amb un creixement econòmic del 9% anual, amb un producte interior brut que ja ha superat el dels estats europeus importants i el Japó i amenaça els EUA, a qui pot superar abans del 2050. Un país amb un increment de despesa en defensa superior al 10% que manifesta discretament la voluntat de ser un actor militar important a la zona i al món. Un país amb un dinamisme econòmic impressionant, amb grans empreses estatals que busquen col·laboració internacional i fonts d'energia a l'exterior, especialment a l'Àfrica i l'Amèrica Llatina. Un país amb una capacitat financera important que l'ha dut a ser el creditor més significatiu dels EUA i dels estats de la UE, fet que marca un canvi de tendència en les relacions econòmiques globals, desplaçant el centre econòmic mundial cap al Pacífic –només cal veure el dinamisme econòmic i financer de Xangai que, amb 18 milions d'habitants, allotja les seus dels bancs i les multinacionals més importants. Un país amb un increment de graduats universitaris molt significatiu que contrasta amb el més del 90% d'analfabets que tenia només fa uns anys. I moltes més dades sobre agricultura, sanitat, pensions i altres àmbits que ens mostren un país conscient de la realitat pròpia i del món actual i que vol recuperar el paper de líder mundial que ja havia ostentat en èpoques passades.

Aquestes són les credencials de la Xina. Veurem com les administrem des d'Occident, perquè en aquest món global tot el que passa en el gegant asiàtic ens afecta directament.

ANÀLISI

David Portabella

Hiperactivitat general

“Se li ocorre al PP alguna proposta útil, encara que sigui des de la platja?”

Amb la pregunta en forma de desafiament, Alfredo Pérez Rubalcaba desfeia l'encanteri subliminar de la seva precampanya hiperactiva, que busca contrastar la imatge d'un omnipresent cap de llista del PSOE davant un Mariano Rajoy que ni en la pitjor tempesta del deute no ha previst la possibilitat de suspendre el recés estiuenc a Sanxenxo. D'acord amb la frenètica agenda que li programa la seva cap de campanya, Elena Valenciano, el candidat Rubalcaba espereu ara l'agost tant per pentinar el territori com per marcar l'agenda política.

El catàleg de la hiperactivitat ha deixat un reguer de propostes a tres mesos de les eleccions del 20 de novembre que, aplegades, equivaldrien a tot un programa electoral. Un pacte entre patronal i sindicats per moderar salaris, un fons imposat a la banca per crear ocupació, la recuperació de l'impost de patrimoni, la renovació del subsidi de 400 euros per als aturats que esgotin totes les prestacions, la supressió de les diputacions...

Criticades totes pel PP, però el mateix PP reconeix *de facto* qui escriu l'agenda política de l'agost replicant instantàniament a totes i anant a remolc en el carrusel de l'actualitat.

Immers en el frenesí electoral, Rubalcaba fins i tot ha fet dues concessions al màrqueting polític que els seus vells coneguts ni es creuen en un polític que es vanta d'una autenticitat immune a les picades d'ullet electorals. Una és la *photo opportunity* d'arribar a la seu de la DGT en cotxe particular, un Skoda Fabia que al concessio-

Pérez Rubalcaba, amb l'alcalde de Vigo en una trobada de simpatitzants ■ SALVADOR SAS / EFE

nari volta els 14.000 euros, aparcar-lo i acudir al parquímetre més pròxim per treure el tiquet de l'hora. L'altra és obrir un compte de Twitter (@conrubalcaba) sobre el qual ha admès que ni escriu les piulades ni tampoc l'actualitza. Segons Valenciano, és un "equip", el que plasma al canal social paraules de Rubalcaba.

Mentre Rubalcaba recorre l'Estat de cap a cap llançant-hi idees, en paral·lel l'aparell del PSOE maniobra per enfilat el candidat com a secretari general socialista a partir que es tanquin les urnes el 20 de novembre. "Rubalcaba ha manifestat en més d'una ocasió que venia per quedar-se, que no era només un candidat electoral del PSOE sinó que volia exercir el lideratge amb

totes les conseqüències. Joestic segur que tindrà tot el suport del PSOE, siguin quines siguin les circumstàncies del 20-N", avisava el portaveu del govern espanyol, José Blanco. S'afegia a la maniobra el president del Congrés, José Bono, que en els últims mesos ha convertit l'hemicicle de la Carrera de San Jerónimo en un críptic confessionari polític per on han desfilat des del president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, fins al mateix candidat. "Que Rubalcaba sigui el secretari general del PSOE és molt sensat, jo tinc memòria i recordo l'època en què vam tenir un candidat -Josep Borrell- que no era el nostre secretari general perquè ho era Joaquín Almunia... I allò no va poder sortir pitjor! Així que si

ara ho podem evitar, millor", va reflexionar dimarts Bono en una cita amb periodistes al seu poble natal de Salobre (Albacete).

Si bé catapultar al timó del partit un home adorat per la vella guàrdia com Rubalcaba és una

L'aparell pressiona per situar Rubalcaba com a secretari general del PSOE l'endemà del 20-N

indissimulada maniobra contra l'aspiració de Carme Chacón, l'èxit de l'estratègia dependrà en última instància del resultat que arrenqui el candidat del PSOE a les urnes. "Blanco no podia dir que Rubalcaba serà el secretari

general només si guanya, perquè seria tant com admetre que podem perdre, però Rubalcaba serà el que vulgui a partir del 20-N", reflexiona un baró del PSOE que reté el fil directe amb l'aspirant. Fins i tot en cas de davallada? "Home, si patís una davallada, entendria que no aspirés a la secretaria general, però ell obtindrà un resultat millor del que tot hom preveu, i per res del món tindrà un resultat tan baix com el d'Almunia, ni de bon tros!", conclou el mateix interlocutor.

L'evocació d'Almunia no és una concessió a la nostàlgia sinó un trauma del partit fundat per Pablo Iglesias el 1879 a la Casa Labra de Madrid. En les eleccions del 2000, en què Almunia va ser la solució d'emergència després que el Borrell guanyador a les primàries tirés la tovallola, el PSOE va caure en els 125 escons (en perdia 16) contra un José María Aznar que amb 183 (27 més) firmava la seva majoria absoluta. En la cursa fins al 20-N, el PSOE lluita contra la impopularitat de Zapatero en plena crisi amb un botí de 169 escons. Així que Rubalcaba hauria de viure un dalta baix de 45 escons per reviuire el malson d'Almunia de fa onze anys. Pensant en el túnel que s'obre al PSOE en cas de caure al llindar dels 120 escons, però, hi ha alternativa a Rubalcaba?

"Chacón té un problema, i és que previsiblement no guanyarà a Catalunya, i algú que no guanya al seu territori no pot aspirar després a liderar el partit. En canvi, Rubalcaba no té territori", apunta un veterà afí a Rubalcaba.

És la virtut d'haver nascut a Cantàbria, ser diputat per Cadis i presentar-se ara de cap de llista per Madrid.

El fiscal demanarà que es retirin els càrrecs a DSK

Redacció
NOVA YORK

El fiscal encarregat del cas DSK -Dominique Strauss-Kahn, exdirector gerent del Fons Monetari Internacional (FMI), acusat de crims sexuals- demanarà demà al jutge que retiri tots els càrrecs a l'imputat, segons assegu-

rava ahir el tabloide *New York Post*. Citant fonts pròximes al fiscal, el diari afirma que el fiscal, Cyrus Vance, es disposa a recomanar l'abandonament de càrrecs, una petició que, segons el *New York Post*, els jutges solen acceptar de manera immediata. Si fos el cas, Strauss-Kahn podria tor-

nar de seguida a França. Segons el diari, el fiscal explicarà que els càrrecs que s'imputen a l'exdirector de l'FMI, acusat per una responsable de neteja guineana d'haver-la obligada a fer-li una fel·lació el 14 de maig passat a l'hotel Sofitel de Nova York, no es poden demostrar "més enllà del dubte raonable". En la

moció que presentarà, Vance exposarà tots els detalls de la investigació duta a terme en els darrers quatre mesos, i n'hi podria afegir de nous per posar en qüestió la credibilitat de la suposada víctima, Nafissatou Diallo.

El mateix advocat de la dona, Kenneth Thompson, va admetre en declaracions a un altre diari, el *New York Times*, que s'esperava una retirada dels càrrecs. El fiscal Vance ha convocat per avui Diallo i el seu advocat, la vigília d'una altra audiència d'aquest serial judicial. ■

Strauss-Kahn, durant una sessió al Tribunal Suprem de Nova York, el juny passat ■ ALLAN TANNENBAUM / AFP

Stoltenberg, el primer ministre noruec, ahir durant l'acte de record a les víctimes del 22-J ■ EFE

Noruega vol tornar a la normalitat després del 22-J

■ Els noruecs culminen amb un cerimònia a Oslo tres dies de record als morts ■ Es crea una associació de víctimes

Redacció OSLO

Els noruecs van recordar ahir les 77 víctimes del doble atemptat del 22 de juliol a Oslo i a l'illa d'Utoya amb un emotiu homenatge en què van manifestar la seva voluntat de mirar endavant i recuperar la normalitat.

El rei Harald V va defensar la llibertat i l'obertura en una "societat multicultural i diversa", durant la inauguració de la cerimònia, a l'Spektrum d'Oslo. L'acte va aplegar representants oficials, supervivents i familiars de les víctimes, un dia abans de complir-se un mes des que l'ultradretà Anders Behring Breivik atemptés contra el complex del govern a Oslo i, després, perpetrés una matança al campament de les joventuts laboristes a l'illa d'Utoya.

"Vam perdre 77 persones que volien donar el millor que tenien a la societat; les hem d'honar defensant els valors pels quals van lluitar", va dir el monarca, mentre el primer ministre, Jens Stol-

Dos nois en van salvar una vintena

Dos joves txetxens han estat declarats herois a Noruega per haver impedit que més d'una vintena de nois morissin pels trets de Breivik a Utoya. Rustan Daú dov, de 16 anys, i Movsar Dzhamáev, de 17, van aconseguir amagar els menors en una cova durant el tiroteig. Segons els txetxens, a l'illa hi havia amagatalls on

refugiar-se, però la por va paralitzar molts joves. Daú dov va explicar que ell mateix va estar a punt de convertir-se en una víctima de Breivik, a qui veia com "un policia que semblava molt tranquil". El jove recorda com "davant dels nostres ulls", Breivik va matar d'un tret al cap "un nen d'uns 10 anys".

Les frases

“Hem d'honar les víctimes defensant els valors pels quals van lluitar”

Harald V
REI DE NORUEGA

“Junts farem una unió indestructible d'ajuda, democràcia i seguretat”

Jens Stoltenberg
PRIMER MINISTRE NORUEC

tenberg, agraïa el paper dels que van ajudar en les tasques de rescat i admetia que planen encara moltes preguntes sobre l'actuació de les autoritats, que han de ser contestades "per poder tirar endavant". La cerimònia d'ahir va culminar tres dies de

record que van arrencar divendres amb la visita a Utoya de familiars de les víctimes i que van continuar dissabte amb la dels supervivents. Familiars i supervivents han creat una associació per defensar els interessos dels afectats per la tragèdia. ■

EL CLUB 902 22 10 10
DEL SUBSCRIPTOR D'ELPUNTAUVUI de dilluns a divendres
Club del Subscriptor www.clubdelsubscriptor.cat
club@elpuntavui.cat
Matins de 8 a 2
Tardes de 4 a 6

ESPECTACLE VISUAL - DANSA
The Vinegar Dances
(Tribute to Gorey)
Creació i direcció de Víctor Àlvaro i Bealia Guerra
LLOC: Almeria Teatre (c/ Sant Lluís, 64 de Barcelona)
DIES I HORA: De l'1 a l'11 de setembre, els dijous i divendres, a les 9 del vespre
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

PARCS AQUÀTICS
Water World - Aquadiver
Temporada 2011
LLOC: Water World, ctra. de Vidreres, km 1,2 de Lloret de Mar
Aquadiver: ctra. de Circumval·lació, s/n de Platja d'Aro
DIES I HORARI: Obertura diària a les 10 del matí.
Water World: fins al 18 de setembre. Aquadiver: fins a l'11 de setembre
OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 25 euros

MUSEUS
Cosmocaixa i Caixaforum Barcelona
LLOC: Cosmocaixa: C/ Isaac Newton, 26, de Barcelona
Caixaforum: Av. de Ferrer i Guàrdia, 6-8, de Barcelona
OFERTA
Entrada gratuïta per a 4 persones, vàlida per a tots dos recintes
Promoció vàlida fins al 31 de desembre del 2011

RELAXACIÓ
Spa San Jorge Hotel
LLOC: Carretera Palamós, s/n de Calonge-Platja d'Aro
OFERTA 2x1
Per al circuit Spa i per als tractaments. Reserves: 972 652 311

MUSEUS
Museu de la Xocolata de Barcelona
LLOC: C/ Comerç, 36 de Barcelona
DIES I HORES: De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 7 de la tarda. Diumenge, al matí, de 10 a 3. Els dimarts no festius el museu estarà tancat al públic
OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 4,30 euros

ACÚSTICA 2011
Manel
LLOC: Claustre Ramon Muntaner de Figueres
DIA I HORA: Dijous 1 de setembre, a 2/4 d'11 del vespre
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 18 euros

MUSEUS
Espai Macià
El somni de Francesc Macià
LLOC: Plaça Ramon Arqué, 5 de les Borges Blanques. DIES I HORARI: De dimarts a dissabte, de 10 a 2 i de 5 a 8. Diumenges i festius, al matí de 10 a 2
OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 5 euros

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Cal trucar per fer la reserva **902 22 10 10**

Directament amb la targeta de subscriptor

Atenció al client **902 45 60 00** i també: atencioclient@elpuntavui.cat

Economia

**Entrevista a
Josep Maria
Àlvarez**

El secretari general de la UGT avisa el govern que "la lluita durarà" i troba una "indignitat" la gestió del PIRMI

**La fruita
catalana,
per terra**

El sector viu una crisi de preus per tercer any consecutiu en una campanya que va començar amb l'E.coli

EURIBOR (juliol) 2,183%	PETROLI (Brent) 108,62 dòlars	TIPUS (zona euro) 1,5%	TIPUS (Estats Units) 0%-0,25%	EURO (dòlars/unitat) 1,4404	OR (euros/unça) 1.299,281	IPC (juliol) 3,1% ↑	ATUR (juliol) 5.525 ↓	PIB (primer trimestre) 1,1% ↑
--------------------------------------	--	-------------------------------------	--	--	--	-------------------------------	---------------------------------	---

BALANÇ

El gran repte d'Obama

Xavier Alegret

Barack Obama va arribar a la Casa Blanca amb una aura de defensor dels drets socials i una de les seves prioritats era la universalització de la salut pública. Ara, la crisi ha fet desviar les expectatives i el

president que més ha il·lusionat els nord-americans està en un carreró sense sortida, obligat a retallar despeses i amb una oposició més radicalitzada que mai que no li pensa posar les coses fàcils -cosa

que, val a dir, no és exclusiva dels EUA i ja ha passat a altres països amb dificultats-. Obama pot pagar car el preu polític però no té més remei que afrontar el gran repte i evitar una altra gran depressió.

La crisi a la primera potència

Els Estats Units temen que arribi una recessió persistent

FRACÀS Els plans de Washington no aconsegueixen calmar els inversors ni fer accelerar l'economia, que només ha crescut un 1,3% al segon trimestre **PROBABILITATS** Les probabilitats d'una altra crisi són d'un 30%, segons els economistes

Dani Triadó

Nova York

Les borses nord-americanes han tancat la setmana amb números vermells. Les notícies sobre el possible estancament de l'economia dels Estats Units i dels problemes constants amb el deute a l'eurozona han fet posar els nervis de punta als inversors que, només els dos últims dies, van fer baixar l'índex Dow Jones fins a un 5,2%. La gira del president Barack Obama per l'oest, on ha presentat un pla per estimular l'economia a les zones rurals del país, no va servir per fer calmar les borses, més pendents d'uns índexs descoratjadors que dels anuncis i les arengues de Washington.

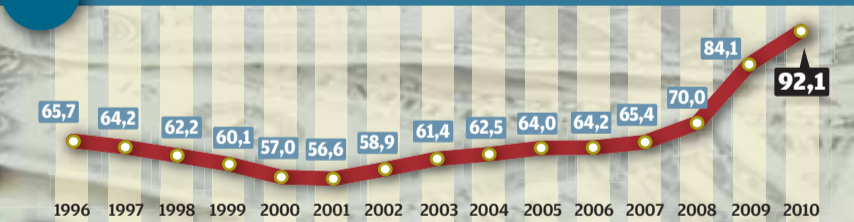
En el seu últim discurs a la nació, Obama va reclamar als líders polítics la mateixa responsabilitat i integritat dels petits emprenedors del cor dels

L'economia dels Estats Units

Font: Departament de Comerç dels EUA

Font: Departament del Tresor dels EUA

Font: Departament de Treball dels EUA (*) Fins al mes de juliol

EUA. Conscient que l'economia nord-americana creix a un ritme més lent que l'esperat, el president va fer una crida perquè es defugiu els partidismes que van fer convertir les negociacions sobre el límit del deute en un estira-i-arrotonsa, un debat tens que va fer posar en perill la solvència de Washington.

N'hi ha per a això i per a molt més. L'índex d'atur és d'un alarmant 9,1% i l'economia nord-americana només va créixer un 1,3% al segon trimestre, superior al 0,4% dels tres primers mesos però lluny del 3% necessari per crear llocs de treball. Les principals cadenes de distribució nord-americanes fan pública la preocupació per l'actitud d'uns consumidors prudents i austers. I els economistes avisen que les probabilitats que als EUA hi hagi una altra recessió són del 30%, segons una enquesta del diari *USA Today*. ■

Els Membres de la Borsa de Barcelona
Una xarxa al servei de les empreses i dels inversors.

Passeig de Gràcia, 19 - 08007 Barcelona - Tel.: 93 401 36 60 - informacion@borsabcn.es

Borsa de Barcelona
BME X

La crisi a la primera potència

Obama saluda un noi que havia escoltat un dels seus discursos durant la gira de tres dies per l'Àfrica rural portada a terme la setmana passada ■ JIM WATSON / AFP

Contra la japonització

SEMBLANCES • Els mercats occidentals mostren símptomes similars als que van provocar l'estancament econòmic del Japó els anys noranta **PROTECCIONISME** • Obama encoratja el Congrés a confiar en la mà d'obra nord-americana i en els productes 'Made in America' **PROBLEMA** • Els economistes desconfien de la capacitat de la classe política

D.T.
NOVA YORK

Un endeutament públic excessiu, els índexs d'interès al zero per cent, l'enfonsament del mercat immobiliari, uns índexs demogràfics poc sostinguts i la impassivitat política van portar el Japó dels anys noranta a un estancament que va malmetre la seva economia, llastrada per la deflació i un creixement excessivament lent. Avui, són els mercats occidentals els qui, ofegats per deutes que han compromès les finances públiques, s'han vist abocats a plans de rescat i programes d'estímul per tal de salvar economies que malgrat tot, no surten de la recessió. La por a la japonització s'apodera d'unes borses que acumulen pèrdues mentre els governs llancen missatges de confiança a una població que veu amb pessimisme un futur marcat per l'atur.

"Cada dia veig nord-americans conduint cotxes Hyundai i Kia. Doncs bé, vull veure gent a Corea conduint cotxes Ford, Chevy i Chrysler. Vull més productes venuts

arreu del món amb tres paraules estampades: *Made in America*". És l'últim missatge del president Barack Obama, unes paraules destinades a recordar que malgrat la crisi, si alguna cosa no manca als EUA és mà d'obra. Durant la seva gira de tres dies per l'Oest central del país, Obama va encoratjar el Congrés a aprovar la creació de

Malgrat els escassos resultats, Obama demostra més ambició que George W. Bush

noves infraestructures, a reincorporar al mercat laboral els joves soldats provinents de l'Afganistan i l'Iraq, a augmentar els tractats de comerç i a retallar els impostos a les rendes baixes perquè les famílies disposin d'ingressos extres.

Són mesures que s'afegeixen als nous plans per estimular l'economia de les comunitats rurals, un programa de reinversions al cor dels EUA, amb projectes per acostar els grans inversors de capital privat als petits comerciants rurals. Washington in-

tenta, així, rebaixar un índex d'atur que, malgrat les mesures aplicades, continua sent superior al 9%. El febrer del 2009 el Congrés nord-americà va aprovar un primer paquet d'estímul de 547.000 milions d'euros, a petició d'Obama. Molts analistes consideren que aquells incentius van evitar que les conseqüències de la recessió fossin pitjors però no va aturar un atur que, l'octubre d'aquell any, assolí el 10,1%. A finals del 2009, el president pactava amb els republicans un segon paquet d'incentius de fins a 596.000 milions d'euros, amb nous beneficis per als aturats i una reforma dels impostos sobre la renda, en un pla que els demòcrates van considerar perjudicial per al deute.

El paper de la Fed

Malgrat els relativament escassos resultats, Obama demostrava ser més ambiciós que el seu antecessor, un George W. Bush que, en plena recessió, l'any 2008, retallava els impostos en 187.000 milions d'euros. La nova administració, més pragmàtica que mai, intenta combinar els sacrificis en els programes socials amb plans per augmentar els

1,2

bilions d'euros ha injectat la Reserva Federal a l'economia nord-americana en plans que no han solucionat els problemes estructurals.

9

per cent d'atur és la taxa que actualment tenen els EUA tot i els programes d'estímul.

impostos als nord-americans més benestants. Per la seva banda, la Reserva Federal (Fed) ha arribat a injectar més d'1,2 bilions d'euros a l'economia nord-americana, en plans que han reportat beneficis a curt termini però que no han solucionat els problemes estructurals de l'economia nord-americana. Aquest mateix mes, el president de la Fed, Ben Bernanke, prometia mantenir al 0% els tipus d'interès durant els propers dos anys.

Amb tot, només la setmana passada 408.000 persones van acollir-se als plans de beneficis per a aturats, els nivells d'inflació registrats al juliol van ser els més elevats des de març, la venda de llars disminueix i agències com Standard & Poor's perden la confiança en el deute nord-americà. Com deia Robert Harding al *Financial Times*, "no existeix una medicina màgica i la millor solució és una combinació de diferents mesures junt amb la voluntat política per restablir la confiança dels consumidors". "El problema és -afegia Harding- que de voluntat política en queda poca i aquest és el més preocupant dels senyals econòmics". ■

Josep M. Àlvarez

“El govern ha de ser conscienciat que la lluita durarà”

Xavier Alegret
BARCELONA

Els sindicats s'han mobilitzat els darrers mesos contra les retallades, però les seves protestes han estat eclipsades pel moviment del 15-M. El líder sindical més veterà de Catalunya, l'uguetista Josep Maria Àlvarez, creu que cal aprofitar aquesta força popular per dir que ja n'hi ha prou de retallades indiscriminades i també de govern de mercats.

Aquest agost, els mercats estan marcant més que mai l'agenda econòmica. Què li sembla?

Els mercats han guanyat pes amb la crisi perquè no s'ha fet cap reforma de la regulació global que obligui que l'economia estigui al servei de les persones i no dels interessos dels mercats. Hem passat de la refundació del capitalisme del senyor Sarkozy al fet que aquest hagi de deixar les vacances a corre-cuita perquè fins i tot s'atreveixen amb la totpoderosa França. El món el governen persones que estan absolutament entregades als mercats i que no fan valer l'autoritat que els dona la sobirania popular.

Estan massa pendents dels mercats?

L'atenció als mercats hauria de servir per fer els canvis estructurals que necessita un planeta que s'ha globalitzat. Les agències de qualificació no poden respondre a interessos privats sinó a interessos globals i han de tractar igual tots els països. Hem de posar límits a l'especulació dels mercats borsaris, hem de situar les competències dels directius de les multinacionals, que sense que hi puguin ni un duro són els que decideixen sobre tot. Però en lloc d'això, el que es fa és maldar per donar una mica de carn a un lleó que es menja tot el que li donin i que cada vegada en vol més. I més, serà una altra dictadura que ja no és amb l'exèrcit

INICIATIVA

El secretari general de la UGT de Catalunya explica que demanaran als grups del Parlament que convoquin una consulta a la ciutadania sobre les retallades

PIRMI

“Em sembla bé que es persegueixi el frau, però la manera com s'ha fet és una indignitat i una vergonya. És una cacicada a cop de partida pressupostària”

El govern ha insultat la intel·ligència. Tot i que la recaptació de successions no sigui tanta, que Déu n'hi do, no és acceptable mentre es fan retallades

ni amb armes, sinó utilitzant l'economia.

L'única mesura contra els mercats és prohibir les venda en descobert durant quinze dies.

És una mesura que fa riure. És una crisi del sistema, i si no s'afronten els problemes del sistema, s'allargarà. Com pot ser que ningú no demani cap mena de responsabilitat? No hi ha cap directiu de les empreses que han causat la crisi a la presó, ni als Estats Units ni a Europa.

L'atur s'ha relaxat a l'estiu. Esperen una tardor i un hivern negatius?

S'ha relaxat menys del que seria previsible en un any en què el turisme està batent rècords, i això vol dir que estem convivint amb un creixement de l'economia submergida i de la contractació irregular. Fa dies que ho dic als responsables públics d'aquest país. Hi ha una impunitat absoluta. Al setembre tornarem a viure una davallada de l'ocupació potent perquè no s'han pres les mesures que toquen per poder tenir una recuperació ferma, basada en la indústria, en la producció amb valor afegit.

Quines són aquestes mesures, perquè tothom sembla més preocupat per l'endeutament que pel creixement?

És aquest, el gran drama. Això no té sortida: l'Estat, que hauria de fer de motor, no només no fa de motor sinó que està arrossegant sectors importants, com la salut, en què encara, de moment, no han fet expedients de regulació, però es deixen de contractar desenes de milers de treballadors per fer les suplències. També redueixen en educació, i si no solucionem els problemes en formació dels joves no podrem sortir de la crisi. I l'altra clau és la inversió en recerca i desenvolupament: algunes retallades pressupostàries tindran repercussions per investigar i innovar en el sector de la farmàcia, i a Catalunya això ens afecta de

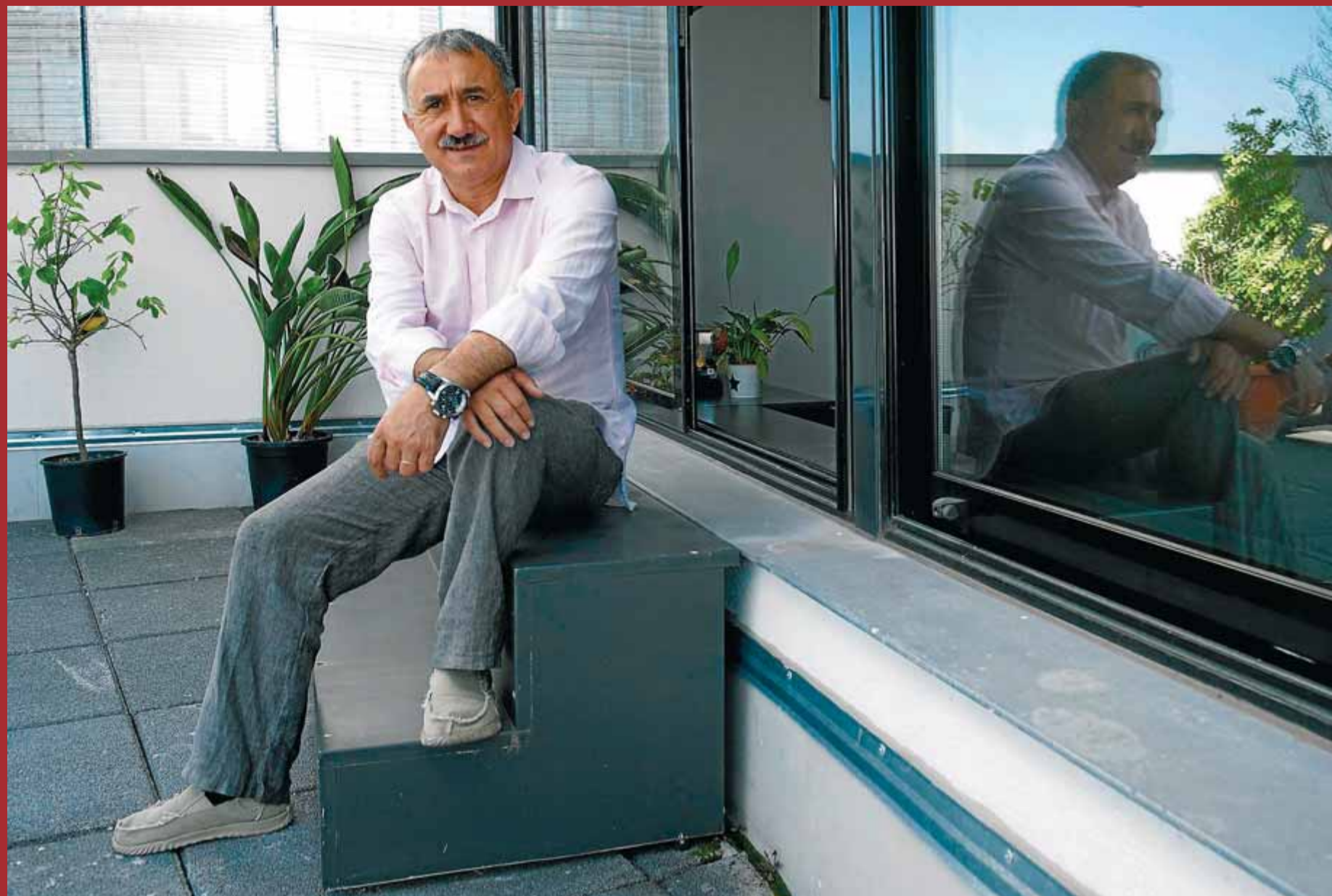
manera dramàtica. Ens carregarem el sector farmacèutic que hi ha al nostre país, que investiga, i és aquí on hi ha valor afegit, perquè els genèrics es poden fer a qualsevol lloc del món.

A alguns països, com Itàlia, han apujat els impostos a les classes més altes, però a l'Estat espanyol les retallades no han acompanyat aquestes mesures.

Aquí es va posar de moda abaixar impostos i ha estat una constant en els últims anys, perquè es deia que generava ocupació. I és una bestiesa, no crea ni un lloc de treball, l'únic que fa és que uns quants visquin infinitament millor del que vivien abans. Per actuar sobre el dèficit públic, s'hauria d'haver fet més equilibrat, que els que tenen més paguin més, i alguns, que no han pagat mai, que paguin, perquè només amb el frau fiscal ja fariem; parlem de 16.000 milions d'euros, que és pràcticament és el 40% del deute de la Generalitat. El més raonable és que els que tenen més aportin més, i fins i tot algun empresari [Warren Buffet] ha dit que era una vergonya que paguessin menys impostos. Això és el que passa al món i molt especialment a casa nostra. Per això crec que el que ha fet govern de la Generalitat és un insult a la intel·ligència. Tot i que la recaptació per l'impost de successions no sigui tanta, que Déu n'hi do en relació amb polítiques de suport a la gent com el PIRMI, no és acceptable, és una indignitat que es pugui situar en el mateix temps la retallada i la rebaixa d'impostos a les classes més riques.

No està d'acord amb els canvis en el PIRMI?

Em sembla correcte que es persegueixi el frau a tot arreu, incloent-lo a la renda d'inserció. El que no em sembla bé és que el govern aprofiti l'agost. Perquè al cap de vuit mesos, què han fet? Perquè no han perseguit el frau fins ara? Perquè es fa aquesta campanya de desprestigi dels beneficiaris del PIRMI, emulant les cam-

Actiu Després de més de vint anys com a secretari general de la UGT de Catalunya, Josep Maria Álvarez i Suárez (Belmonte, Astúries, 1956) encara té molta corda. Encara s'il·lusiona quan apareix un moviment com el 15-M, malgrat que molts indignats no vegin amb bons ulls els sindicats oficials, perquè pensen que cal una resposta ciutadana en massa a la crisi que negui la màxima d'austeritat a qualsevol preu. Encara s'indigna quan el govern canvia la renda mínima d'inserció a l'agost i deixa molts beneficiaris sense el subsidi. S'acaba de salvar, per setmanes, de les prejubilacions a Alstom, empresa d'on prové, i li podria tocar al 2012, però ningú no se l'imagina alimentant coloms. Ell no s'immuta, assegura que no afectaria el seu lideratge sindical i ja pensa en el proper Congrés de la UGT ■ JOSEP LOSADA

panyes més barroeres que s'han fet en aquest país? Qui sí que ho cobra són els immigrants, i molta gent no l'hauria de cobrar perquè el que no vol és treballar... Com es pot dir, amb la taxa d'atur que tenim, que hi ha gent que no treballa perquè no vol?! És una indignitat i una vergonya, crec que els responsables públics haurien de pensar, quan se'n van a dormir, que hi ha nens que no podran sopar perquè ells han pres aquesta decisió, que hi ha qui ha de dormir al carrer perquè ells han pres aquesta decisió. Perquè la mesura indiscriminada, com s'ha fet, sense cap avís previ, el que fa és que molta gent estigui deixada de la mà de Déu.

Com s'hauria d'haver fet?

S'hauria d'haver anat revisant. No poden venir al cap de vuit mesos a explicar-nos que maten mosques a trets perquè han tingut una gran incapacitat per fer-ho de manera ordenada i revisant cada expedient. La resta són excuses de mal pagador, amb el menjar de la gent no s'hi pot jugar. Quan juguem amb els nens que no tenen menjar no es poden fer aquestes polítiques indiscriminades, a l'agost.

Hi veu mala intenció, en el fet que s'hagi canviat el sistema a l'agost?

No. Crec que anirem veient que aquest govern només es recorda dels temes que visualitza una partida pressupostària. Han

vist que amb els pressupostos aprovats, com que abans no van prendre mesures, els costarà arribar a final de mes i han tirat pel dret, i no han pensat ni les persones que s'hi veurien afectades, i el que fan és empastifar. Que no vinguin amb punyetes: si hi ha gent que cobra el PIRMI i no l'hauria de cobrar ells en són els responsables. I crec que els que hem estat en tot el procés d'implementació del PIRMI hauríem d'haver estat convocats, per explicar-nos la magnitud de la tragèdia del frau.

No els han donat les dades?

No en tenen ni idea, perquè ha estat una cacicada absoluta, a cop de partida pressupostària, i ara hi han de posar lletra. I quina és la lletra fàcil? Demonitzar aquesta gent davant la societat. El que em dol és que el president Mas entri personalment en aquesta història, perquè el que hauria d'haver fet és reclamar eficàcia en gestió i demanar als seus consellers que no prenguin decisions d'aquestes característiques, que afecten tanta gent, sinó les pròpies d'una administració efectiva, i no d'una administració barroera.

El diàleg social viu un mal moment.

Amb aquestes mesures, preses unilateralment amb relació a un tema en què havíem treballat tant, no ens deixen marge per anar a grans temes, perquè nosaltres no podem ser un instrument

només per quan interessi al govern. Nosaltres hauríem assumit plenament la necessitat de retallar si les retallades afecten una utilització fraudulenta de les prestacions. Amb el que han fet podem avançar en diàleg social? És difícil.

Té notícies de l'acord estratègic?

N'estem a l'espera. A la cimera del març el president Mas es va comprometre a posar-ho en marxa i de moment només hi ha hagut una reunió informal per veure com es refà.

Hi veu voluntat de concertació social?

La concertació social és bastant incompatible amb els cops en funció de la partida pressupostària. Diàleg social vol dir una altra cosa. És molt difícil treballar amb un govern que vagi en aquesta direcció. El govern ha de ser conscient que estem en una situació de lluita social que durarà, i que prendrà formes noves. Darrerament, els moviments produïts en la nostra societat, com el 15-M i les mobilitzacions que hem fet els sindicats els darrers anys, amb la plataforma contra les retallades, amb la demanda que hem fet i que farem per escrit als grups parlamentaris perquè es convoqui una consulta a la ciutadania perquè pugui opinar si dóna suport a les retallades o no, el govern ha de ser conscient que continuarà. I els governs del futur hau-

ran d'aprendre que si la gent no ratifica determinades polítiques, no tindran legitimitat per posar-les en marxa. No es pot dir sempre que no es faran determinades polítiques quan tots sabem que es faran, com s'han fet a la Gran Bretanya i a Portugal. S'ha de ser més transparent amb la ciutadania. Si no, hi haurà resposta social, que jo desitjo que sigui ordenada, pacífica, contundent, però amb la contundència de la raó.

El moviment 15-M us ha fet replantejar les mobilitzacions?

Abans que el moviment fes la primera manifestació, la vam fer nosaltres, el dia abans, i bastant més gran. Nosaltres portem un ritme frenètic de manifestacions els últims tres anys. Personalment, el 15-M l'he viscut amb molta il·lusió i esperança. No és un moviment aliè als sindicats: jo he anat a les manifestacions dels indignats i a la plaça de Catalunya, i m'he trobat centenars d'afiliats a la UGT que m'han vingut a saludar. Després, al 15-M, hi ha alguns grups, de caràcter fins i tot sindical, que fan la seva pròpia campanya. És com un esclat de llibertat i de ganes de lluitar, i ha de ser un moviment que es pugui ampliar i tenir unes repercussions de caràcter global perquè així ens pot ajudar a regular els mercats, perquè aquests, sindicats i 15-M, són els que no controlen els mercats. ■

Agricultura Campanya del 2011

La fruita, per terra

CRISI • El sector ja és el tercer any consecutiu que resisteix una greu caiguda de preus i els pagesos cobren les collites per sota del cost de producció **MESURES** • La UE calla, i els agricultors retiren producte i l'envien per fer adob o suc per al Banc dels Aliments **PROTESTES** • Els sindicats preparen un calendari de mobilitzacions per sacsejar la Comissió Europea

Joan Tort
LLEIDA

En el sector de la fruita viuen, per tercer any consecutiu, una forta crisi de preus i la situació econòmica dels productors comença a ser molt greu. D'una banda, per la conjuntura d'enguany i, de l'altra, per les pèrdues acumulades. La fruita de pinyol, és a dir, préssecs i nectarines, ha estat la gran perjudicada i amb la campanya de pera i poma —que es troba en plena recol·lecció— es preveu que millori una mica el panorama, tot i que sense fer volar coloms.

La campanya va començar molt malament per la crisi alimentària de l'E.coli, amb el tancament de fronteres en relació amb la producció catalana i espanyola, i per una caiguda en picat del consum. Segons Manel Simon, director de l'Associació de Productors de Fruita de Catalunya (Afrucat), l'impacte mediàtic de la crisi de l'E.coli va ser 5 cops superior a altres esdeveniments rellevants i va aturar el sector en unes setmanes clau per a la collita de fruita catalana de pinyol.

Altres factors que s'han afegit en aquesta crisi han estat una gran producció arreu d'Europa i una pressió excessiva de la gran distribució, que monopolitza les compres i fa que els preus vagin a la baixa. I finalment, el trist paper de la Unió Europea. La Comissió encara és l'hora que no fa cas absolutament de res, malgrat els crits continuats de socors de les organitzacions de productors d'arreu del continent i dels governs. I, per postres, continua entrant fruita d'importació de tercers països, als quals no se'ls exigeix, ni de bon tros, el compliment de les normatives de qualitat, higiene i seguretat alimentària, a diferència de la producció local.

Per arrodonir la pitjor campanya dels darrers anys només ha faltat que pagesos francesos hagin tornat a fer accions vandàliques, destrossat i buidat camions a la frontera.

Per tant, als pagesos no els queda més remei que sortir al carrer i ja s'han començat a mobilitzar. Dijous la Unió de Pagesos (UP) va repartir a la Jonquera fruita i fulls informatius i promourà durant la Fira de Sant Miquel de Lleida, a la tardor, una gran manifestació per tal de sacsejar governs i, sobretot, el govern de Brussel·les.

Perquè la Comissió Europea, en-

Dos temporers collint préssecs en una explotació fruitera del Segrià ■ O.DURAN

El drama, a final d'any
Entre desembre i gener arribaran les liquidacions als pagesos i aleshores es comprovaran els preus irrisoris que cobriran per la fruita de pinyol.

lloc d'afavorir els aliments autòctons, ha eliminat mesures que regulen el mercat i les caigudes de preus.

Al setembre, quan hi hagi la traca final de la campanya, s'augmentarà el preu de retirada de 18 cèntims a 27. Però només s'hi podran acollir i pagar-ne una part les organitzacions de productors.

Mentrestant, els pagesos, segons fonts sindicals, cobriran les seves collites entre el desembre i el gener, i tot indica que seran unes liquidacions irrisòries. Rebran entre 10 i

20 cèntims per quilo, a tot estirar, de préssecs i nectarines, i hi perdran cap a 20 cèntims al quilo.

A l'altra banda de la cadena comercial, però, els consumidors es troben que els preus no baixen, sinó que pugen, i que el quilo es compra a un i a dos euros als supermercats.

Els fruiters reclamen bonificacions fiscals i crèdits tous, com reclama JARC. La UP reivindica reciprocitat en els intercanvis comercials, que les grans cadenes comercials compleixin les normes del

mercat i que s'intensifiqui la promoció de la fruita catalana. Val a dir que la fruita catalana és de gran qualitat, valorada arreu, que guanya mercat i quota d'exportació i que ha arribat a un creixement del 60% en els últims 5 anys, segons Afrucat: s'ha passat de vendre 135.000 tones al 2005 a vendre'n 215.000 l'any passat, sobretot als mercats alemany i de l'est d'Europa.

Ja s'han fet algunes retirades de fruita de pinyol per evitar un excés d'oferta. Unes 200.000 tones de fruita ja s'han destruït per fer-ne suc i per al Banc dels Aliments, és a dir, amb un rendiment molt baix per als pagesos. Alguns agricultors, a més, van deixar de collir préssecs i nectarines de poc diàmetre perquè la feina no els sortia a compte i més d'un respirava amb una possible pedregada per cobrar-ne, almenys, l'assegurança, tot i que les indemnitzacions no són res de l'altre món.

Els préssecs plans, xatos i plate-rines, han estat una excepció i han permès uns preus acceptables de fins a 1 euro al quilo, tot i que fa tres anys es cotitzaven el doble. És una fruita amb demanda creixent, amb poques zones productores i que en

“La UE no està a l'altura de les circumstàncies i pren decisions insuficients i poc eficaces”

pocs anys ha doblat conreus al Baix Segre (fins a 35.000 tones).

El conseller Josep Maria Pelegrí ha animat els productors perquè s'uneixin per concentrar l'oferta i imposin preus, ja que ara particulars i cooperatives fan la guerra pel seu compte i permeten que la gran distribució faci el vulgui. Pelegrí aposta per un model mixt, entre la intervenció i la total liberalització.

Josep Cabré, de la permanent de la UP, va criticar que la UE hagi desmantellat els sistemes de protecció de preus i va carregar contra la gran distribució com un dels factors decisius en la caiguda de preus i contra la passivitat de les administracions.

Per la seva part, la directora d'Agricultura a Lleida, Cristina Bosch, va afirmar que “la UE no està a l'altura de les circumstàncies i pren mesures insuficients i ineficaces”. Va tornar a reclamar més control en importacions i va apostar per la reconversió varietal per modernitzar el sector. ■

Empreses Noves tecnologies

ICG Software

- ✓ Data de fundació:
1985
- ✓ President:
Andreu Pi
- ✓ Seu central:
Torrefarrera (Segrià)
- ✓ Plantilla:
77 treballadors
- ✓ Presència internacional:
Més de 50 països
- ✓ Facturació:
10,3 milions d'euros

Andreu Pi, president d'ICG, situat al vestíbul principal de la nova seu central de la multinacional, ubicada a Torrefarrera, al Segrià ■ J. TORT

ICG s'obre a Orient i els EUA per créixer més

FACTURACIÓ • En tres anys, el 90% dels ingressos de la multinacional lleidatana provindrà del mercat internacional **PIONERS** • L'empresa va ser la primera del món a comercialitzar pantalles tàctils com a punts de venda **CLIENTS** • Ven a grans cadenes del sector comercial i l'hostaleria

Joan Tort
TORREFARRERA

Andreu Pi, president d'ICG Software, és un home feliç. L'empresa que va crear el 1985 funciona a tot drap i ja és un referent mundial en aplicacions per a tot tipus d'establiments comercials i d'hostaleria a partir de la patent de pantalles tàctils en punts de venda. A més, acaba d'estrenar una espectacular seu central a Torrefarrera, al Segrià, i amplia la seva internacionalització als Estats Units i l'Orient, un dels objectius de la companyia. Per si no fos prou, ICG no necessita, ara per ara, suport financer extern i ha pogut afrontar les seves inversions amb fons propis.

Pi ja té nous projectes al cap. "No els diré, però, perquè som referents en el nostre sector i la competència ens segueix de prop per copiar-nos", explica mig rient. No obstant això, Pi alerta que el 2012 tornaran a revolucionar el mercat amb productes nous i innovacions tecnològiques. És més, segons el president de l'empresa, "ICG és ara

una mitjana empresa, però, en tres o quatre anys, la tindran en compte arreu del món, i d'una manera important".

El secret d'aquesta empresa lleidatana és de manual: innovació constant i internacionalització, a més d'intangibles com ara la il·lusió i la constància, segons el seu president.

El 2010 va facturar 10,3 milions d'euros i el 60% dels ingressos provenien del mercat internacional. Pel màxim responsa-

"No pretenem ensenyar a caminar a ningú, però sí que oferim innovació per fer-ho tot més fàcil"

ble de l'empresa, l'objectiu és arribar a una quota del 90% en dos o tres anys, i deixar el 10% restant per al mercat interior.

Ja són desenes d'empreses i grans cadenes de distribució i venda comercial els clients que usen la tecnologia d'ICG, i també del sector hotelier i de la logística. Pi ho xifra en unes 6.500 unitats de maquinari, i més de 12.000 llicències de programes

de gestió empresarial. ICG juga amb dos avantatges clars. D'una banda, les seves aplicacions s'adapten com un guant a qual-sevol negoci, per diversitat, facilitat i, sobretot, per l'alta fiabilitat. De l'altra, la segona gran aposta és la de vendre la tecnologia a altres companyies, de manera que moltes empreses usen les patents de maquinari i programari d'ICG sota la denominació d'altres marques. Aquesta estratègia els ha permès arribar a tot el món en un temps rècord. "No pots controlar tot el món, però sí arribar a acords per accedir a grans mercats", explica Pi. Hi afegeix que "grans marques mundials fabriquen *hardware*, però no tenen *software* i ICG els ho facilita tot plegat". És a dir, l'empresa comercialitza productes estandaritzats: la Hiopos, per exemple, una caixa registradora moderna amb pantalla tàctil que ha estat un èxit mundial, és autoinstal·lable i d'ús molt fàcil, i petits, mitjans i grans establiments l'han adquirit arreu.

Encara un altre avantatge de la multinacional, present ja a més de 50 estats dels cinc continents, és que tant les aplicacions

com el maquinari, part del qual el fabrica a Taiwan, l'adapten a la llengua i la fiscalitat de cada lloc. "Així tenim feta una feina de fa anys a la qual molts encara no hi han arribat", sosté Pi. Els seus programes ja estan traduïts a més de dotze llengües. "No pretenem ensenyar a caminar a ningú, però sí que oferim innovació per fer les coses senzilles i amb fiabilitat", sentència.

Museu únic

La seu d'ICG a Torrefarrera disposa de 3.150 m² de superfície i, a més d'oficines, sala d'exposicions, tallers, magatzem i espais d'R+D+i, també s'hi ha habilitat un museu únic, el museu del càlcul, en què es repassa amb un centenar de peces com la humanitat ha sumat, restat, multiplicat i dividit amb l'ajuda de tot tipus d'eines —des de les sumèries i els àbacs, 3.200 i 1.000 anys abans de Crist respectivament, fins a les calculadores més rudimentàries o sofisticades d'avui—, a partir de reproduccions i peces de col·leccionista que Pi ha anat adquirint amb els anys. L'espai s'obrirà a grups reduïts d'alumnes i a visites concertades. ■

TANTXTANT

M. Guinjoan
JM. Llauredor

Lloret ha dit que prou

A Catalunya, hi ha cap a 3.000 persones amb el cognom de Lloret. Més d'un d'aquests, quan va per Europa, ha pogut experimentar l'associació que es fa entre el seu cognom i la disbauxa. Una cerca elemental per internet com "lloret party" dona prop de 2 milions d'entrades; l'entrada en castellà "lloret borrachera" en dona més de mig milió, unes dades prou indicatives.

Després dels episodis de desordre de fa uns dies, l'Ajuntament ha donat una resposta unànime, clara i contundent; i encara és més important el fet que la població hi ha dit la seva amb una manifestació inèdita, proclamant que ja n'hi ha prou d'aquest color. Felicitats per l'aposta social i política, per cinc motius elementals: 1) Turisme i desordre són incompatibles; si es donen simultàniament, vol dir que ha començat un cercle viciós que genera un efecte de crida als turistes propensos al desordre. 2) L'empresariat que se salta els horaris i els decibels establerts fa que el seu negoci sigui un desordre. 3) L'empresariat de borratera hauria d'incloure en els costos del seu compte d'exploració les molèsties que

Turisme i desordre són incompatibles; si es donen generen un cercle viciós

generen al veïnat, el cost d'imatge de la destinació turística que no és de borratera i altres externalitats negatives que genera. 4) A un agent de l'ordre d'aquí, no se'l pot insultar i, ni molt menys, agredir, com tampoc no ho fan a l'Estat francès. 5) L'empresariat que argumenta que si compleix la normativa perdrà negoci i llocs de treball s'ha de preguntar quants se'n perden per no fer-ho. Podrien preveure la possibilitat de traslladar la seva activitat a llocs específics i destinats exclusivament a la seu segment de mercat (complexos aïllats de la civilització, plataformes en alta mar, etc.). Això seria útil per a Lloret i altres destinacions turístiques catalanes.

Punt de Vista

EL PUNT AVUI+

JOAN BOSCH I ROURA, president
JOAN VALL I CLARA, vicepresident executiu
ANNA MARIA RIBAS, directora general de gestió
JORDI GRAU, subdirector general de continguts

**CARTERA O BANDERA,
AQUESTA ÉS LA QÜESTIÓ**

Xavier Muñoz

Empresari

‘Pepevergència’

Durant els darrers anys –ja en deu fer gairebé deu– hem sentit a parlar de la *sociovergència* com una possibilitat de front comú català davant l'espanyolisme petri de Madrid. Si no ho recordo malament, va ser Pasqual Maragall el primer que va fer esment d'aquesta possibilitat en veure com anaven, en realitat, les coses de l'Estatut. La insinuació era una crida a la unitat, constata una vegada més la situació d'incomunicació amb Espanya.

DEL SUGGERIMENT MARAGALLIÀ, se n'ha anat parlant fins a temps molt recents, jo diria fins al moment en què la gran victòria de Convergència o, millor dit, la gran derrota del PSC va despenjar aquest darrer partit del seu lloc central en la política catalana. Convergència no aposta ara per la força de la unitat catalana sinó pel seu pes a Madrid. Confia que el seu partit, líder al país, aconseguirà un tracte definitiu amb el PP de cara a l'encaix Catalunya-Espanya. El supòsit d'una entesa amb el partit espanyol comporta, a més, l'al·licient que la gesta sigui obra del partit nacionalista català, que en el cas de l'Estatut no va tenir la iniciativa.

EVIDENTMENT, AQUESTA NO ÉS LA CLAU que mou Convergència com a objectiu capital, sinó la del fet mateix de la seva entesa amb Espanya, però sí que hi ha quelcom de cert en el que deia sobre el protagonisme. Com és el cas de quan un no pot obrir la porta i l'altre li diu “deixa-m'ho provar a mi”. Insisteixo en aquest punt perquè els catalans sembla que haguem de proclamar un objectiu radical, a correu, en lloc d'exercir una política amb més possibilitats de no quedar, com de costum, amb el cul enlaire. Hi acabem de quedar, literalment, després de la pallissa de l'Estatut, i sembla que ens falti temps per tornar-hi. Mas fa una proposta ben clara al PP en el sentit de *correr un tupido velo* a la cara del notari i prometre, a partir d'ara, col·laboració i fidelitat durant tota la legislatura si el PP l'ajuda a aconseguir el “pacte fiscal” per a Catalunya. Però Mas diu més: “I si no fos així, aleshores ja no ens quedaria cap altre camí que recórrer a l'independentisme.” Aquest pla, d'entrada, ens assegura passar quatre anys més de tensió en aquest país, cosa que vol dir menys productivitat i desconcentració davant

GUILLEM CIFRÉ

els reptes econòmics i socials. I no en parlem si es dona el cas d'haver de complir la promesa de l'independentis-

me, atès que Convergència no té l'ànima independent, ni tampoc el seu electorat. És a dir, que planteja una reventja que ni tan sols pot liderar.

El que m'esgarrifa més del plantejament de Mas és el fet que obri la porta d'una manera immediata i inèdita al PP a Catalunya

PERÒ, AMB TOT, EL QUE M'ESGARRIFA més del plantejament de Mas és el fet que obri la porta d'una manera immediata i inèdita al PP a Catalunya. La *pepevergència* comporta un tracte per part del partit nacionalista molt menys bel·ligerant contra els qui intenten eliminar Catalunya. Els que van rebentar l'Estatut van ser ells, els que van recollir quatre milions de signatures contra Catalunya també van ser ells... En l'actualitat, el seu objectiu és aplicar-nos en la proximitat un gota a gota diari que qüestionari els principis del catalanisme agredint amb

una bufetada sempre que puguin les nostres creences, llengua i sentiments.

EN AQUESTES CONDICIONS, penso que no és encertat fer un pacte que d'una manera o d'una altra mantingui hipotecat el nostre principal partit nacional. Per creure en la bona voluntat del PP, haurien de pagar per endavant primer el “pacte fiscal”, i després el de legislatura. Per què aquesta malfiança?, per què els retrets? Simplement perquè ja han començat. En aquest moment ja apliquen el gota a gota. El gest de la senyora Sánchez-Camacho de matricular el seu fill a l'escola en castellà ja en forma part. No és ni tan sols una qüestió personal. Rajoy, en les darreres eleccions, ho va expressar com a objectiu: “*Que dejen a los padres escoger la lengua que quieran para sus hijos, mi niña.*” Dos dies després ja parlen de treure el “CAT” dels cotxes. La presidenta del Parlament de Catalunya ja ha acceptat la “norma”. A la d'Aragó, en el seu primer discurs d'investidura, li faltà temps per ficar-se amb el català de la Franja. A les Balears coarten la llibertat de la llengua, com al País Valencià. Com s'ho farà, en Mas, per dir als seus socis que això, en aquest país, significa trencar la convivència? Que atacar la llibertat lingüística tan sols pel goig que l'altre no en gaudeixi és una maldat. És assassinar per la gramàtica, com feien els franquistes. El PP té els mateixos drets de parlar i de defensar les seves creences, com qualsevol altre. Aquí es tracta simplement de no facilitar amb el silenci o la dissimulació del nostre primer partit polític les seves perniciosos sèmbras a canvi d'un projecte incert.

CARTERA O BANDERA, aquesta és la qüestió. De moment, sabem que ens roben la cartera per la bandera. És una opció lliurar-los la bandera? Estar atent a les oportunitats val més que els plantejaments radicals. Hi ha coses amb les quals no es pot jugar, com ara amb les companyies, que en aquest cas xoquen per les dues bandes. A Obama li han permès ser president tot i ser negre, però no li permeten que els rics hagin de pagar la crisi, que per això ja hi ha els pobres. A Obama li ha costat haver de cedir molt més del que seria just a causa de la intransigència dels extremistes. Penso que CiU hauria de valorar amb qui se les juga. Aquest article a mi mateix em semblaria demagògic, però això no és cert, és profundament sentit. Vaig viure la guerra i el franquisme, i la meua malfiança no té retorn.

Director,
XEVI XIRGO

Subdirectors,
CARLES RIBERA,
LLUÍS MARTÍNEZ,
MANUEL CUYÁS,
PEPA MASÓ

SECCIONS:
Política, **ANNA SERRANO**; Europa-Món, **PILAR ESTEBAN**; Economia,
JOAN ARMENGOL; Opinió, **TONI BROSA**; Societat, **CARLES SABATÉ**;
Catalunya, **JOAN RUEDA** i **RICARD PALOU**; Cultura i Espectacles, **JAUME VIDAL**;
Comunicació, **GEMMA BUSQUETS**; Disseny, **JORDI MOLINS**;
Fotografia, **ANDREU PUIG**; Documentació, **CARME TORNIS**; Delegada a
Madrid, **MONTSE OLIVA**; Tancament, **ANTONI DALMAU**; Llengua, **QUIM PUIGVERT**;
Elpuntavui.cat, **ENRIC SERRA**; Web, **JORDI PALMER**.
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 227 66 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.elpuntavui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80
FAX Tel. 972 18 64 40

EDITA: **CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L.**
PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria**. DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.

Als efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

**AQUEST REAL MADRID
ENS PARLA D'ALGUNA
COSA MÉS QUE DE FUTBOL**

Jordi Cabré

Periodista i escriptor

LA COLUMNA

Prendrem mal?

“Els es pensen que nosaltres fem aquesta mena de coses i no els convencem del contrari. Però algun dia prendrem mal i més aviat fora que dins del camp.” Les paraules de Pep Guardiola són les d'un entrenador de futbol, però Guardiola és més que un entrenador de futbol, de la mateixa manera que el Madrid és més que un club. No pretenc interpretar i encara menys malinterpretar les paraules de Guardiola, que sens dubte tenen un to quasi exclusivament esportiu, però intento situar-me: al capdavant, ell parla de “més aviat fora del camp”. I al capdavant, quan el debat és sobre la final de la supercopa i les imatges han fet la volta al món, hauríem de convenir que l'esportivitat ha deixat de ser el centre de la qüestió. I si ho ha deixat de ser l'esportivitat, també ho ha deixat de ser (de moment) l'esport.

TOT ÉS MOLT EMBOLICAT: tant, que fins i tot Piqué comença queixant-se de Mourinho i acaba barrejant-hi el concepte de “los catalanes” per argumentar la defensa verbal postmatx. Mourinho ha deixat de caure'm bé (havia estat el dolent ideal), però malgrat la seva egolatria malaltissa ens ha obert una mica els ulls a tots: es tracta del primer entrenador que deixa veure clar, sense embuts ni vergonya, que hi ha victòries a gua-

nyar també fora del camp. Que hi ha partit, hi ha guerra fora del camp (de fet, va demostrar que és el *puto amo* de les càmeres, i encara ho demostra). Existeix el factor fora del camp, és clar que existeix. Fins i tot Cruyff en deia “el entorno”. Evidentment que hi compten, l'atmosfera, el to, la filosofia, el missatge, fins i tot la política. Fins i tot sense Jan Laporta pel mig, tot plegat es respira de manera més que palpable. A molts ens ha agafat aquesta final de la supercopa fent vacances a l'estranger, i estic segur que no sóc l'únic a qui l'amo de l'hotel ha interrogat sobre Barça, Madrid i la independència. A molts se'ns ha vist, de fora de Catalunya estant, que això no són exactament partits de futbol. No passa res per admetre-ho, més enllà de la ratlla del camp hi intervé fortament la política. La política en gran, no la dels partits: la història, la cultura, el litigi pendent. I qui no ho vulgui veure és per això, perquè no ho vol veure.

En futbol i fora del futbol, guanyar, i no parlar, és el que compta

PRENDEM MAL, DONCS? No ho pregunto pas en el sentit dels dits de Mourinho, sinó pel que fa al dit a l'ull que es fiquen ambdues aficions i ambdós entorns. Ambdues identitats, si se'm permet. El to dels comentaris que s'envien a alguns programes de televisió a través de l'SMS, o les expressions que figuren al Twitter o al Facebook en referència a aquest tema amb el pretext del futbol, fan pensar que potser sí que prendrem mal: però d'altra banda, no és cert que siguin tan nous. Que hi hagi història i cultura i identitat pel mig ens fa una mica més immunes, perquè ja sabem de què es tracta, des de temps de Quevedo. No es tracta, en el fons, de res de nou: aquest és el consol i també és, paradoxalment, el problema. Mourinho només fa que posar-hi més electricitat. Més bogeria, també. En termes de pilota no es veu capaç de guanyar, i això fa que, a cops de crits, ens acabem fixant en el que succeeix més enllà: aquest Real Madrid ens parla d'alguna cosa més que de futbol, ens parla d'aixafar l'adversari, ens parla d'odi, d'aconseguir la fi per qualsevol dels mitjans. Terra, mar i aire: tot s'hi val a dins i a fora del camp. La resposta ha de ser clara: més joc, més Guardiola i més victòries. En futbol i fora del futbol, guanyar, i no parlar, és el que compta. L'èxit i els èxits, més que tenir raó o buscar raons. Això és el que fa més mal.

Vells canvis en l'estiueig

Josep Maria Casasús

Periodista i catedràtic a la UPF

Hi ha dos llibres, nascuts de tesis doctorals, que ens mostren amb solvència com era l'oci de la classe mitjana que transformava Catalunya els anys 20 i 30 del segle XX. L'un, editat per Llibres de l'Índex el 1993, és de Joan Manuel Tresserras. Es titula *D'ací i d'allà. Aparador de la modernitat (1918-1936)*. L'altre, publicat per l'Institut d'Estudis Catalans el 2006, és de Carles Singla Casellas. Es titula *Mirador (1929-1937). Un model de periòdic al servei d'una idea de país*.

Són obres fonamentals de les quals altres escriptors o periodistes hem pogut donar i suggeriments per a articles i llibres. És just i honorat dir-ho, com també ho és recomanar als lectors que hi estiguin interessats que vagin a aquestes fonts.

Tresserras i Singla han estat pioners de la investigació a fons de dues publicacions que contribuïren a canviar mentalitat i costums en els sectors socials més cultes i inquietes de la Catalunya d'entreguerres. Aquella revista i aquell setmanari promovien i allora reflectien iniciatives d'un país que avançava en tots els àmbits. També en el del lleure i la seva manifestació cabdal de cada any: l'estiueig.

A mitjan segle XX la nostra gent constata que l'estiueig, a més de convidar a la vida vegetativa, també afavoreix la vida creativa. Els periodistes d'abans de la guerra recomanaren descobrir paisatges, apreciar el patrimoni, llegir i escriure a l'ombra dels tendals o dels pins.

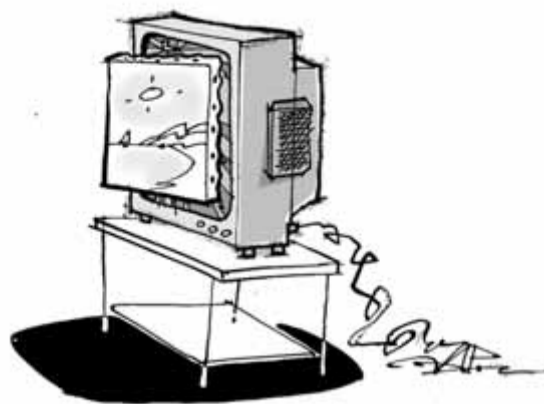
Ja feia anys que els grans referents intel·lectuals donaven exemple. Era el cas dels tres poetes més populars. Jacint Verdaguer dugué el seu dietari a la Pica d'Estats. Joan Maragall escriví a Caldetes i a Sant Joan de les Abadesses. Josep Maria de Sagarra ho féu a Esport i al Port de la Selva.

L'imaginari social relacionava també poesia amb sanatori a partir dels casos Salvat-Papasseit, Roselló-Porcel i Màrius Torres. Els dos grans periòdics de la modernitat al·liconaren la classe mitjana catalana en les virtuts formatives i creatives dels espais de l'estiu, a més de les contemplatives, vegetatives i curatives.

**LA
PUNXA
D'EN
JAP**

Joan Antoni Poch

DE SET EN SET

Humanitat zero

Xevi Sala

Periodista

Al graó més baix de l'escala d'emergència que tots fem servir per fugir de la crisi, arrupits en una habitació llogada que comparteixen amb els fills, procurant de tirar endavant sense molestar gaire, hi ha 34.000 desgraciats que ara mateix treuen de polleguera l'actual govern de la Generalitat. Són dades aproximades, perquè el personal del Departament d'Empresa i Ocupació encarregat d'actualitzar-les fa vacances i no tornarà fins al setembre. Es tracta de les persones que cobren –o cobraven fins ara– la prestació mensual de 420 euros a la qual els dona dret el programa interdepartamental de renda mínima d'inserció, el tristament famós Pirmi. Aquest és el perfil dels

Es veu que el pagament del Pirmi fa perillar la contenció del dèficit públic

presumptes defraudadors que CiU ha posat en el punt de mira, perquè es veu que posaven en perill la contenció del dèficit públic, i l'agost canicular, el mes triat per canviar sense avís previ el sistema de pagament: ja no es cobrarà a través d'una transferència bancària com fins ara, sinó que t'enviaran un taló al teu domicili, si és que en tens. El resultat d'aquest cop de timó ha estat immediat: milers de queixes desesperades de la gent, que veu com passen els dies i el taló no arriba, i els serveis socials, desbordats per un problema evitable. Només d'assumir el govern, CiU va fer pública una dada vergonyosa: la subvenció de l'anterior tripartit (PSC-ERC-ICV) consistent en la compra de tres iots d'un milió a quatre milions d'euros en concepte d'ajuda a la compra d'embarcacions d'esbarjo. Van començar amb bon peu, res no feia pensar que el pas següent seria acarnissar-se, no pas amb els que naveguen en iot, sinó amb els que ja han naufragat. Tolerància zero. Humanitat, també.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Crisi

■ Estem vivint aquestes últimes setmanes en una creixent atmosfera de pessimisme referent a l'economia del país. Ens diuen que estem a la vora de l'abisme amb pessimes expectatives.

Tenim la impressió que ens en sortirem. És la crisi, amics, només això. Una crisi més de les moltes que van sacsejant cíclicament l'economia des que es va inventar el mercat de consum. Tal vegada part del problema és que ja no recordem la crisi anterior. Ens van dir que amb l'euro les crisis serien més dèbils, i ja veiem que això no ha estat així.

Aquest any, quan he estat de vacances, he vist hotels i restaurants plens de gom a gom, aeroports i trens plens de turistes, i he tingut la impressió que la crisi no existeix, però després he recordat que hi ha gairebé cinc milions d'aturats, que hi ha famílies que estan perdent els pisos, empreses que tanquen i, a més, una part del món es mor de gana.

No ens enganyem, en aquesta societat de consum en què estem solament podrem tirar endavant amb un nou ordre econòmic, un capitalisme refundat sobre la base de nous controls i regulacions. Els nostres polítiques s'han adormit a la palla.

JOSEP MEGÍAS VERGES
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

Una oportunitat

■ Des de la Societat Catalana de Psiquiatria i Salut Mental volem felicitar públicament l'administració sanitària per la decisió d'integrar el programa d'atenció als primers episodis psicòtics de Sant Martí (EAPPP) en la xarxa comunitària de salut mental de l'hospital del Mar de Barcelona.

L'estratègia d'integració territorial és la que ofereix més oportunitats de millora en l'eficiència, l'eficàcia i la

Les víctimes de la Guerra Civil

■ He llegit, entre sorprès i indignat, les opinions de la vicepresidenta del govern, Joana Ortega, sobre com s'ha de conduir el Memorial Democràtic, en què afirma que "no s'ha de dividir entre bons i dolents. Víctimes en una guerra ho són tots, a un bàndol i a l'altre".

Crec que en lloc de parlar de bàndols seria més encertat dividir-los entre feixistes i republicans, ja que reflecteix la identitat dels combatents. I no seria just tractar-los a tots de la mateixa manera. O potser la senyora Ortega considera que la història ha de jutjar igual els responsables de l'afusellament de Carrasco i Formiguera que els defensors de la República? Si us plau, senyora consellera, recordi que tots ens vàrem alegrar que el Congrés de Diputats anul·lés el consell de guerra que va condemnar a mort Carrasco i Formiguera, però que encara no s'ha fet el mateix amb el del president Companys. Molts sí que ho recordem. No ens parli ara de bàndols.

FRANCESC PADRÓS. Barcelona

qualitat dels serveis, afavorint la continuïtat assistencial. Els serveis i programes no integrats tenen evidents desavantatges per respondre adequadament a les múltiples necessitats sanitàries i socials dels afectats i dels familiars al llarg de la història natural de les malalties mentals. Funcionen molt bé per als que s'adapten a les seves condicions. Però, ¿què hi ha de les persones que necessiten intervencions més complexes i perllongades?

El nou EAPPP integrat tindrà continuïtat i possibilitats de millora dintre de la xarxa pública de l'hospital del Mar.

La crisi pot ser una oportunitat per avançar en el model comunitari integrat de salut mental que potencialment redueix les necessitats d'hospitalització psiquiàtrica, i pot permetre destinar més recursos per implantar i consolidar a tot Catalunya programes ambulatoris essencials, com el de primers episodis psicòtics i especialment el de suport en salut

mental a l'atenció primària.

DIEGO J. PALAO VIDAL
President de la Societat Catalana de Psiquiatria i Salut Mental. Barcelona

Una esclatxa de llum

■ En els darrers set anys, la fita més important de molts joves era fer-se funcionaris a fi de poder gaudir d'una vida laboral plàcida i confortable. En canvi, el nou govern de la Generalitat s'ha compromès a donar suport a l'emprenedoria, a donar assessorament personal i gratuït a tots aquells que tinguin prou coratge per crear la seva pròpia empresa. CiU, durant la campanya electoral, va manifestar especial interès pel revifament de les pimes i la lluita contra l'atur. El president Mas va posar especial èmfasi en la recuperació del valor de l'esforç, i a transformar la mediocritat en il·lusió, la passivitat en acció. Esperem que els seus desitjos es converteixin en realitat.

Conec joves que, tenint

una bona feina a l'administració pública, han decidit arriscar-se i s'han convertit en autònoms. D'altres han optat per anar-se'n a l'estranger per ampliar els estudis. Aquesta és la joventut inquieta, amb una bona formació acadèmica que fuig de la rutina instaurada i vol explorar nous horitzons. Catalunya necessita aquest capital humà, ja que en ell rau la seva prosperitat com a país. La Generalitat ha de saber emprar aquests valors.

CECÍLIA LLESUY
La Pobla de Segur (Pallars Jussà)

Proposta

■ He quedat colpit pels anuncis d'Unicef i l'ACNUR sobre la fam d'enguany a Somàlia. Proposo que el nostre govern reclami al govern de l'Estat espanyol que dels 22.000 milions d'euros que cada any no ens tornen, hi enviïn aquest any 1.800 milions d'euros (un trist 8% de l'espoli anual), que són els que calen, segons aquestes organitzacions, per solucionar aquest gravíssim problema.

Jo estaria disposat a renunciar, en aquest cas, que l'Estat ens els retorni algun dia.

JAUME SANZ
Barcelona

La portada retallable

■ Voldria felicitar els responsables del diari esportiu El 9 pel seu enginy a l'hora de fer la portada de divendres, l'endemà de la merescuda victòria del Barça contra el Madrid. No hi ha paraules per qualificar el comportament de l'entrenador del Madrid. Per això vaig trobar tan intel·ligent posar-hi una nota d'humor, que bona falta ens fa. Jo ja la hi he enviada.

MARIA MARINÉ
Reus

EN SÍSF

Jordi Soler

**VOTAR UNA ORGANITZACIÓ
AUTONOMISTA ÉS
PROLONGAR L'AGONIA**

Carles
Castellanos

Professor de la UAB i membre de l'Associació
Manuel González Alba

Conveniència... i unió amb Espanya

Aquest article no és una diatriba contra una sola organització; és un intent d'explicació de l'atzucac a què ens han portat els màxims faedors de la política actual a casa nostra.

LA PERSPICÀCIA DEL POBLE, amb la cruel caricatura del mot *conveniència*, és fins avui la que ha donat més elements intuïtius per entendre per què l'autonisme persisteix en un país que és cada dia més favorable a la independència.

NO CAL DIR QUE les explicacions primàries no n'han dit fins ara gaire res: "creixement de la dreta", diuen els uns; "covardia congènita", clamen els altres; "càlcul polític", volen explicar uns tercers, sense entrar en cap cas en les raons de fons d'aquest monument a l'estultícia que és avui a Catalunya la submissió reverencial a un estat sangonera hostil, i l'aliança amb les forces que el sostenen.

MOLTS PARTITS NO SÓN el que diuen que són: proclamen una bandera que menyspreen d'amagat, i viuen de vendre fum a bon preu. Es venen l'ànima al més-dient; com tota cuca vivent, només existeixen per a sobreviure. Són complexos

d'interessos moguts "per conveniència", com ho ha caricaturitzat l'escarni popular.

'CUI PRODEST'? A QUI BENEFICIA? L'independentisme contemporani ha tret molt de suc d'aquesta pregunta, en l'esforç d'entendre el perquè de la defecció nacional en termes polítics dels "sectors panxacontents" del país, mirant de copsar com és que no arriben ni a concebre la possibilitat d'escapar-se de l'abraçada mortal de l'Estat espanyol.

ÉS FÀCIL DE CONSTATAR QUE és la conveniència, el que fa que aquests sectors autonomistes no gosin discrepar del que interessa els grups de pressió dels grans empresaris, uns poders econòmics en bona part enriquits en el franquisme i en la deficient democràcia del postfranquisme. Els autonomistes (amagats o no darrere el dret de decidir) són esclaus de la seva autosubsistència i un bon brou de cultiu per a tota mena de connivència amb el poder i amb els diners. Pactar amb el PP i amb el PSOE (i sucursals), segons el cas, i governar per als poderosos és la manera de fer realitat la seva conveniència.

UN MAL MENOR? ALGUNS analistes polítics veuen amb bons ulls la funció dels partits auto-

CARLOTA BOADA

nomistes, que, segons ells, ens salvarien de la barbàrie de l'espanyolisme més salvatge. La realitat no és ben bé aquesta, perquè sabem que l'autonisme es distingeix per una actitud eminentment conservadora que es po-

siciona mogut per un terror cervical a qualsevol mena de ruptura amb el règim constituït. És per això que van ser els primers interessats a encolomar-nos el nyap del règim postfranquista, i ens voldran endossar ara qualse-

vol projecte trampós que eviti un canvi de poder.

LA CONVENIÈNCIA POT PORTAR a traïr el país si el país vol la independència. I en tot cas, porta a combatre, com a enemic i rival polític, l'independentisme realment existent. Com s'entén, si no, que hagi estat un ajuntament de CiU, el que s'hagi proposat de foragitar del centre de Girona la mobilització de l'Onze de Setembre dinamitzada cada any per la CUP?

CONTINUAR DONANT SUPORT a aquestes xarxes de conveniències, mentre no canviïn –i no sembla que ho hagin de fer a curt termini–, és el mal de fons que hauríem de tenir clar que cal extirpar com a primera mesura preventiva. Una altra política és possible, més enllà del servilisme.

VOTAR QUALSEVOL organització autonomista no serveix de res: és prolongar una agonia. Els partits autonomistes només es podran decantar favorablement vers la independència si veuen que perden pes social i electoral en el cas de persistir en les seves posicions desfavorables al dret a l'autodeterminació. L'autonisme, en la conjuntura actual, és un mal. I és un mal que no és precisament menor.

UN DETERMINI. La conseqüència és clara: si es vol la independència cal tenir el valor de governar per al poble i anar més enllà de les maniobres tristes de conveniència, segons els interessos de partit o de grup de pressió particular. No hi haurà independència sense deixar de banda el ròssec de la conveniència.

Fans de Crist

Josep M.
Pascual

Editor

Llegint des de la distància (geogràfica i espiritual) algunes informacions sobre la Jornada Mundial de la Joventut que ha tingut lloc a Madrid, ens adonem que el discurs de l'Església romana està canviant en la direcció de donar més protagonisme a Jesucrist que a Déu i trencar l'antic orga-

nograma (i protocol) que establia un ordre de prioritats que creiem fora de discussió: Pare, Fill i Esperit Sant. Deixant de banda l'Esperit Sant (que malgrat els esforços de representació ornitològica sempre ha resultat l'element més fictici del misteri trinitari), el gran líder de l'Església romana sempre havia estat Déu, i Jesucrist era acceptat de manera convencional com el fill de Déu; és a dir, a ningú se li hauria

ocorregut la referència inversa i anomenar Déu com el pare de Jesucrist.

Durant la Jornada Mundial de la Joventut (almenys pel que es desprèn de les informacions publicades), de Déu se n'ha parlat poc i s'ha parlat molt de Jesucrist en el sentit que, segons sembla, entre els joves seguidors de l'Església romana hi ha, actualment, una gran atracció per Crist i tot el que té a veure amb Crist. Tant que, si històri-

cament la pregunta del mil·lió era "Qui és Déu?", avui el papa insta a preguntar-se "Qui és Crist?". I si abans es demanava un "sí" compromès a Déu, ara es demana un "sí" de compromís amb Crist.

Ami, que justament tota la part *cristiana* de l'Església és la que em sobra, si bé entenc que en aquesta era de l'individualisme i del consumisme és més fàcil fer propaganda de Crist (visualment més compara-

ble a un líder concret de l'àmbit que sigui) que fer apologia de Déu o de l'Esperit Sant (no és bon temps, en aquest món dels superherois amb poders sobrenaturals, per a les abstraccions sagrades), em fa l'efecte que en el combat per l'hegemonia de les religions l'Església romana està assolint el monopoli a canvi de substituir el culte a les idees pel culte a la iconografia, i de substituir el sentit comú i la bona fe per

les consignes ideològiques i la disciplina de grup.

Personalitzant tant en Crist, l'Església romana potser assolirà el grup de fans més important que hagi existit mai. És un estil semblant al d'una emissora, Radio María, que té poc a veure amb la tradició i les arrels cristianes de Catalunya, més encaixades amb la justícia social que amb la jerarquia i el miracle. Vés a saber si Déu deu estar gaire satisfet de tot plegat.

Societat

La crisi com a excusa per abandonar les mascotes

Les protectores alerten que al llarg de l'any es produeixen trucades diàries per deixar-hi els animals de companyia

Religió Visita pontifícia

Benet XVI als joves: “No es pot seguir Jesús en solitari”

RÍGID El papa alerta els catòlics que “no poden anar per lliure” i reprova qui es defineix com a creient i oblida preceptes com anar a missa i confessar-se **FE** Un milió i mig de pelegrins s'apleguen en l'eucaristia d'una JMJ que el 2013 viatja a Rio

David Portabella
MADRID

Ni religió fora de l'Església ni cristianisme a la carta. En la culminació d'una Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) que va arrossegar més d'un milió de pelegrins a Cuatro Vientos, aeròdrom del sud-oest de Madrid que ha estat redecorat com a *campament de la fe* amb una superfície de 50 camps de futbol, el papa Benet XVI va advertir els joves contra els suposats perills de viure la creença en Déu amb llibertat i al marge del compliment rígid dels preceptes catòlics. “No es pot seguir Jesús en solitari”, va exhortar al milió i mig de pelegrins vinguts d'arreu del món i aplegats en una multitudinària eucaristia cooficiada per 2.000 sacerdots en un gegantí escenari blanc de 190 metres coronat amb un arbre de la vida daurat.

Deu hores després d'abandonar l'aeròdrom de nit enmig de llamps i d'una pluja que el va forçar a abreujar el seu discurs, el *papamòbil* —aquest cop amb les finestres abaixades i obertes a un sol lluent— va irrompre a Cuatro Vientos a les nou del matí. Al peu de l'escenari Benet XVI era esperat pels reis Joan Carles i Sofia i els ministres José Blanco i Ramón Jáuregui. Entre les autoritats hi havia també l'expresident espanyol José María Aznar i la seva dona, la regidora madrilenya Ana Botella, i l'alcalde Alberto Ruiz-Gallardón, al costat de grans empresaris de l'Ibex, com ara Emilio Botín (Banc Santander) i Rodrigo Rato (Bankia).

Benet XVI s'adreça als joves voluntaris de les jornades, hores abans de marxar de Madrid ■ CHEMA MOYA / EFE

Conscient que el públic de la immensa esplanada era sobretot juvenil, Benet XVI va reprovar la inèrcia actual que porta molts joves a definir-se com a creients tot i que després no segueixin molts preceptes de l'Església catòlica, que en sentit estricte recepta la castedat en la sexualitat fins que s'arriba al matrimoni, l'assistència a la missa dels diumenges i la confessió reiterada.

Contra l'individualisme “Qui caigui en la temptació d'anar pel seu compte o de viure la fe segons la mentalitat individualista

que predomina en la societat corre el risc de no trobar mai Jesucrist o de seguir-ne una imatge falsa”, va prevenir contra tot intent dels creients de fer-se un cristianisme a la carta.

La base aèria de Cuatro Vientos es transforma en un campament de fe

Davant un jovent que els quatre dies de la JMJ s'ha esforçat a tenir la cita de sorollosa festa per rebatre l'estigma d'un catolicisme

ensopit i en mans de la gerontocràcia, Benet XVI va fer notar als presents el perill del moment. “No us deixeu seduir per les falses promeses d'una vida sense Déu”, va reiterar. I va jutjar com a “fonamental” la implicació en les parròquies, acudir a missa per l'eucaristia cada diumenge, sol·licitar l'absolució en la confessió i cultivar l'oració. “No es pot separar el cap del cos”, va resumir en una metàfora molt gràfica.

Al final d'una eucaristia oficiada en castellà, italià, xinès, àrab, polonès i ale-

many i que va durar quatre hores, el papa va recordar les 154 víctimes en l'accident del vol JK 5022 de Spanair de fa tres anys.

Selecció de seu opaca Abans d'abandonar l'escenari, Benet XVI va fer l'esperat anunci de la ciutat que acollirà la propera JMJ, una elecció de la qual el Vaticà amaga el criteri de selecció. Serà Rio de Janeiro però no el 2014, com era preceptiu, sinó el 2013. El motiu és que l'emergent Brasil, motor econòmic dels països BRIC, afronta en tres anys l'organització del

Les frases

“Qui cedeix a la temptació d'anar pel seu compte corre el risc de no trobar mai Jesucrist o seguir-ne imatge falsa”

“L'Església no és una simple institució humana, com una altra qualsevol, sinó que està estretament unida a Déu”

“No es pot seguir Jesucrist en solitari; no es pot separar Jesucrist de l'Església com no es pot separar el cap del cos”

“És fonamental implicar-se en les parròquies, participar en l'eucaristia cada diumenge i rebre sovint el perdó”

mundial de futbol i dels Jocs Olímpics i el fòrum catòlic del jovent hauria coincidit l'estiu del 2014 amb la cita futbolística.

Després que el papa es retirés a la nunciatura i abans de tornar Roma, el *papamòbil* va fer una última parada al recinte final d'Ifema perquè Benet XVI volia agrair la feina dels 22.000 voluntaris.

Mentre el papa era acomiadat a Barajas pels reis a peu de pista, el president de la patronal madrilenya, Arturo Fernández, va xifrar en 160 milions el benefici econòmic del pas del papa per Madrid. ■

Religió Visita pontifícia

Manifestants contra la visita del papa davant d'un grup de pelegrins a la plaça del Sol de Madrid, durant la protesta de dimecres ■ VÍCTOR LERENA / EFE

Madrid espera pau després dels xocs per la visita papal

■ La ciutat confia que el retorn esglaonat del milió de pelegrins posi fi a una setmana de constants conats d'enfrontament al carrer ■ La ressaca és una investigació policial controvertida per al PSOE

David Portabella
MADRID

Mentre a un quart de vuit del vespre el papa Benet XVI encaixava la mà dels reis a l'escalinata de l'avió d'Iberia que l'havia de portar a Roma, Madrid esperava recuperar la pau al carrer després d'una setmana de constants conats d'enfrontaments entre alguns dels 1,5 milions de pelegrins i les marxes dels "indignats" laics del 15M.

Celebrada l'eucaristia a Cuatro Vientos, l'organització de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) guiava el retorn esglaonat de milers de pelegrins que ahir ja no van trepitjar el centre de Madrid i que a partir del vespre iniciaven el viatge de retorn als múltiples punts d'origen. La JMJ ha concentrat les iredes del moviment del 15M, que en els últims dies ha virat el seu periscopi dels nuclis de poder polític com

ara el Congrés dels Diputats a la visita papal i el seu cost en diner públic (calculat en 50 milions). Alhora, joves pelegrins i joves "indignats" han utilitzat els carrers de Madrid per escenificar la seva particular lluita entre dos models de compromís. Un combat que el papa va voler decantar a Barajas exigint amb solemnitat que "l'Estat espanyol no renunciï a la seva ànima profundament religiosa i catòlica".

La xifra

11

ferits i 8 detinguts és el balanç de la càrrega policial de dimecres a joves del 15M contraris a la visita papal.

La tensió al carrer, a més, deixa com a ressaca l'inici d'una investigació policial controvertida per

al PSOE i el seu candidat a les eleccions generals del 20 de novembre, Alfredo Pérez Rubalcaba. Després que la delegada del govern a Madrid autoritzés una marxa contrària a la visita papal, la manifestació del dimecres 17 d'agost va ser reprimida per la policia i va acabar amb onze ferits i vuit detinguts. Diversos vídeos divulgats mostren joves en actitud pacífica i fins i tot l'agressió policial a un fotògraf.

L'endemà, la tensió es va repetir en la concentració a la plaça del Sol en protesta per la càrrega. La contradicció en el PSOE recau en Elena Valenciano, cap de campanya de Rubalcaba i que ha exigit amb vehemència depurar les responsabilitats del Ministeri de l'Interior, que tot just el mes passat encara comandava el seu actual representat electoral.

La tensió de joves catòlics i laics del 15M fins i tot ha esquitxat un veterà en l'esgrima diplomàtica com és el portaveu de la Santa Seu, Federico Lombardi. A la pregunta de si Jesús de Natzaret seria avui un "indignat" com els acampats del 15M, Lombardi va mesurar la resposta: "Jo tindria por a etiquetar, però he de recordar que el papa ha qualificat Jesús de Natzaret com un agitador polític i un revolucionari". ■

MÉS VISITA PAPAL

La Jornada Mundial de la Joventut és la trobada catòlica més massiva

La Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) va ser creada pel Vaticà sota el pontificat de Joan Pau II. Karol Wojtyła va prendre l'exemple de les trobades que feien els estudiants dels països del bloc comunista i el 1985 va instaurar el que s'ha convertit en la

trobada catòlica més multitudinària. A Madrid s'han aplegat un milió i mig de pelegrins, que es van fer molt visibles a Cuatro Vientos. Inicialment, la JMJ era d'un dia, però ara s'ha convertit en un espai d'acostament de la joventut a la fe catòlica.

L'aeròdrom de Cuatro Vientos va aplegar ahir al matí un milió i mig de pelegrins per escoltar Benet XVI ■ A.B. / EFE

L'arquebisbe Rouco Varela repeteix com amfitrió de la JMJ

L'Estat espanyol és l'únic que ha acollit dues edicions de la JMJ. De fet, el cardenal president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), Antonio Maria Rouco Varela, és l'únic que haurà convocat dues trobades mundials en dues diòcesi diferents, ja que

ara ho fa a Madrid després que el 1987 ho fes com a cardenal de Santiago de Compostel·la. Rouco ha aconseguit que la JMJ de Madrid s'hagi situat com la tercera més multitudinària de les celebrades, després de Manila, el 1995, i Roma, el 2000.

METEOROLOGIA

Menys temperatures rècord però calor més generalitzada

■ Els termòmetres de Tornabous (Urgell) són els únics que superen els 40 graus ■ Les comarques de Ponent tornen a viure el rigor de la calor ■ Les màximes pugen fins a tres graus a Barcelona

Laura Nicolás
BARCELONA

L'onada de calor africana comença avui a remetre després d'un cap de setmana amb màximes de rècord –dissabte es van vo-rejar els 41 graus– i una generalització de les altes temperatures, diumenge. És el cas de Barcelona, on ahir els termòmetres van marcar tres graus més que el dia anterior.

Les comarques de Ponent i les valls del Prepirineu occidental van tornar a ser les zones del país que van sentir la calor més rigorosa. Des de la una del migdia a les tres de la tarda, les màximes més altes van oscil·lar entre els 40,2 graus de Tornabous (Urgell) fins als 39 graus de Vallfogona de Balaguer (Noguera).

En altres estacions on dissabte es van superar els 39 graus, ahir es van moure al voltant dels 38. És el cas de Sant Romà d'Abella (Pallars Jussà) que dissabte va tenir una màxima de 40 graus i ahir, en canvi, el

Les ampolles d'aigua i els vanos, els recursos més utilitzats per combatre la calor ■ DIMAS BALAGUER

termòmetre no va pujar dels 38,7. Un comportament semblant van tenir les temperatures a Lleida. Per contra, a Cerdanyola (Vallès Occidental) la màxima va ser dos graus més alta que dissabte.

La tendència, per tant, va ser que les temperatures baixessin un grau de

mitjana a les comarques amb risc meteorològic alt, mentre que en aquelles zones on la calor no havia estat tan rigorosa dissabte, ahir les temperatures van pujar entre un i tres graus.

Quant a les capitals de demarcació, de nou Lleida va marcar la màxima més alta (38,4 graus). A Girona

es va registrar una temperatura de 35 graus, molt semblant a la de dissabte. Barcelona va ser un bon exemple de l'augment de les màximes al litoral: el termòmetre del Raval va marcar tres graus més que dissabte. Tarragona va tenir també una màxima més alta que el dia abans.

L'onada de calor remet avui i ja no hi ha cap comarca en risc meteorològic molt alt, tot i que l'avís per temperatures altes continua vigent, especialment en nou comarques de Ponent i del Pallars Jussà. De moment, tampoc no s'han desactivat els plans de prevenció. ■

Les temperatures màximes

FONT: SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA (SMC)

Tornabous (Urgell)	40,2°C
Castellidans (Garrigues)	39,1°C
Vallfogona de Balaguer (Noguera)	39°C
Castellnou de Seana (Pla d'Urgell)	39°C
Baldomar (Noguera)	38,9°C
Artés (Bages)	38,9°C
St. Romà d'Abella (Pallars Jussà)	38,7°C
Seròs (Segrià)	38,7°C
Oliola (Noguera)	38,6°C
Oliana (Alt Urgell)	38,4°C
El Poal (Pla d'Urgell)	38,4°C
La Pobla de Segur (Pallars Jussà)	38,3°C
Alcarràs (Segrià)	38,2°C
Gurb (Osona)	38,1°C
Golmés (Pla d'Urgell)	38°C
Lladurs (Solsonès)	37,9°C
Tàrraga (Urgell)	37,8°C
Organyà (Alt Urgell)	37,6°C
Lleida	38,4°C
Girona	35°C
Barcelona	
Obs. Fabra	34,1°C
Z. Universitària	34,5°C
Raval	33,8°C
Tarragona	31,5°C

Successos

Un any i mig sense respostes

RESULTATS NULS • Divuit mesos després dels fets, els Mossos d'Esquadra no han fet cap detenció pels dos assassinats a la cafeteria de l'Eixample **FALTEN PROVES** • La policia continua investigant els homicidis buscant més indicis

Adrià Gala
BARCELONA

Nit del 22 de febrer del 2010. Uns desconeguts accedeixen al petit bar Joan –situat al número 338 del carrer Provença–, maten a cops de martell una dona de 85 anys i el seu fill, de 55, i s'enduen els diners que hi havia a la màquina registradora i escurabutxaques. Avui, just un any i mig després dels fets, aquest cas, lluny de resoldre's, continua més obert que mai.

Després de 547 dies d'intenses investigacions, els Mossos

d'Esquadra encara no han fet cap detenció en relació al doble homicidi, un dels més tràgics que es recorden a la ciutat de Barcelona per l'extrema violència exercida pels homicides contra dues persones grans i totalment indefenses: una àvia amb greus problemes de mobilitat i un home amb un trenta per cent de visió.

La policia catalana, que manté un hermetisme total en aquest cas, continua investigant el crim, que va causar gran commoció a tota la ciutat, però sobretot al barri de la dreta de l'Eixample, on les dues víctimes eren molt conegudes entre

el veïnat. Tot i que els Mossos d'Esquadra volien tancar el cas tan ràpid com fos possible per rebaixar l'estat d'alarma dels veïns –que es queixaven de la poca presència policial a la zona, on s'estaven fent obres del TAV– el cert és que fins ara no hi ha hagut massa avenços en la investigació policial. Pocs indicis, poques proves i, de moment, cap persona identificada com a presumpte autor dels fets. De fet, totes les línies que han seguit els investigadors han estat infructuoses.

Tot i que en un principi es va apostar pel robatori com a hipòtesi principal dels fets, els inves-

Flors i espelmes davant el bar Joan de l'Eixample ■ J. LOSADA

tigadors van ampliar poc després el ventall de probabilitats en comprovar que la quantitat econòmica que havien sostret del bar era mínima. La filla i germana de les víctimes havia retirat gran part dels diners que hi havia a la caixa registradora hores abans de l'assalt mortal, que es va registrar a prop de la mitjanit, quan l'establiment ja tenia les persianes mig tancades. L'anciana i el seu fill encara estaven a l'interior del bar quan van entrar els desconeguts, que, per causes que encara es desconeixen, es van acarnissar amb ells. Tots dos van morir de diverses fractures cranials. ■

Medi ambient

La crisi, motiu i excusa

MASCOTES • La falta de recursos econòmics aguditza els casos d'abandonaments d'animals domèstics, però també serveix com a sortida fàcil d'alguns propietaris **TENDÈNCIA** • Un estiu més, augmenta el nombre d'exemplars desatesos

Xavi Aguilar
BARCELONA

Després d'uns anys d'haver-se independitzat i anar una mica escanyada, la Marta, que no arriba a la trentena, ha patit la crisi a la pròpia pell i ha de tornar, ni que sigui temporalment, a casa dels seus pares. "Tu sí, però el gat, no", li diuen. En Joaquim, que podria ser el seu pare, tampoc no se'n surt i canvia el lloguer del seu pis pel d'una habitació en una finca on no s'accepten gossos. Són dos casos reals (amb noms ficticis) de persones que han comprovat com la crisi també pot afectar les mascotes, que sovint acaben abandonades per falta d'espai o de recursos per mantenir-les.

"Hem notat que la situació econòmica fa que hi hagi més abandonaments, com a mínim això és el que ens comenten des de les protectores", comenta Carme Méndez, presidenta de l'Associació en Defensa dels Drets dels Animals (ADDA). Amb tot, no tots els abandonaments imputables a la crisi es produeixen amb l'ai al cor: "També tenim clar que hi ha gent que s'escura en la crisi per abandonar els seus animals", hi afegeix.

La presidenta de l'ADDA sosté que, potser també de resultes de la crisi, darrerament també s'ha incrementat el nombre d'adopcions. "La gent ha entès que adoptar abans que comprar és un gest més solidari i madur i descarta el gos de raça, que sovint dona problemes relacionats amb l'endogàmia", conclou. El seu parer contrastaria amb les dades d'un estudi de la Fundació Affinity publicat recentment, on es

Possibles sancions

La llei de protecció d'animals a Catalunya regula els deures, obligacions i prohibicions dels propietaris. L'abandonament es considera una falta greu –molt greu si comporta un risc o un maltractament– i és sancionat amb multes d'entre 400 i 2.000 euros i d'entre 2.000 i 20.000 euros, respectivament. A la pràctica, el propietari queda impune en la majoria dels casos, ja que els animals recollits que són correctament identificats no arriben al 30% dels gossos i a l'1% dels gats.

Gossos abandonats a la gossera de Mataró ■ ARXIU

constatava que el descens de les adopcions durant el 2010 va ser del 23% pel que fa als gossos i del 12% en el cas dels gats. El mateix estudi és un dels pocs que posa fil a l'agulla a l'hora de quantificar els abandonaments de mascotes: 16.394 gossos i 5.568 gats, unes xifres gairebé iguals a les del 2009.

Tot apunta que les dades del 2011 no aportaran cap sorpresa positiva, però tampoc negativa. Així ho creuen els responsables de la Societat Protectora d'Animals de Mataró (SPAM), una de les més actives de Catalunya. Les seves estadístiques sí que mostren un creixement de les entrades d'animals, però ho consideren normal, atès que han ampliat el seu territori d'influència, de manera que en termes relatius no hi ha gaire diferència amb relació al 2010. Sí que han tornat a constatar que, un any més, els abandonaments s'han intensificat a les portes de les vacances d'estiu: "En els mesos de juny i juliol sempre tenim un increment del 10 o el 15%, però les trucades per deixar animals són diàries i es produeixen durant tot l'any", afirmen els directius d'aquest centre.

Una de les claus per reduir el nombre d'abandonaments, segons els experts, és l'esterilització. "És prioritari que no es facin criar les mascotes, perquè es desborden els recursos humans i econòmics de les protectores", expliquen. Un altre factor determinant seria el compliment de la llei que obliga els propietaris d'animals domèstics a tenir-los identificats amb un microxip. Això permetria tornar els animals perduts o sancionar els abandonadors, però només el 27% dels animals recollits avien identificats. ■

SUCCESSOS

Set detinguts a Badalona per una baralla al carrer

La Guàrdia Urbana de Badalona i els Mossos d'Esquadra van detenir la matinada de dissabte set persones, d'entre 19 i 44 anys, que participaven en una baralla multitudinària al barri de la Salut. Una patrulla va alertar d'una disputa violenta entre una trentena de persones que s'estaven esbatussant amb corretges de cinturó i ampolles de vidre. Un agent va resultar ferit lleument. ■ REDACCIÓ

GASTRONOMIA

Homenatge al cuiner Santi Santamaria

La Universitat Catalana d'Estiu (UCE), que se celebra a Prada de Conflent, va homenatjar ahir Santi Santamaria i la contribució del desaparegut cuiner a la projecció de Catalunya. "Sempre va posar al davant el seu compromís amb la voluntat i la terra", va destacar l'historiador i crític gastronòmic, Jaume Fàbrega, impulsor de l'homenatge, al qual van assistir la dona i la filla del xef. ■ REDACCIÓ

El desaparegut cuiner Santi Santamaria ■ M. GARCIA

TRÀNSIT

Un ferit en estat molt crític en un accident a l'AP-7, a la Selva

L'autopista AP-7, al seu pas per Maçanet de la Selva, va ser l'escenari ahir a la tarda d'un accident múltiple en què van resultar ferides dues persones, una de les quals va haver de ser traslladada a l'hospital Josep Trueta de Girona amb helicòpter, en estat crític. Segons el Servei Català de Trànsit (SCT), en el sinistre es van veure implicats cinc vehicles, un dels quals va bolcar. Un dels ferits, precisament, va

quedar atrapat a l'interior d'aquest turisme. L'accident va obligar a tallar l'AP-7 en sentit cap a Girona i els vehicles van haver de circular pels carrils laterals, cap a la carretera C-35. Quant al balanç de la sinistralitat durant el cap de setmana, el SCT va informar que es va registrar una víctima mortal, concretament, un ciclista que va perdre la vida en xocar amb un vehicle a Tossa de Mar. ■ REDACCIÓ

SEGURETAT

El Twitter de la policia estatal s'usa com el 091

El perfil que la Policia Nacional té al Twitter, la xarxa de missatges curts, es comença a utilitzar com a substitut del telèfon 091. Segons expliquen fonts del cos, cada vegada són més els testimonis de fets delictius que publiquen missatges d'alerta en aquest perfil. A més d'aquests casos d'inseguretat ciutadana, també es rep molta informació sobre estafes i pornografia infantil. ■ REDACCIÓ

Catalunya

BARCELONÈS

El relleu juvenil garanteix el futur de la festa a Sants

Els municipis, amb l'aigua al coll

Ajuntaments

PRÉSTEC Molts consistoris ja han decidit recórrer als crèdits ICO aprovats pel govern estatal per pagar factures pendents **OBJECTIU** La mesura, celebrada per pimes i autònoms, pretén frenar la morositat en l'administració

Laura Sayavera
BARCELONA

Durant el seu primer any de vigència, la nova llei de morositat –que estableix la reducció dels terminis que tenen les administracions públiques per pagar les factures– ha tingut un compliment més aviat escàs entre els ajuntaments, collats per la crítica situació econòmica que arrossega el món local. L'impagament de factures i la morositat en l'administració han causat greus problemes de tresoreria i el tancament de moltes empreses –sobretot entre les pimes–, ja que els proveïdors triguen de mitjana uns cinc mesos a cobrar. Per frenar aquesta situació, el govern espanyol va aprovar al juliol la creació d'una nova línia de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO, l'agència financera

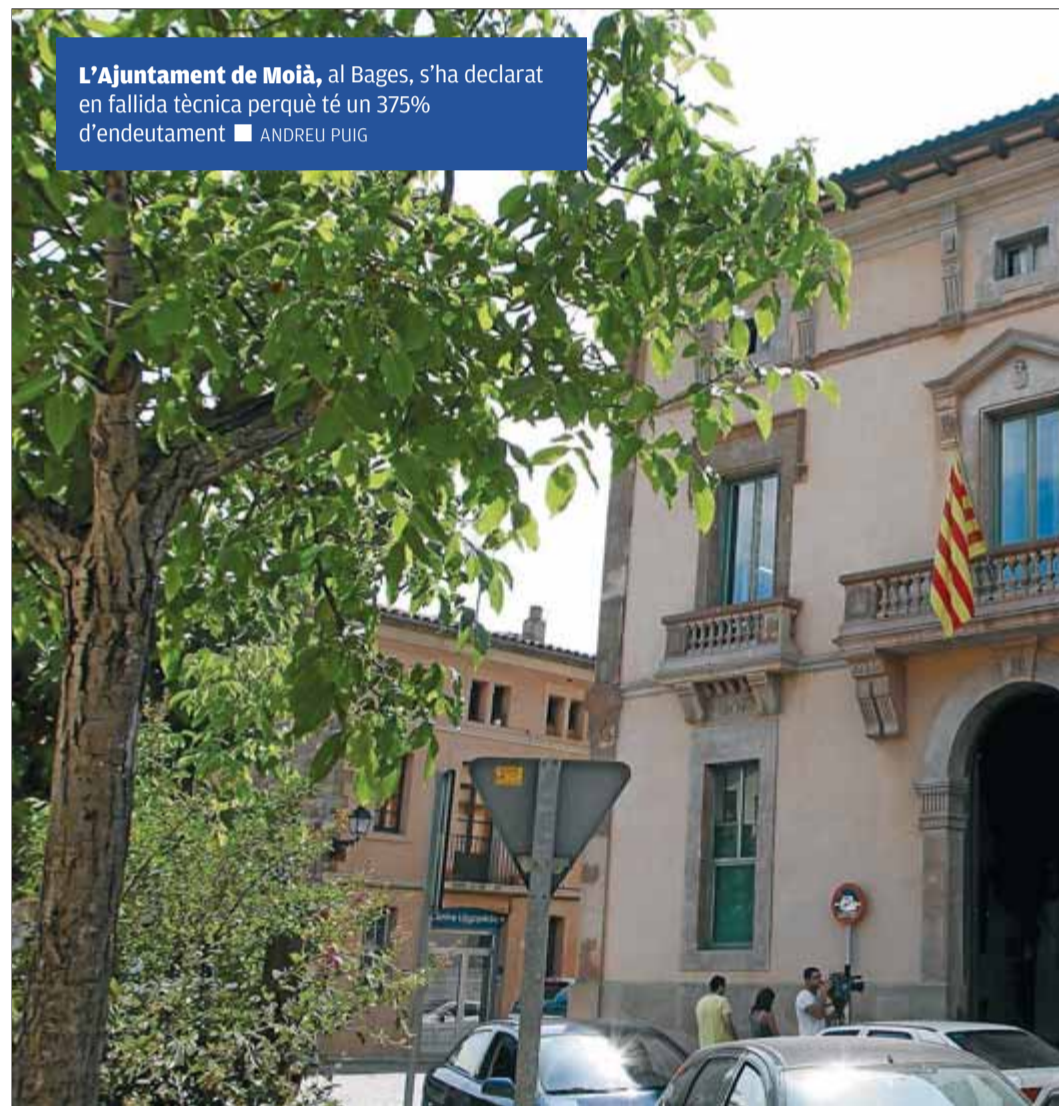
de l'Estat), dotada amb 3.400 milions i destinada als ajuntaments, per ajudar-los a pagar les factures que tinguin pendents amb els proveïdors –bàsicament pimes i autònoms– fins al 30 d'abril del 2011.

Pagament directe de l'ICO
El préstec es podrà demanar fins al 30 de novembre i el termini d'amortització no podrà superar els tres anys. L'import del crèdit serà, com a màxim, el 25% dels diners que el municipi rebí en concepte de la participació en els tributs de l'Estat del 2011, que, de fet, seran la garantia final del préstec. L'ICO, a través de les entitats bancàries col·laboradores, abonarà directament als proveïdors l'import de les factures reconegudes per l'Ajuntament i incloses en la línia de crèdit. Tot i que no

s'han establert uns criteris de pagament prioritari, el president de l'ICO, José María Ayala, va indicar al juliol que els ens locals hauran de presentar les factures priorititzant les més antigues, mentre que el candidat del PSOE a La Moncloa i exvicepresident primer del govern espanyol, Alfredo Pérez Rubalcaba, va explicar que es finançaran primer els deutes amb les empreses de menys de 250 empleats.

Els préstecs de l'ICO, però, engruixiran l'endeutament dels municipis que decideixin recórrer al crèdit, alguns dels quals tenen ja un deute viu que supera amb escreix el 75% dels seus ingressos anuals, el límit per poder continuar endeutant-se. A més, a la difícil situació financera dels ajuntaments, s'hi afegeix l'obligació de re-

L'Ajuntament de Moià, al Bages, s'ha declarat en fallida tècnica perquè té un 375% d'endeutament ■ ANDREU PUIG

El Maresme

Tres municipis ja han decidit demanar el crèdit a l'ICO

Al Maresme, tres municipis sol·licitaran un crèdit a l'ICO. Vilassar de Dalt demanarà 314.000 euros; Arenys de Munt, 300.000, i Tordera, 582.000. El regidor d'Hisenda de Vilassar de Dalt, Benet Oliva, opina que el préstec “és una petita ajuda” per pagar els cinc milions que deuen en factures i que l'han de fer servir. El Masnou, Calella, Premià de Mar, Arenys de Mar, Argentona i Teià no demanaran cap préstec. L'alcalde de Teià, Joan Castan, creu que “no és una ajuda que pugui solucionar el problema de l'endeutament municipal”. “La solució implica flexibilitzar els crèdits ja existents”, conclou. Al Barcelonès, Badalona estudiarà quines possibilitats té d'acollir-se a la mesura. ■ G.A. / S.M.

Vallès, Penedès i Garraf

Les grans ciutats no demanaran cap préstec

Al Vallès Occidental, Terrassa, Sabadell, Sant Cugat i Barberà no demanaran cap préstec perquè asseguren que estan al corrent del pagament de les factures. En concret, l'alcalde de Terrassa, Pere Navarro, explica que l'Ajuntament paga a 50 dies, mentre que Sant Cugat informa que ho fa a 38 dies. Vilafranca del Penedès, per la seva banda, ha descartat demanar el préstec perquè l'Ajuntament té recursos propis per fer front a la despesa. “Fer-ho seria una càrrega més per al municipi”, explica el portaveu del govern, Aureli Ruiz. Vilanova i la Geltrú no prendrà cap decisió fins al setembre, quan s'acabi d'anallitzar l'estat dels comptes municipals. ■ M.A.L. / A.M.

Comarques gironines

Cassà, Castelló d'Empúries i Vilafant volen finançament

A les comarques gironines ja han decidit recórrer als crèdits de l'ICO Vilafranca, Castelló d'Empúries i Cassà de la Selva. Castelló, que deu 800.000 euros en factures, demanarà el màxim de crèdit, 488.000 euros, i calcula que el préstec permetrà pagar els proveïdors a sis mesos. Cassà, amb greus complicacions econòmiques, pot demanar a l'ICO un màxim de 300.000 euros. Per la seva banda, Figueres, Llagostera, l'Escalada, Roses i Salt no demanaran cap préstec. Aquests tres últims municipis no tenen factures endarrerides, i l'alcalde de Llagostera, Fermí Santamaria, creu que la situació al consistori “no és tan dolenta”. Girona, de moment, no es planteja demanar un crèdit a l'ICO. ■ J.P. / M.V. / D.V.

BARCELONÈS

Gràcia vol posar fre als actes vandàlics contra els guarnits

BARCELONÈS

Els carteristes continuen fent l'agost a la Rambla

MONTSIÀ

La cria de flamencs al delta de l'Ebre bat un altre rècord

ALT EMPORDÀ

Un centre a l'Albera per protegir la tortuga mediterrània

BARCELONÈS

Els Castellers de Gràcia carreguen el seu primer dos de vuit

més endeutats

La data

07.07.11

Entra en vigor el decret llei que inclou la línia de crèdit de l'ICO destinada als ajuntaments per pagar factures.

La xifra

3.400

milions d'euros són amb els que s'ha dotat la línia de l'ICO aprovada pel govern de l'Estat.

Les frases

“La solució a l'endeutament de les administracions implica acotar el deute i, després, planificar-ne el pagament”

“Les administracions s'endeuten a través dels proveïdors i això és mortal de necessitat per a les empreses”

Antoni Cañete
SECRETARI GENERAL DE PIMEC

la càrrega que els obliga a suportar la morositat en l'administració. El secretari general de la patronal Pimec i portaveu de la Plataforma Multisectorial Contra la Morositat, Antoni Cañete, considera que la mesura “va en la bona direcció”, ja que “denota per primera vegada una sensibilitat amb el problema de cobrament per part de les administracions, reconegut per ella mateixa amb la creació de la línia”.

Per a Cañete, ara cal que els ens locals recorrin realment al préstec i creu que valdria la pena incentivar-ho. “El fet que s'exhaureixi o no la línia serà determinant per veure si es té la voluntat d'aconseguir un titular de premsa o si realment es té la voluntat política de solucionar una xacra que està generant molts problemes a la societat”, conclou. Cañete, d'altra banda, entén que els 3.400 milions de crèdit són insuficients, tenint en compte que el Banc d'Espanya reconeix que el deute acumulat per l'administració local suma 35.000 milions. ■

tornar a l'Estat la liquidació dels impostos que van cobrar de més els anys 2008 i 2009. Malgrat tot, alguns ens locals que superen el límit del 75% d'endeutament, com ara Manresa i Igualada, veuen de bon ull la mesura. De fet, el ple de l'Ajuntament de la capital del Bages ha aprovat sol·licitar un crèdit de 3,2 milions, la quantitat màxima que pot de-

manar. Igualada, que està pagant els proveïdors a 120 dies, aprovarà al setembre sol·licitar 1,6 milions, que també és l'import màxim. Amb el préstec, podrà pagar totes les factures pendents, que es corresponen amb serveis rebuts aquest any.

La nova línia de crèdit també ha estat ben rebuda per autònoms i pimes, que confien que alleujarà

El Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre

Tarragona vol sol·licitar a l'ICO un crèdit de 7,5 milions, l'import màxim

Tarragona és el municipi que es planteja demanar el crèdit més alt, 7,5 milions, el màxim que se'ls permet. La voluntat del tinent d'alcalde d'Hisenda, Pau Pérez, és que el ple pogués aprovar la sol·licitud aquest mes. Tarragona té deu milions de deute en factures, tot i que el govern municipal sosté que la proporció de pimes a les quals deuen diners és petita comparada amb la d'altres municipis.

Reus ja ha aprovat, per unanimitat, demanar un crèdit de 4,3 milions, i Cambrils –amb un endeutament del 134%– ha acordat sol·licitar 1,1 milions. Un milió és també l'import que Calafell ha aprovat demanar i que li permetrà fer front a gairebé tots els pagaments que té pendents fins al 30 d'abril d'enguany. El Vendrell, per la seva banda, s'està plantejant sol·licitar 1,3 milions.

Per contra, Salou –com Amposta– ja ha decidit que no recorrerà a la línia de l'ICO perquè considera que pot continuar pagant les factures pendents sense endeutar-se més. Valls, de moment, no ha pres cap acord, i Tortosa està estudiant la mesura. ■ A.P. / Ó.P. / R.R.

El Segrià i el Pla d'Urgell

Lleida i Mollerussa preveuen demanar el préstec, però encara no concreten xifres

Els ajuntaments lleidatans estudien amb bons ulls els crèdits de l'ICO. L'alcalde de Mollerussa, Marc Solsona, explica que sol·licitaran el préstec, però dins un paquet més gran que estan negociant amb entitats financeres. L'estratègia de la ciutat comporta complir amb el full de ruta aprovat en el seu pla de sanejament, que pretén eixugar un deute acumulat de 13,7 milions i 6,7 milions més en factu-

res. Segons Solsona, poden demanar a l'ICO un màxim de 588.000 euros, tot i que la Generalitat els permet endeutar-se fins a un límit de 5,1 milions per complir el pla. “Parlarem amb bancs i caixes per tancar una operació que ens permeti afrontar el nostre pla, incloent-hi aquest crèdit garantit per l'Estat”, explica.

L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, també ha previst la petició del préstec, que es concretarà a partir del setembre, i ara l'Ajuntament estudia les condicions i la quantitat que pot demanar a l'ICO. La Paeria va tancar el 2010 amb un reconeixement de crèdit de 3,8 milions, però també amb un romanent de tresoreria de prop de tres milions. ■ J. TORT

BARCELONÈS

El relleu juvenil garanteix el futur de la festa a Sants

■ Els santsencs omplen els carrers del barri barceloní passejant per valorar els decorats que es van acabar ahir

Miquel A. Luque
BARCELONA

El barri de Sants ha tancat el debat sobre el relleu generacional en l'organització de la festa major, que està garantit. La pregonera d'aquest any, Núria Feliu, ja es va congratular que els joves hi tinguin cada cop més participació. L'exemple dels tres carrers que aquest any celebren el 30è aniversari ha atenuat la preocupació per la continuïtat de la festa.

El cas del carrer Valladolid, que s'ha convertit en el submarí *Nautilus*, com a metàfora dels trenta anys de viatge per la festa, és paradigmàtic. "És una simbiosi, la gent gran no podia fer tot el decorat sense nosaltres i nosaltres no ho podríem fer sense ells", va explicar un mem-

bre de la comissió, Carles Laguna, que va afegir que hi ha nens disposats a participar-hi. "La continuïtat està garantida", va dir.

El carrer Finlàndia també va celebrar ahir al migdia el seu 30è aniversari oferint un obsequi a la resta de carrers. El regidor de districte de Sants-Montjuïc, Jordi Martí, que va descobrir una placa commemorativa, va demanar que "la flama segueixi viva". D'altra banda, el president de la comissió de festes, en Víctor, va destacar que el futur passa per "la gent més jove, que pot continuar amb aquesta tradició i que tindrà l'experiència i l'ajuda" dels que fins ara han organitzat la festa.

Óscar Orellana, vocal de la comissió de festes de la plaça de la Farga, que també celebra el 30è aniversari, va remarcar que s'està

en un procés de "renovació de la junta, que donarà una empenta per tirar endavant uns anys més". El relleu també es pot comprovar en la joventut de la presidenta de la comissió del carrer Galileu, Laura Tamayo, que organitza la festa per primer any. "Ens hem quedat sense vacances, però valdrà la pena", va afirmar.

Arrencada amb èxit

Sants es va omplir ahir amb molts ciutadans que van passejar per veure els catorze carrers guarnits. Amb càmeres, van retratar les portades, la de Venècia del carrer Vallespir i la dels Beatles del carrer d'Alcolea de Dalt. L'alegria per l'inici de la gresca, però, contrastava amb el cansament dels que van passar la nit en blanc fent els últims retocs. ■

A dalt, la portada sobre Venècia del carrer Vallespir. A baix, una ballada de sardanes al carrer Valladolid en el submarí 'Nautilus' ■ M.A.L.

BARCELONÈS

Gràcia vol posar fre als actes vandàlics

■ Estudien mesures perquè l'any que ve es respecti més els guarniments

A. Mercader / Agències
BARCELONA

El carrer de la Fraternitat de Baix de Barcelona, el guanyador del concurs de carrers guarnits de les festes de Gràcia, a Barcelona, no va aconseguir enguany salvar-se de les bretolades. El treball de decoració en què havia treballat la co-

missió veïnal, tot i el reconeixement, no va durar ni 12 hores en el seu estat original i el dia que van rebre el guardó van alertar que calia fer alguna cosa, com els veïns dels carrers Verdi i Tordera, també afectats per les bretolades. L'Ajuntament de Barcelona i la Fundació de les Festes de Gràcia van entomar el problema i ahir van explicar, el dia en què es feia balanç de les festes, que es crearà una taula de treball per eliminar el vandalisme en pròximes edi-

La jornada d'ahir, dedicada a l'aigua, va posar fi a les festes ■ JOSEP MOLINA / ACN

cions i aconseguir que els decorats de la festa major de Gràcia arribin intactes al tancament de la festa. La comissió que es crearà estudiarà la modificació del reglament dels guarni-

ments, el control de la massificació que hi ha en alguns carrers i l'aplicació de pautes perquè els guarniments i l'animació popular de la festa no siguin dos elements que in-

terfereixin. El president de la Fundació de la Festa Major de Gràcia, Ricard Estruch, que va qualificar ahir de "tocant l'excel·lència" els guarniments dels carrers que han treballat

els veïns, va defensar el gir que s'ha iniciat per "pacificar la nit", amb una programació més diürna, i va apuntar que l'organització està decidida a seguir aquesta línia en les pròximes edicions.

La regidora de districte de l'Ajuntament barceloní, Maite Fandos, va destacar el desplegament policial mixt amb parelles de la Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra que enguany s'estrenava i va destacar l'escassa presència que hi ha hagut al carrer de venedors ambulants. Segons les dades fetes públiques ahir, aquest any s'han reduït fins a un 63% les actes d'intervenció de venda ambulant de begudes i aliments, respecte de l'any passat. Els cosos policials van fer 218 actes d'intervenció de venda ambulant. ■

Barcelonès

L'hàbitat natural dels carteristes

LLADRES • Les parades de la Rambla alerten que pateixen furts als seus negocis i que els robatoris als turistes són constants **AMOS** • Grups habituals s'hi han fet forts, juntament amb els trilers, que tornen a ser molt nombrosos

Anna Ballbona
BARCELONA

El del carterista és potser un dels oficis més antics que habita a la Rambla de Barcelona. Com a mínim, des que rep la visita massiva de turistes, que són el principal blanc dels lladregots. “Cada dia almenys una vegada veig com roben algú”, es queixa en Xavier Cuenca, que té cinc parades a la Rambla, quatre ja reconvertides i una encara d'ocellaires. “On hi ha aglomeració, n'hi ha, sempre són els mateixos, però com que no els passa res...”, afirma la Mònica Trias, que té una parada de venda d'entrades i tiquets turístics.

Els antics ocellaires són testimonis de primera mà de l'estira-i-arrotonsa diari del passeig. És menys conegut, però, que ells mateixos han tingut robatoris aquest estiu. “A mi ja m'han robat un Ipad i la porta del comptador”, diu Trias. A prop seu, a una florista li van intentar robar els diners de la caixa, però va poder retenir el lladre. Més enllà, a una parada de gelats, també li van robar la porta d'un comptador. Fins i tot una de les farmàcies que dona a la Rambla va sorprendre uns lladres que intentaven endur-se la creu de la façana.

Aquesta situació sembla que s'ha agreujat en els últims tres estius. Ara bé, hi ha alguna bona notícia: si aquest estiu no canvia, serà el primer dels últims anys en què cap parada de les regentades per Cuenca no pateix un robatori. Pel que ha vist, però, com a mínim un grup de fins a 20 lladres ronda habitualment per la Rambla.

Els botiguers es troben, a més, que sovint s'han d'encarar amb els delinqüents, que busquen brega. A molts els coneixen la cara. A d'altres, si no, ja els veuen a venir. I en més d'una ocasió han presenciat l'escena del turista astorat que s'adona que li han pres la cartera. “L'altre dia vaig veure un matrimoni francès plorant, a qui havien robat la cartera a l'home, hi duia 5.000 euros”, assenyala Cuenca.

Hi ha lladregots que actuen en connivència amb venedors ambulants —vanos, xiulets...— que corren per la Rambla. “Tenim gent que ens vigila, davant nostre, palplan-

Una compradora s'atura a una parada de les floristes, a dalt. I a baix, la Guàrdia Urbana deté un lladre enxampat 'in fraganti' ■ A. SALAMÉ / J. LOSADA

tada tot el dia”, venent xiulets o haixix, tant hi fa. Al vespre, quan tanquen les parades, “això és la selva”, denuncien els comerciants, que de vegades han detectat que els seguien, en tancar la parada.

Hi ha parades d'antics ocellaires a qui han intentat robar fins i tot els diners de la caixa

Si aquest tipus de fauna s'ha fet l'amo de la Rambla, uns altres que hi han tornat amb força aquest estiu són els trilers que generen, a més, grans cercles. Els diferents

grups de trilers s'esbatussen entre ells per fer-se amb un espai a la Rambla o bé van fora músics de carrer que els fan nosa.

De *modus operandi* n'hi ha per tots els gustos. “Observen els turistes com compren i paguen i després els segueixen i ho proven”. Encara que menys que l'any passat, també hi ha dones que pidolen —amb cartells o similars— i mentre el passejant s'hi embadaleix, un altre el ploma. O un demana alguna cosa, i el company aprofita el descuit. Amb tot, tornem a ser al cap del carrer —o de la Rambla: més que reforç policial, els comerciants volen canvis judicials per combatre amb eficàcia el problema. ■

BARCELONÈS

Uns usuaris intenten agafar una bicicleta divendres passat, amb el servei aturat ■ JOSEP LOSADA

El Bicing engega abans d'hora, però en període de proves

■ El sistema informàtic ja ha estat substituït ■ L'empresa no ha respectat cap dels terminis anunciats

J.R.
BARCELONA

L'empresa gestora del Bicing, Clear Channel, i l'Ajuntament de Barcelona van posar en marxa ahir a les sis de la tarda el servei, tot i que en període de proves per poder localitzar les possibles deficiències que es puguin produir. L'Ajuntament de Barcelona va informar ahir que el servei ha de funcionar amb tota normalitat a partir d'avui a les cinc del matí un cop s'ha completat el canvi del sistema informàtic.

En tot cas, l'aturada del servei, que té 118.000 abonats, no ha respectat cap dels terminis que s'havien anunciat. L'aturada havia de començar a les 12 de la nit de divendres passat, però es va avançar a mitja tarda de dijous. La versió oficial va ser que una caiguda informàtica del sistema antic havia forçat a avançar l'opera-

ció, però els treballadors de Clear Channel informaven els usuaris a les parades que simplement s'havia decidit avançar l'aturada. En el retorn ha passat el mateix: mentre la previsió era iniciar el servei a les 5 de la matinada d'avui

La xifra

72

hores ha durat finalment, i tal com estava previst, l'aturada per substituir el sistema informàtic del Bicing.

dilluns, aquest va tornar a les 6 de la tarda d'ahir. En total, però, l'aturada ha durat 72 hores, tal com estava previst.

L'operació d'aquest cap de setmana ha permès renovar el maquinari informàtic amb l'objectiu de millorar la comunicació amb les 420 estacions. ■

URGELL

El prior de Poblet, Lluç Portal, va presidir ahir la missa amb la marededéu original ■ ACN

L'aplec, amb marededéu però sense mossèn

■ El capellà de Rocallaura no oficia la missa "per un imprevist"

ACN
VALLBONA DE LES MONGES

L'antic priorat i santuari marià de Vallbona de les Monges (Urgell) va viure ahir una edició molt especial del tradicional aplec de la Mare de Déu del Tallet –venerada a l'Urgell, la Segarra i la Conca de Barberà–, que se celebra des de 1975. Finalment, la imatge, del segle XIV, va ser col·locada a la una del migdia al seu lloc original després d'una setmana tensa al poble, que es va revoltar contra el mossèn, Pere Lluís Ramon, que l'havia amagada i substituïda per una còpia de guix. La marededéu va presidir l'ofici de l'aplec, que enguany tenia molta més expectació veïnal de l'habitual però va tenir un gran absent, el mossèn del po-

ble, que no hi va assistir.

Segons l'alcalde de la pedania de Rocallaura, Ramon Benet, ahir el mossèn no va assistir a l'acte "per un imprevist", tot i que el cert és que no va oficiar la cerimònia per evitar que es repetissin les escridassades de dijous passat, quan va tornar la talla per la pressió popular i de l'alcalde. En el seu lloc, ahir la celebració eucarística va ser oficiada pel prior del monestir de Poblet, Lluç Portal, amb el rector del santuari, Francesc Benet.

Benet va explicar que s'instal·laran mesures de seguretat a l'església de Sant Llorenç per guardar la imatge de forma fixa i que cada any es portarà a l'aplec del santuari del Tallet, on s'hi seguirà exhibint la rèplica de guix. ■

PALLARS SOBIRÀ

Xusco regna a Llavorsí

El pastor mallorquí Miquel Adrover, amb el gos Xusco, va ser el guanyador del XXV Concurs de Gossos d'Atura

de Llavorsí. La prova, als prats de la Coma, era puntable per al campionat de Catalunya ■ ACN

BAIX EBRE / MONTSIÀ

La cria de flamencs al delta de l'Ebre bat un segon rècord històric

■ Enguany hi han nidificat 3.012 parelles i hi han nascut 1.075 polls ■ Els tècnics no s'atreveixen a afirmar que s'haja tocat sostre i que no es pugui créixer més

Roser Royo
SANT CARLES DE LA RÀPITA

Enguany ha estat un any prolífic per a la colònia de flamencs del delta de l'Ebre. Els tècnics del parc natural estan tancant aquests dies les dades del cens d'aus nidificants però les que fan referència als flamencs ja estan acabades. Així, s'han comptabilitzat 3.012 parelles que han fet niu a la punta de la Banyà i hi han acabat naixent 1.075 polls. Es tracta d'un segon rècord històric només superat per les 3.139 parelles i els 1.120 polls del 2009. D'altra banda, l'any passat només es van comptabilitzar 2.022 parelles i 630 polls.

"Estem dins la mitjana dels últims quatre anys, en què la població de reproductors sembla que s'ha estabilitzat en una mitjana d'unes 2.500 parelles", va explicar Toni Curcó, tècnic del parc. Ara bé, Curcó no s'atreveix a afirmar que la colònia de la punta de la Banyà haja tocat sostre i no pugui créixer més: "En aquesta zona l'espai comença a ser limitat però pot passar que aparegui una colònia nova." Per Curcó, les fluctuacions anuals de població depenen de molts fac-

Polls de flamenc, separats per anellar-los. Enguany se n'han anellat 350 ■ EL PUNT AVUI

La xifra

250

parelles de flamencs són les que hi van nidificar el 1992, l'any que es va crear la colònia de cria.

tors, de les condicions d'altres colònies de la Mediterrània i de com li va a l'espècie en general. "El que sí que és segur és que al Delta troben unes condicions idònies per criar i viure", afirma.

La frase

"La població de flamenc augmenta de manera esglaonada. L'evolució depèn de molts factors"

Toni Curcó
TÈCNIC DEL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

Els flamencs nidifiquen al Delta des de 1992 i durant aquests 19 anys només han deixat de criar dues vegades: el 1999 per unes obres a les salines i el 2005 per causes meteorològiques. ■

Més flamencs no equival a més danys

Més flamencs no equival a més danys als arrossars del Delta. Ho assegura Toni Curcó, tècnic del parc natural, tot precisant que els flamencs només entren als camps quan estan inundats i s'acaba de fer la sembra i s'hi mengen les llavors. "Hi ha més danys quan el període de la sembra s'allarga independentment que hi haja més flamencs o no", diu Curcó.

LA GALERIA

Diputacions

Malgrat que sóc de vacances, els mitjans de comunicació no deixen de donar-me ensurts. No tan sols les fluctuacions (per no dir una cosa més gruixuda) de les borses o la visita del papa, sinó les propostes i els pensaments polítics a pocs mesos de la campanya de les generals. Ara el candidat Rubalcaba posa en qüestió el paper de les diputacions provincials en l'actual estat de les autonomies. Certament no li falta part de raó: massa administracions, competències creuades, despesa pú-

blica, duplictat de funcions. Però no hem d'oblidar que durant força anys les diputacions han estat en certa manera el contrapès polític a les autonomies o els ajuntaments de grans ciutats, més quan són de colors diferents. Valgui com a exemple el cas de Barcelona en l'era Pujol. Però al marge d'aquesta realitat, n'hi ha d'altres: per desfer-se de les diputacions cal modificar la Constitució, i, ai las!, això és un afer molt pelut i ho serà més si no canvia el color del partit que segurament guanyarà les eleccions del 20

Joan Josep Menchon

N. Sortiran molts temes amagats de fa temps, com per exemple la successió a la corona... Però hi ha un altre aspecte a tenir en compte. La Diputació és en el fons l'Ajuntament dels ajuntaments i és un bon refugi tècnic, legal i administratiu per als petits ajuntaments que no poden, ateses les seves dimensions, tenir en el seu si determinats serveis tècnics (enginyers, arquitectes, serveis jurídics específics...). I per la seva mida, poca força tenen a l'hora de fer-se escoltar davant l'administració autonòmica i estatal.

Alt Empordà

Xavi Capallera, un dels responsables del centre, mostra algunes tortugues a un grup de visitants al centre de reproducció de l'Albera ■ LLUÍS SERRAT

Planter de tortugues

PROTECCIÓ • El centre de recuperació de tortugues de l'Albera, a l'Alt Empordà, lluita per recuperar la població de la tortuga mediterrània **VISITES** • L'espai rep unes deu mil visites cada any **ESPÈCIE** • Els responsables de l'equipament calculen que hi ha entre 3.000 i 5.000 individus, una xifra massa petita per recuperar l'espècie sense ajut del centre

Mar Vicente
GARRIGUELLA

Gairebé vint anys fa que Joan Budó i Xavi Capalleres van obrir el Centre de Reproducció de Tortugues de l'Albera a Garriguella (Alt Empordà). En fa uns quants més, però, que lluiten per salvar l'espècie de tortuga mediterrània a la zona. Concretament, des que van obrir un centre a Vilamaniscle, també a l'Alt Empordà, el 1984. Al cap d'un temps es van traslladar al poble veí i van decidir que fos visitable, perquè les visites generen ingressos per mantenir el centre, però sobretot perquè ajuda a fer pedagogia.

Per a Capalleres aquest és un dels punts més importants per fer entendre tothom que la tortuga mediterrània està en perill. Calcula que a l'Albera hi ha entre 3.000 i 5.000 individus però adverteix que aquesta xifra és massa petita per garantir la supervivència de l'espècie sense l'ajuda del centre. El motiu és que es calcula que una població de tortu-

gues sana té de deu a vint individus reproductors per hectàrea, mentre que en els últims censos que s'han fet a l'Albera es calcula que n'hi ha 0,45 per hectàrea de mitjana.

Per això, el centre treballa en la reproducció en captivitat de l'espècie. En concret, a les instal·lacions de Garriguella hi ha 144 tortugues adultes i cada any en neixen unes 400, que els responsables del centre deixen en llibertat quan compleixen dos anys. "No es

La contaminació, els incendis, els tallafocs i l'espoli són alguns dels perills de la tortuga

poden deixar anar fins que tenen una mida mínima perquè si no és molt fàcil que se les mengi algun depredador", explica Capalleres.

A totes les tortugues que es deixen al bosc –tant les que neixen al centre com també les que reben de donacions o de decomisos– se'ls posa un microxip per tenir-les

identificades. Això fa que se'n pugui fer un seguiment però també que si se'n troba alguna, per exemple en una casa particular, es pugui saber d'on ha sortit.

Els responsables del centre de reproducció de l'Albera recorden que la tortuga mediterrània és una espècie protegida i adverteixen que entre els perills que amenacen aquests animals no només hi ha els animals depredadors, sinó que la població també pateix la contaminació, l'obertura de tallafocs, els incendis i l'espoli humà, entre d'altres. "L'any passat ens van portar 50 tortugues que s'havien trobat al bosc. Són gent que ens les porta de bon fe, però imagina els que no ens les porten i directament se les enduen", reflexiona Capalleres.

Al centre, a banda de les tortugues mediterrànies, també tenen alguns individus d'altres espècies que els arriben sobretot de decomisos. En aquests casos, el centre intenta tornar-los al seu país d'origen i si no pot ser se'ls queden perquè puguin ser observades pels visitants. Capalleres comenta que el

Com anar-hi?

El Centre de Reproducció de Tortugues de l'Albera està situat a mig quilòmetre de Garriguella, a la carretera de Vilamaniscle, concretament dins del santuari del Camp. L'horari d'obertura al públic i de visites és de 10 del matí a les 6 de la tarda entre l'1 de juliol i el 15 de setembre. Al hivern i a la tardor està tancat i a la primavera cal trucar abans al 972552245.

que reben més són tortugues de Florida, una espècie invasora que està eliminant moltes espècies en rius catalans. Són les típiques que es venen a les botigues d'animals i que es tenen a casa, però quan es fan grans la gent no sap què fer-ne i les llença al riu o com a molt les porten a algun centre. Ara ja no n'accepten perquè les havien de sacrificar i creuen que la Generalitat n'hauria de prohibir la venda.

El Centre de Reproducció de Tortugues de l'Albera rep cada any entre 8.000 i 11.000 visitants –els seus responsables esperen que aquest any la xifra se situï en 10.000 persones–, sobretot escoles i també famílies i casals infantils, majoritàriament a l'estiu, però també a la primavera. Al hivern, com que la majoria de tortugues hivernen, tanquen les instal·lacions. És un centre d'iniciativa privada que fa 20 anys que treballa per a la conservació de la tortuga mediterrània i que rep l'ajut de la Diputació de Girona, el Consell Comarcal de l'Alt Empordà, la Generalitat i l'Ajuntament de Garriguella. ■

**ESTRELLA DAMM
AMB ELS CASTELLERS**

Recomanem

DIUMENGE, 28 D'AGOST

L'ARBOÇ DEL PENEDÈS

12.30 H. CARRER GRAN

Colla Vella dels Xiquets de Valls, Colla Joves Xiquets de Valls, Castellars de Vilafranca i Minyons de l'Arboç

Estat de Gràcia!

Els Castellars de la Vila de Gràcia carreguen el seu primer 2 de 8 i firmen la seva millor actuació. La diada de la festa major de Gràcia també va veure un 5 de 8 de la Colla Jove Xiquets de Tarragona i un altre de la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Joan Beumala

Barcelona

Força blava! Els Castellars de la Vila de Gràcia van firmar la millor actuació del seu historial en el marc de la festa major de Gràcia, a l'escalf de la seva gent, en una diada que van completar dues colles de primer nivell: la Jove de Tarragona, que es va apuntar la millor actuació, i la Colla Vella dels Xiquets de Valls. Les dues formacions van tenir en el 5 de 8 la seva millor construcció.

La colla de Gràcia és l'agrupació barcelonina que presenta els mi-

llors resultats des de l'inici de temporada. I ho és gràcies a la il·lusió d'un grup de castellers joves i molt motivats que ahir, en el dia més important, van ser a l'alçada de les circumstàncies. Els de la camisa blava van obrir amb un 4 de 8. Una estructura que van dominar sense complicacions i que els va servir, sobretot, per guanyar seguretat de cara al gran objectiu de després, el 2 de 8. Era la primera vegada que la colla s'enfrontava amb un castell amb folre, però va saber controlar els nervis i va resistir tot l'ascens de la canalla, molt valenta. El 2 de 8 de Gràcia es va carregar davant l'eufòria de

L'històric 2 de 8 carregat ahir pels Castellars de Gràcia, a l'esquerra, i el 3 de 8 dels Castellars de Vilafranca a Bombai ■ DIMAS BALAGUER / CASTELLERS DE VILAFRANCA

la plaça i a la sortida de la canalla el tronc va cedir. Tot i la caiguda, la colla va acabar la sèrie amb el seu primer 3 de 8 de l'any, que va controlar amb molt d'aplom. Va ser un colofó excel·lent d'una actuació històrica.

Una Jove potent

La Colla Jove Xiquets de Tarragona es presentava a Gràcia després del seu gran triomf de divendres a la diada de Sant Magí. És a dir, amb la

Era la primera vegada que Gràcia s'enfrontava a un castell amb folre, però va saber controlar els nervis

moral pels núvols i la intenció de continuar rodant el 5 de 8, un castell sobre el qual té dipositades totes les seves il·lusions (per Santa Tecla s'intentarà el 5 de 9). La Jove va aixecar la catedral en segona ronda, després d'haver obert amb el 3 de 8, i senzillament la va clavar.

En tercera ronda, els tarragonins van sortir amb la millor actuació a plaça i de tota la jornada, gràcies al seu segon 2 de 8 d'aquest curs, que van completar sense cap problema.

En la seva primera aparició després de la Bisbal del Penedès, per a la Colla Vella dels Xiquets de Valls la d'ahir era una actuació en què, sobretot, era vital no caure, sobretot tenint en compte el calendari tan exigent que haurà d'afrontar a partir d'ara (el Catllar, l'Arboç del Penedès i Vilafranca del Penedès). Així, la Vella va fer la seva aposta més alta en la primera ronda tot obrint amb el 5 de 8, i va haver de treballar més del que hauria volgut el seu cap, Manel Urbano, que el va defensar en els terços. La Vella va arrodonir la seva actuació amb el 3 de 8 i, en l'última ronda, amb el 9 de 7 (va descartar el 2 de 8 per la indisposició d'un casteller del tronc), una decisió que deixa entreveure la possibilitat que la colla prepari el 9 de 8 (un castell exclusivitat de la casa) per a la cita culminant de Sant Fèlix. ■

Barcelona
Plaça de la Vila de Gràcia

Colla Jove de Tarragona
3/8, 5/8, 2/8f, vano de 5

Colla Vella dels Xiquets de Valls
5/8, 3/8, 9/7, 2P/5

Castellers de la Vila de Gràcia
4/8, 2/8f(c), 3/8, 2P/5

Vilafranca vol fer avui el 3 de 9 a l'Índia

Els Castellars de Vilafranca són a Bombai, on ahir ja van fer el 4 de 8 amb l'agulla i on avui participaran en la festa del Janmaashtami juntament amb les millors colles degovindes entre les quals la dels poderosos Jai-Jawan Govinda, una formació que ja ha assolit fer una construcció de 9 pisos—el rècord dels govindes—i que vol provar la de 10. Enjochi ha la copa Bombai, que guanyarà l'agrupació que faci la millor construcció. Vilafranca, amb uns 200 efectius desplaçats, intentarà el 3 de 9.

Altres actuacions

DISSABTE, 20 D'AGOST
Barcelona

Castellers de la Vila de Gràcia
4/7, 3/7, 4/8, 5/7, P/5
Jove de Castellers de Sitges
4/7, 4/6A, 3/6S, P/5

DIUMENGE, 21 D'AGOST
Igualada

Minyons de Terrassa
3/8, 2/8F, 4/8, P/7F(C)
Xiquets de Tarragona
3/8, 4/8, 5/7, 2P/5

Altres actuacions

DIUMENGE, 21 D'AGOST
Bombai (Índia)

Castellers de Vilafranca
3/8, 5/7, 4/8A, 2P/5

Quatre de vuit carregat dels Moixiganguers d'Igualada, tres de vuit dels Xiquets de Tarragona i quatre de vuit dels Xiquets de Tarragona ■ SANTI CARBONELL / ANTONI COLL

Igualada es torna morada

DE VUIT • Els Moixiganguers carreguen el seu primer carro gros de l'any **RETORN** • Minyons descarrega un dos de vuit i carrega el pilar de set en la seva tornada a plaça mentre Xiquets alça dos castells de vuit en plena ressaca de Sant Magí

Carles Herèdia

Igualada

Tornen a ser de vuit. Moixiganguers d'Igualada va poder revalidar ahir al migdia en la seva festa major l'èxit aconseguit l'any passat amb el quatre de vuit.

Una feina gens fàcil, ja que amb força baixes respecte a la passada temporada, els de la camisa morada van haver de crear una alineació amb castellers nous. El treball i l'aposta, però, va sortir gairebé brodada, ja que amb confiança i a primera ronda, van alçar un quatre de vuit que es va carregar sobradament. Els nervis, però, van jugar una mala passada i el castell es va trencar sense gairebé avis a la baixada de la canalla. L'èxit es va completar amb el cinc i el tres de set per sota, firmant la segona millor actuació de la seva història. Nit llarga i morada a Igualada.

Igualada
Plaça de l'Ajuntament

Moixiganguers d'Igualada
4/8(c), 5/7, 3/7ps, vano de 5

Minyons de Terrassa
3/8, 2/8f, 4/8, p7f(c)

Xiquets de Tarragona
3/8, 4/8, 5/7, 2P/5

A la festa major de la capital de l'Anoia també s'estava pendent de l'esperat retorn a plaça dels Minyons de Terrassa. Els malves no van defraudar ningú, i tot i deixar de banda fins al cap de setmana que ve els castells de nou, van alçar tres castells de vuit clavats. Cal destacar el dos de vuit i el pilar de set folrat

Tercer quatre de vuit
de la història d'uns Moixiganguers que el van estrenar ara fa just un any

que volen alçar un pis més d'aquí a 8 dies per Sant Fèlix. Si bé en el primer van fer gala del seu domini i el van descarregar sense problemes, el pilar de set d'ahir va quedar en carregat. El folre i el terç no van acabar de quedar ben lligats i amb un pilar un pèl girat, va cedir a la sortida de

l'enxaneta. Aquest contratemps, però, no afecta la valoració positiva del retorn malva ni tampoc als plans de Sant Fèlix. Uns plans que s'hauran d'acabar d'aclarir aquesta setmana, ja que a part dels dos castells emmanillats, treballen de valent el cinc de nou i el quatre de nou amb el pilar. Això promet.

Encara en un núvol després de la gran actuació de Sant Magí, els Xiquets de Tarragona es van plantar a la mateixa plaça amb un tres i un quatre de vuit amb molt bones mides. En la tercera ronda van alçar el cinc de set, un castell que amb un pis més volen repetir d'aquí a dues setmanes a Torredembarra. Els plans de futur dels ratllats també inclouen estrenar el dos de vuit i plantar-se a Santa Tecla amb possibilitats d'aconseguir la fita de descarregar per primera vegada dos castells de nou en un mateix any. Aquest és el desig del cap de

colla matalasser, Roger Peiró, que no descarta plantejar-se també el quatre de nou folrat per a la festa major tarragonina si aconsegueixen arrossegar prou camises.

Primer dos de set margener

Les bones notícies es van allargar durant tota la jornada d'ahir, ja que en el seu darrer sospir i a les vuit del vespre, els Margeners de Guissona descarregaven el primer dos de set de la seva història en la diada de Mollet. Abans ja havien fet el tres de set per sota. A la mateixa plaça, els Castellers de Sant Pere i Sant Pau van descarregar uns solvents tres i quatre de set, però no se'n van sortir amb un tres de set amb pilar que va quedar en intent.

Abans, al migdia i a plaça pròpia, els Minyons de l'Arboç van completar la millor actuació de l'any estrenant el quatre de set amb pilar, a part de fer el tres i el quatre de set. ■

Cultura i Espectacles

La nova temporada de concerts

Tardor de concerts

Guillem Vidal
BARCELONA

El nou calendari de concerts a Barcelona té un nom que destaca de la resta: Sopa de Cabra, que el dia 9 de setembre arrencarà amb tres flamants *sold-outs* al Palau Sant Jordi una temporada que, com la de l'any passat, no sembla la pròpia d'un any de crisi. Gerard Quintana, Josep Thió, Pep Bosch i Cuco Lisicic coronaran aquest retorn triomfant als escenaris amb tres *bo-los* més: Palma (17), Tarragona (24) i Girona (30).

El sector de la música

en directe, segons s'alarmava en l'últim *Anuari de la Música*, ha vist desaparèixer el 30% dels seus ingressos en dos anys, però les promotores es mantenen al peu del canó i no semblen disposades, almenys encara, a plegar velles. El mateix setembre, el Palau Sant Jordi rebrà Maná (20) i George Michael (un altre que s'apunta a la moda de les gires amb orquestra, el dia 27) i, de moment, per als mesos següents ja hi ha anunciats al mateix pavelló de Montjuïc els concerts de Roxette (19 de novembre), Rihanna

(14 de desembre), Red Hot Chili Peppers (que el 15 de desembre presentaran *I'm with you*, un disc que es publica la setmana vinent) i Maldita Nerea (22).

Després de l'aturada típica d'agost (la qual, a Barcelona, només el Mas i Mas Festival sembla que es vulgui saltar), les sales es tornaran a posar en marxa al setembre amb recitals com els de The Sadies (el dia 5, a Sidecar) o, tres dies després a l'Apolo, de Micah P Hinson (recuperat ja de l'accident de cotxe que va tenir fa unes setmanes). També per al se-

Yardbirds, al Festival de Blues de Cerdanyola

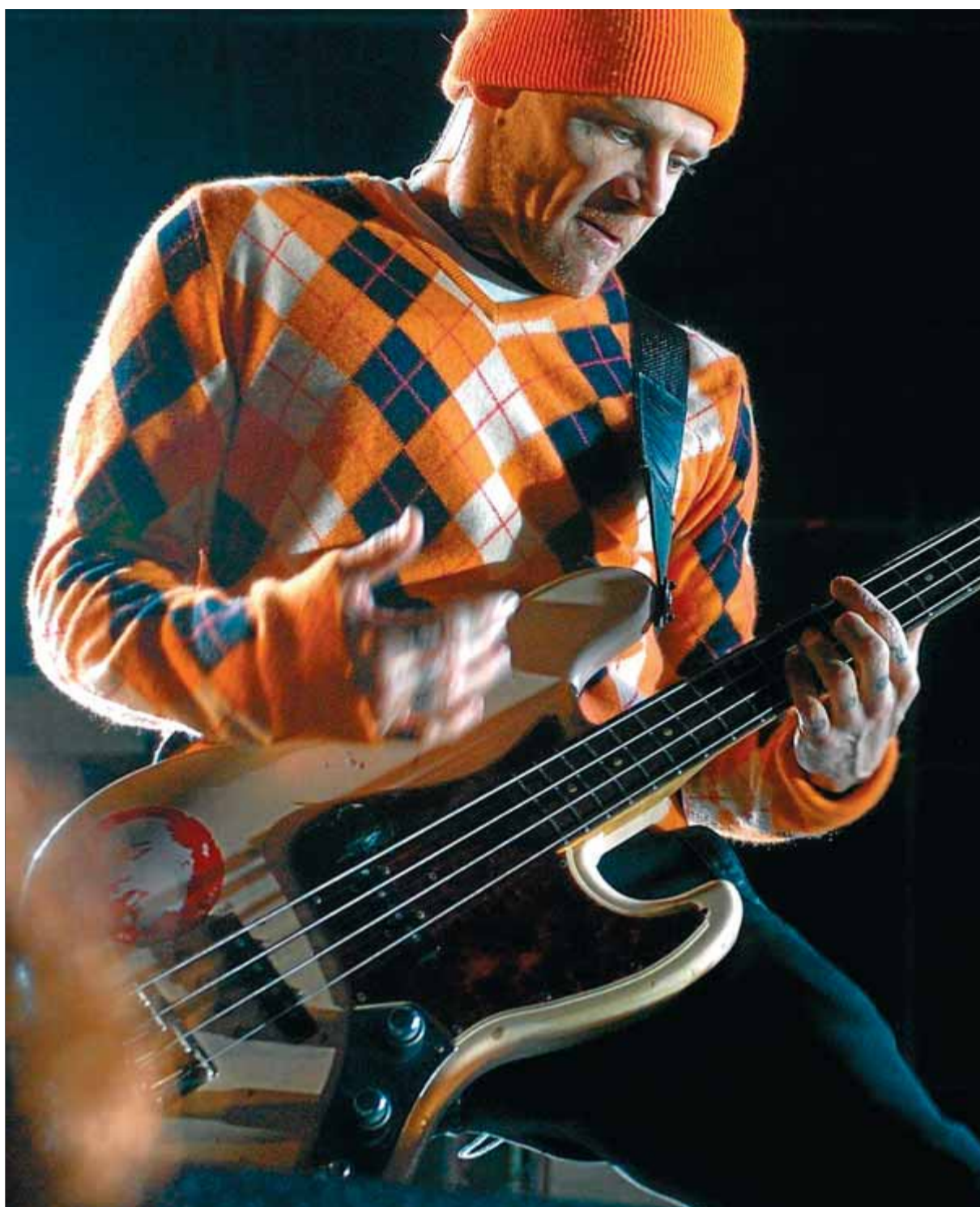
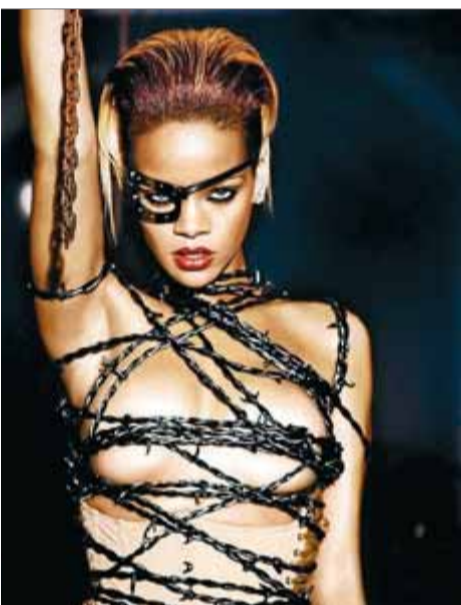
Els festivals d'aquesta tardor van revelant informació a mesura que avancen els dies. L'Altaveu de Sant Boi proposa del 8 al 10 de setembre Manel, Antònia Font i Sr. Chinarro, entre d'altres. El Barcelona Acció Musical (BAM), que estrena director (Carles Conesa) durant les pròximes festes de la Mercè, Aloe Blacc, Herman Dune, Guillamino, Little Scream i Remate. El Festival de Blues de Cerdanyola del Vallès, per la seva part, espera uns quants clàssics per als dies 20, 21 i 22

d'octubre: els Yardbirds (amb el bateria Jim McCarty i el guitarrista Chris Dreya com a únics supervivents de la formació original), els *southern rockers* Blackfoot, el guitarrista Devon Allman (fill de Gregg Allman), Y&T i Martin Turner's Wishbone Ash. El Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona tampoc no es queda curt: la inaugural Maria Schneider (que recollirà la medalla d'or que entrega la mostra, el 20 d'octubre al Palau), Rudresh Mahanthappa Samdhi (28),

Enrico Rava Tribe (10 de novembre), Paolo Fresu i Omar Sosa (11), Stefano Bollani (12), Ryuichi Sakamoto Trio (18), Tigran Hamsyan (22), Pat Metheny (24), Dave Holland & Pepe Habichuela (25), Brad Mehldau i Joshua Redman (28) i Paolo Conte (1 de desembre), a més d'un concert de preàmbul amb Trombone Shorty (27 de setembre, Bikini). Altres festivals de la temporada de tardor com el del Milenni i el LEM de Gràcia encara no han anunciat noms.

La nova temporada de concerts

A l'esquerra, Sopa de Cabra (8, 9 i 10 de setembre). Al centre, Wilco (2 de novembre), George Michael (27 de setembre) i Rihanna (14 de desembre) i, a la dreta, Red Hot Chili Peppers (15 de desembre) ■ ARXIU / EFE

tembre hi ha previstos concerts de dos grups que reviuem, amb més o menys fortuna, l'estètica *fifties*: The Baseballs (29) i Kitty, Daisy & Lewis (30).

A l'octubre, el calendari deixa ja molts pocs espais en blanc, i cada dia, hi ha piles de concerts per triar. Peter Murphy, que com a cantant de Bauhaus es va guanyar el títol de padrí del gòtic, actuarà el dia 4 a Bikini. Glen Hansard, l'irlandès de la pel·lícula *Once*, cantarà –sense Markéta Irglová– al Centre Artèsà Tradicionàrius (6). El dia 8 es podrà triar entre Marah i Clem Snide (que, a Be Cool, commemoraran els deu anys del disc *The ghost of fashion*). A Within Temptation, ídols per als gòtics del nou mil·lenni, se'ls podrà veure el 14 a Razzmatazz. Feliu Ventura, absent durant

Sopa de Cabra, George Michael, Rihanna i Red Hot Chili Peppers, les cites més massives

mesos als escenaris de Barcelona, actuarà a L'Auditori el dia 15 (el dia abans ho farà José Ignacio Lapido). El 17, al Music Hall, el nord-americà Alejandro Escovedo oferirà el seu primer concert a terres catalanes. Els Junip del suec José Gonzalez, després de cancel·lar un *bolo* a la ciutat fa uns mesos, tocaran el 21 a Razzmatazz. La Companyia Elèctrica Dharma i altres

grups per confirmar homenatjaran Esteve Fortuny el dia 24 al Palau. El 27, la cantant de folk Alela Diane presentarà el seu nou projecte –Wild Divine– a l'Apolo mentre, a la Salamandra de l'Hospitalet, Tim Bogert i Carmine Appice mostraran la seva aliança amb Javier Vargas. Per acabar el mes, dos concerts organitzats per l'equip del Primavera Sound: Mogwai (28, Casino de l'Aliança del Poble Nou) i Throwing Muses (20, Apolo). A L'Auditori, durant aquells dies, també hi ha en cartell diversos concerts de la temporada 2011/2012 de música moderna: Miquel Gil (21), la Gran Aventura (27) i els Llama de Sílvia Pérez Cruz i Ravid Goldschmidt.

El novembre també és un mes fort: Wilco (el seu nou disc, *The whole love*,

es posa a la venda l'última setmana de setembre) debutaran al Palau de la Música el dia 2. L'endemà, a Bikini, la veterana Wanda Jackson, una de les primeres dones del *rock & roll*, defensarà les cançons del seu disc de retorn, que ha produït Jack White. El dia 5, Yes (amb una formació integrada per Chris Squire, Steve Howe, Geoff Downes, Alan White i Benoit David) presentaran nou disc –*Fly from here*– al Sant Jordi Club, que l'endemà rebrà un altre clàssic de la dècada dels setanta: Peter Frampton, en plena gira de celebració dels 35 anys de *Frampton comes alive*. El mateix dia, a l'Apolo i en format reduït, John Grant presentarà *Queen of Denmark*, un dels discos més aclamats del 2010. També, Cowboy Junkies retornaran des-

prés de molts anys a Barcelona (13, Apolo), Machine Head donaran canya la feligresia *heavy* (15, Razzmatazz), Sisters of Mercy celebraran els seus trenta anys de vida (26, Razzmatazz) i Fleet Foxes, l'endemà, presentaran el seu segon disc a L'Auditori dins del Primavera Club, que també ha convidat Superchunk i Handsome Furs, entre d'altres. A L'Auditori, d'altra banda, també hi ha anunciats per al novembre concerts de Guillamino (3), Marc Parrot (10), Gramophone Allstars (12) i Élena (19).

Finalment, per al desembre, ja s'ha publicitat The Horrors (1, Razzmatazz), Danko Jones (14, Apolo), Anoushka Shankar (14, L'Auditori), Pau Vallvé (17, L'Auditori) i Junior Boys (20, Razzmatazz). ■

Mirador

Xavier Roca

Un renovador de l'horror

El mateix dia que va morir Raúl Ruiz, ens va deixar també un altre cineasta molt diferent però igualment amant del misteri i les atmosferes fantàstiques: el guionista i director gal·lès Jimmy Sangster, de 83 anys. Juntament amb el director Terence Young i els actors Peter Cushing i Christopher Lee, Sangster va contribuir decisivament a renovar la iconografia i el tractament dels mites clàssics del terror que al seu dia havia popularitzat la Universal, a través de la productora Hammer, que ara ha tornat a l'acció amb pel·lícules com *Déjame entrar* (2010) i *La víctima perfecta* (2011).

Abans de ser guionista Sangster havia treballat com a ajudant de direcció, director de segona unitat i cap de producció, fins que –tot i el seu propi escepticisme sobre la seva capacitat per a l'escriptura– va escriure el guió de *X: the unknown* (1956), i després ja se li va encarregar el de *La maldició de Frankenstein* (1957), en què va mostrar més interès en el personatge del científic que en el del monstre.

Imaginatiu i de refinat sentit de la crueltat, Sangs-

Jimmy Sangster va ser un nom clau de la Hammer

ter va escriure per a la Hammer pel·lícules com *Dràcula* (1958), *La momia* (1959) o *Las novias de Dràcula* (1960) i hi va dirigir *El horror de Frankenstein* (1970), *Lust for a vampire* (1971) i *Miedo en la noche* (1972). Especialment interessant va ser la seva aportació al *thriller* psicològic, amb títols com ara *El sabor del miedo* (1961), *Maniac* (1963) i dos vehicles al servei de la Bette Davis posterior a *¿Qué fue de Baby Jane?*, *A merced del odio* (1965) i *El aniversario* (1968). En casos com aquest, només queda donar les gràcies pels malsans.

Pixar anuncia els seus projectes fins al 2014

Redacció
BARCELONA

Els dinosaures i l'interior del cervell humà seran els temes d'algunes de les properes pel·lícules de Pixar, segons ha anunciat John Lasseter, fundador de la companyia i director creatiu del departament d'animació de Walt Disney.

Després de l'estrena de *Monsters University* l'estiu del 2013, els següents títols de la productora de *Toy Story* i *Cars* seran aquests dos que encara no tenen títol oficial. Un d'ells serà dirigit per Bob Peterson (*Up*) i explicarà el que podria haver passat si els animals prehistòrics no s'haguessin extingit i encara visquessin. L'altre el dirigit per Pete Docter (codirector d'*Up* amb Peterson) i transportarà l'espectador a l'interior de la ment humana. Està previst que aquestes pel·lícules s'estrenin el 2013 i el 2014 respectivament.

Lasseter va anunciar aquests projectes a la D23 Expo, una convenció de fans de Walt Disney que s'ha celebrat aquest cap de setmana a Anaheim (Califòrnia). Durant aquesta convenció va mostrar les primeres imatges de les estrenes més immediates de Pixar: *Brave* –el primer conte de fades de la companyia–, *Planes* –un *spin off* de *Cars* amb avions–, *Wreck-It Ralph* –sobre un malvat d'un joc d'ordinador decidit a ser bona persona– i l'esmentada *Monsters University*, una preqüela de *Monsters*. ■

Críticacinema

Àngel Quintana

Història d'un dol

Super 8

Dir.: J.J. Abrams. Int.: Elle Fanning, Amanda Michalka. EUA, 2011

És curiós, però sembla com si *Super 8* hagi estat pels cinèfils dels anys vuitanta una reactualització de la magdalena proustiana que els recorda que felços que eren quan varen créixer al costat d'*ET* i els *Goonies*. Vista des d'aquesta perspectiva, la pel·lícula crea nostàlgia cap a un passat irre recuperable en un temps en què els *blockbusters* (èxits de taquilla) han oblidat la importància que té explicar històries potents, amb bon sentit del ritme i de la fermesa narrativa. La situació té la seva gràcia sobretot si tenim en compte que qui crea la nostàlgia és el creador de sèries com *Perdidos* que han servit per alimentar un imaginari fantàstic, que ha posat en crisi la mecànica del cinema d'atraccions. És com si *Super 8* afirmés, en plena era *post-Avatar*, que no cal reduir les pel·lícules als trets més elementals i que és possible crear bones històries amb certa psicologia per adolescents.

El debat sobre la qüestió podria ser molt interessant, però allò que m'interessa més de *Super 8* no té tant a veure amb la magdalena proustiana –reconec que vaig néixer uns quants anys abans que *ET*–, sinó en l'habilitat com és capaç de transgredir tota lectura pròpia del cinema de gènere per con-

Els protagonistes de 'Super 8', pel·lícula produïda per Steven Spielberg, no s'acaben de creure el que estan veient amb els ulls ■ PARAMOUNT

vertir-se en una emotiva, sòlida i madura metàfora sobre la por de l'absència i el retrobament amb els morts. El més emocionant de *Super 8* és que explica la història d'un dol. Al començament, un nen perd la seva mare. Quatre mesos després es troba desorientat, no sap quin és el seu lloc en el món. No s'entén amb el seu pare que vol enviar-lo a un campus d'estiu, es distreu

amb els seus amics fent una pel·lícula de zombis i viu una aventura meravellosa a partir que l'atzar el converteix en testimoni d'un gran accident. El poder metafòric d'aquest relat es recolza en el fet que per a J.J. Abrams, l'aventura adolescent no és més que el punt de partida d'un drama sobre un noi que vol superar la seva malenconia. La desmesurada història fantàs-

tica no és més que una metàfora sobre el desig d'establir contacte amb el més enllà, de sentir-se protegit per la mirada amiga de la mare perduda.

En les pel·lícules de Steven Spielberg, la presència d'alienígenes sol tenir sempre una dimensió religiosa. Les criatures que vénen del cel ens informen sobre el misteri de la divinitat. *ET* no és més que l'evocació d'un nou Jesús que arriba

a la terra des del cel, viu la seva passió, ressuscita i finalment prepara l'ascensió cap al cel. Per a J.J. Abrams, la lectura és una altra. El cel porta cap al misteri, el fantàstic no és més que la porta que ens obre cap a l'experiència de la mort. El problema de *Super 8* és com retrobar la mirada que ens vigila després de la mort d'una persona estimada, com sentir el contacte de l'absent, com articular una curiosa presència dels morts a la vida dels vius. Abrams resol l'enigma de manera exemplar a partir de tres usos de la pel·lícula en súper-8. El primer ús té l'atzar com a protagonista. La imatge capta un esdeveniment, però també revela la idea del misteri que hi ha darrere tota imatge, de com aquesta és la porta cap a un enigma. El segon ús té a veure amb la forma com la imatge familiar és capaç de ressuscitar els absents, donar-los vida i dimensionar la seva mirada. Finalment, el darrer ús del súper-8, en els títols de crèdit finals, ens parla d'una ficció en la qual uns nens juguen a fer d'adults mentre s'enfronten a un seguit de morts vivents.

Més enllà del misteri de l'atzar, hi ha la força de la imatge per vèncer la mort, però també la idea que les faules no fan més que donar sentit als grans drames de la nostra existència. *Super 8* no és un relat sobre monstres, sinó sobre la por d'enfrontar-se amb l'absència de la mare protectora.

Críticaclassica

Jordi Maluquer

Verificació d'un bon pianista

Mateusz Borowiak
XXVI Festival Albéniz
Monestir de Sant Pere
(Camprodon), 20 d'agost

En el concert final del premi Maria Canals d'enguany va causar impressió la gran capacitat tècnica i expressiva d'un jove pianista polonès de 22 anys, Mateusz Boro-

wiak, com vam poder reflectir en la crítica publicada en aquest diari l'1 d'abril. Ara vam viatjar fins a Camprodon per verificar si aquella bona sensació es confirmava en un recital individual. El mateix Borowiak, en recordar-li la seva actuació al Palau de la Música, ens va dir: "És que en aquella final hi ha-

via molta energia." Borowiak ens va oferir un programa no gaire usual. Va començar amb una de les sonates de viatge de Mozart. La *KV 311*, acabada a Mannheim el novembre de 1777 en el decurs del seu llarg viatge a París. Mozart, que fins a les darreres sonates no va utilitzar el *pianoforte*, devia com-

pondre aquesta sonata per a un determinat tipus de clave que potenciava l'expressió en les dinàmiques més que no pas en l'aprofundiment. En certs moments, per la interpretació virtuosa de Borowiak, ens va semblar com si toqués Scarlatti. El treball d'investigació de l'interpret era notable, ja que,

per exemple, al final del segon moviment va fer un *crescendo* amb un acurat pedal que ens va obrir un món sonor insòlit. I de la resta, a l'hora que un detallisme extrem, ens en va donar una versió quasi orquestral amb un gavadal de recursos que no s'acostumen a sentir en la interpretació canònica d'aquesta sonata. La va seguir un enlluernador *Imromptu núm. 3*, de Franz

Schubert. Va continuar amb el número 4 i quatre masurques de Chopin, dites de manera més aviat interioritzada. Va extreure de la *Triana*, d'Albéniz, efectes inoïts en detriment d'una línia expressiva en algun moment embrollada i se'n va posar a la butxaca amb la primera propina, el *Scherzo núm. 3 op.39*, de Chopin. Hi va afegir encara una masurca sensible de collita pròpia.

La dibuixant austríaca Ulli Lust relata en una novel·la gràfica el seu viatge adolescent i iniciàtic per Itàlia

'Punk' pacifista

Jaume Vidal
BARCELONA

Ulli Lust, dibuixant austríaca nascuda a Viena fa 44 anys, però criada en un petit poblet "on gairebé la majoria d'habitants eren vells", va decidir quan encara no tenia la majoria d'edat deixar els estudis i la família i embrancar-se amb una amiga en un viatge iniciàtic per veure el mar a Itàlia. Pel camí no hi va faltar sexe, drogues i problemes amb la policia i amb el fotimer d'homes que es van creuar amb la jova. Del relat d'aquella experiència n'ha sortit la novel·la gràfica *Hoy es el último día del resto de tu vida* (La Cúpula). "Quan era una adolescent em movia en ambients d'estètica punk, tot i que de fet em sento més hippy que cap altra cosa." El còmic, realitzat al llarg de quatre anys i publicat primer a través de la xarxa, recull en els seus primers capítols un grafisme que s'apropa a la lleter gràfica dels antics fanzines punk, però al llarg de l'obra aquesta agressivitat visual es suavitzava. "Els primers vuit capítols els vaig dibuixar tres o quatre vegades, això va alentir la feina però em va ajudar a madurar el meu dibuix", explica l'autora, que ha passat uns dies a Barcelona per presentar l'obra.

Aquesta evolució de l'estil d'Ulli Lust encaixa tam-

Vinyeta de la darrera novel·la gràfica de la dibuixant i editora Ulli Lust ■ EDICIONES LA CÚPULA

"No és el mateix llegir un còmic en un llibre que en un 'e-reader', per això el paper encara perviurà"

bé conceptualment amb la història. "No és un fet buscat, però sí ben trobat: l'evolució gràfica de l'obra representa una evolució, un canvi i un trencament, com passa en el relat." A més de dibuixant, Ulli Lust és editora (electrocomics.com). Treballa en el món digital, però pensa que el còmic digital no engolirà el paper. "Una cançó sona aproximadament igual en un disc com en un Iphone i

un reproductor MP3. En el cas de la historieta això no passa. No és el mateix llegir-la en un e-reader que en un llibre. Això farà perviure el paper." Amb *Hoy es el último día del resto de tu vida*, Ulli Lust va guanyar el premi d'autor revelació de l'edició d'enguany del Saló d'Angulema. Ara mateix està dibuixant l'adaptació de la novel·la *Flughunde*, de Marcel Beyer, que té Hitler com a protagonista. ■

Críticacinema

Carlos Losilla

Monica Bellucci és l'objecte del desig de Robert de Niro en un dels episodis que integren la tercera entrega de la sèrie 'Manuale d'amore' ■ ALTA FILMS

Comèdia papal

Manuale d'amore 3

Dir.: Giovanni Veronesi.
Int.: Carlo Verdone, Robert de Niro.
Itàlia, 2011

Un jove advocat a punt de casar-se coneix una altra dona en un viatge de negocis i se n'enamora. Un presentador de televisió madur, casat i amb una filla, coneix accidentalment una dona en una festa i es lliura provisionalment a la passió amorosa. Un granadet professor americà coneix a Roma una dona que el fascina. Els tres episodis que formen part d'aquesta tercera part de *Manuale d'amore* presenten un discurs en comú: l'estabilitat és avorrida, i per això hauríem d'oblidar-la de tant en tant per ser nosaltres mateixos.

Dedicada a les "tres edats de l'amor" (encara que jo he estat incapaç de diferenciar la segona de la tercera, d'un excessiu Carlo Verdone a un ridícul Robert de Niro), aquesta tercera part de *Manuale d'amore* aconsegueix con-

vertir la tradició de les pel·lícules italianes d'episodis en una apologia inconscient de la felicitat, de vegades malaguanyada. Tot forma part del mateix sac, ja que la societat que marca les pautes proporciona igualment la via d'escapament al seu caràcter repressiu pel camí de la fantasia. Només el fora de camp de la transgressió pot alliberar-nos (als homes, perquè les dones semblen simples titelles). Però aquest off narratiu només es materialitza quan no hi ha responsabilitats pel mig. Si no, s'ha de tornar a casa o tenir present que sempre hi ha boges lliures esperant qualsevol debilitat del mascle. Heus aquí com el cant a la llibertat amorosa esdevé admonició per les conseqüències que pugui tenir. I si no, sempre queda el recurs del lloc fora del món on els desitjos de tota mena queden acomplerts. Aquest romanticisme de revista del cor té les urpes esmolades de pur conservadorisme.

Tocsdecobla

Josep Pasqual

Lloret, la vila

Els neons de Lloret no m'han seduït mai. Per a molts, un reclam; per a mi, una barrera absorbent, opressiva. Permeable però de mal obviar.

Des de la meua faceta de modest activista de la sardana, ja fa un temps que vaig començar a gaudir del Lloret de debò, el

social, el de les persones. Contactes puntuals, com flaixos, que em van permetre de descobrir una part de la seva inquietud bategant, de la seva història. Ocasions minúscules prou intenses per provocar que anys després, i ja com a instrumentista de cobla, m'il·lusionés participar en les ballades d'estiu.

El cicle, poca broma, enguany celebra la 85a edició, una dada que fa pensar en les adversitats que haurà hagut de sortejar i que explica la capacitat, la tenacitat, l'estimació dels que l'organitzen. L'original format de les ballades, de set sardanes amb dues de concert, sempre m'ha semblat d'allò més encer-

tat, molt millor que el de set tirades, i guardo en el record la imatge de la plaça des de l'entramat, de nit, amb un públic devot i fidel, molt analític i crític en el sentit més pulcre de la paraula, multiplicat pels forasters ocasionals que afavorien aquelles geniüdes estirades de braços entre els balladors

selvatans (els autòctons) i els empordanesos (la resta) per acabar la dansa a la banda oportuna. Ballades carismàtiques i de qualitat, potser les úniques en què ara es podria programar sense por un Garreta per ballar i amorosides amb menys freqüència de la que convindria per l'elegància optimista

de Domènec Moner, el so de cobla més genuïnament lloretenc. Unes imatges, les de la plaça amb sardanes, que parlen d'un Lloret viu, apassionat, que cal enlitzar i enfortir. Tal com fan els que hi han nascut. Tal com voldrien els que, malgrat la foscor dels neons, l'hem acabat estimant.

EL 9

Condal
garanteix un
recanvi per
a Osvaldo

El president de l'Espanyol diu que treballen en un parell de fitxatges i demana confiança a l'afició

EL 9

CADA DIA AL QUIOSC

40 planes en color

La informació de la secció d'esports d'El Punt Avui és un extracte d'El 9 del quiosc

Qui en dóna m

GAMPER • El Barça es presenta aquesta nit a l'estadi amb una plantilla reforçada per Cesc Fàbregas, Alexis Sánchez i els joves Thiago i Fontàs **PROJECTE** • En el seu quart any, Guardiola ha fet un equip que s'acosta encara més al seu ideal **MILLORA** • Ha reforçat posicions clau amb jugadors de present i de futur i els sorgits del planter ja són majoria

Ramiro Martín-Llanos
Dani Colmena /BARCELONA

Fa tres anys, Pep Guardiola va començar un projecte que en aquells moments no admetia períodes de transició. "No demano cent dies de gràcia", va dir en la seva presentació. Han estat els títols, els resultats i tots els moments d'alegria que ha deixat l'equip els que li han concedit un crèdit ben merescut i també la llibertat per tirar endavant les seves idees. Aquest Barça cada vegada s'acosta més a l'ideal del seu entrenador i el trofeu Joan Gamper d'avui serveix per iniciar una quarta temporada en què l'objectiu és millorar el que sembla gairebé immillorable. Ho intentarà amb una plantilla que ja ha donat mostres de la seva persistència i també a través de quatre noms propis que s'incorporen a l'equip: Cesc Fàbregas, Alexis Sánchez, Thiago i Fontàs.

Reforçar llocs clau

Sobre la base d'una plantilla consolidada que, a més, es veia reforçada per dos joves del filial –Thiago i Fontàs–, el Barça va concentrar tots els esforços a apuntalar un parell de posicions clau i s'ho va jugar tot a les primeres opcions: Cesc Fàbregas i Alexis Sánchez. Tot i que les negociacions van ser dures, la secretaria tècnica va acabar satisfent Guardiola. Dos jugadors que havien apostat fort per jugar al Barça, com li agrada a Pep. Cesc ve a enfortir el mig del camp, la sala de màquines on

arrenca el tot el joc de l'equip, i a oferir un recanvi de luxe al triplet titular dels últims anys: Busquets, Xavi i Iniesta. Al davant, una situació similar. Si a vegades Guardiola havia tingut problemes per cobrir l'absència d'algun membre del trident ofensiu –Pedro, Messi i Villa–, ara té un quart davant de garanties.

Nous perfils en l'equip

Al Barça cada temporada li plantegen nous problemes. Tothom estudia els seus punts febles, tothom inventa noves fórmules per intentar frenar-lo i a Guardiola li agrada introduir petites variants cada estiu que donin frescor a l'equip i que l'ajudin a superar possibles contratemps. Només cal pensar en Alexis Sánchez, un jugador que de moment s'ha adaptat molt bé a la dinàmica de l'equip, com va demostrar en l'anada de la supercopa i que, a banda de garantir sacrifici i mobilitat, també aportarà desequilibri en l'un contra un, una qualitat que no era, precisament, el punt fort de jugadors com ara Villa o Pedro, més valuosos en el joc de combinació i en les diagonals. En el cas de Cesc i Thiago, tots dos s'han format a la casa i tenen l'ADN Barça, però també poden afegir algunes virtuts diferents a les que tenen Xavi Hernández i Andrés Iniesta. Cesc és molt polivalent, pot jugar més endarrerit o a prop de l'àrea, com ha demostrat en els últims anys a l'Arsenal, i té més arriba-

da a porteria que els seus nous companys. Igual que Thiago, que a banda de tenir un gran xut de llarga distància, posseeix un estil de joc de més risc, però també més imprevisible. Un talent natural per can-

viar el ritme d'un partit i per desentortolligar-lo amb una acció individual.

Fitxatges de futur

Cesc Fàbregas, amb 24 anys complerts el mes de maig passat, és el més ve-

terà dels quatre jugadors que s'incorporen a l'equip: Alexis (22), Fontàs (21) i Thiago (20). Des que va arribar a la banqueta, Guardiola sempre ha intentat posar un ull en el futur i s'ha preocupat per garan-

tir la regeneració de la plantilla. Sota el seu vistiplau, el club ha invertit en jugadors joves; alguns han triomfat, com ara Piqué, Busquets o Pedro, i d'altres han hagut de marxar, però sembla que aquesta

MÉS QUE UN CLUB

Benvinguts al millor espectacle del món!

Ramiro Martín-Llanos

L'objectiu que persegueixes t'identifica. Li passa al Barça, també, quan busca millorar allò que sembla immillorable. Al campió d'Europa s'hi han afegit fitxatges de nivell i dos dels millors del planter. L'entrenador mirarà de complir, per quart any consecutiu, amb el trident d'obligacions: defensar una identitat, ser competitiu i treballar per al futur. Tot ple-

gat configura la millor plantilla que es recorda. La conjuntura, a més, no ofereix ni un rival que faci ombra a un equip que s'ha tornat expert sense perdre la frescor. Al vestidor tothom sap que el futbol castiga durament l'autocomplaença. Barça contra Barça, doncs. I ja se sap que, si el campió en té ganes, això es converteix en el millor espectacle del món.

Més?

Sense Alexis Sánchez. L'afició del Barça haurà d'esperar una mica més per veure al Camp Nou l'altre gran fitxatge del curs, que segueix lesionat

La festa del Gamper, amb Cesc com a gran atractiu

Alexis, Thiago, Cesc i Fontàs, les quatre cares noves de la plantilla ■ FC BARCELONA

Ignasi Noguer
BARCELONA

La Festa Barça, que des de dissabte està inundant l'esplanada del Camp Nou de socis i penyistes per participar d'un munt d'activitats, es traslladarà aquest vespre al rectangle de joc del coliseu blaugrana amb la celebració de la 46a edició del Trofeu Joan Gamper, en què el conjunt de Josep Guardiola s'enfrontarà a una de les sensacions europees de la temporada passada, el Nàpols de Walter Mazzarri, que ja ha avisat que per al seu equip aquest partit és molt especial, conscient del prestigi que suposa vèncer avui en dia al FC Barcelona.

El principal atractiu de la nit serà poder veure novament Cesc Fàbregas amb la samarreta blaugrana, després del tastet de dimecres passat, en què va jugar els darrers vuit minuts de la tornada de la supercopa. La nota negativa serà la baixa d'Alexis Sánchez, que encara s'haurà d'esperar uns dies per poder debutar davant la seva nova afició.

Enfront, el millor Nàpols des d'aquell històric equip que va plantar cara als gegants d'Itàlia al final dels anys vuitanta i principi dels noranta, amb Maradona com a líder indiscutible. Ara el protagonisme dels napolitans el capitalitzen els tres jugadors més ofensius, que el curs

L'avantmatx

TÈCNIC:
Pep Guardiola

SUPLENTS: Pinto (p.), Muniesa, Montoya, Mascherano, Adriano, Keita, Xavi, Iniesta i Jonathan dos Santos.

LESIONATS:
Alexis Sánchez, Afellay, Puyol i Maxwell.

TÈCNIC:
Walter Mazzarri

SUPLENTS: Rosati (p.), Colombo (p.), Aronica, Miguel Àngel Britos, Grava, Donadel, Federico Fernández, Gargano, Santana, Zuniga, Lucarelli i Mascara.

LESIONATS: Cap.

LA TRACA FINAL: Després d'un cap de setmana de festa blaugrana, l'afició podrà veure el seu equip contra un Nàpols d'alt nivell. La nota negativa és la baixa d'Alexis

CAMP: Camp Nou / **HORA:** 20.30 h (TV3) / **ÀRBITRE:** Álvarez Izquierdo

A les 20 h, la presentació del primer equip

Festa grossa la que es viurà durant tot el dia d'avui al Camp Nou. Primer, a l'esplanada de l'Estadi, on els socis podran seguir gaudint de les activitats de la Festa Barça. Després, a partir de les tres de la tarda, el festeig s'ampliarà a l'interior del Camp Nou, amb més activitats per a tota la família i diversos concerts musicals. I a les vuit del vespre, presentació del primer equip, amb Cesc Fàbregas i Alexis Sánchez com a novetats.

Ezequiel Lavezzi

“Seria molt bonic enfrontar-me al Barça en la propera lliga de campions”

passat van sumar en la Serie A un total de 43 gols: Hamsik, el Pocho Lavezzi i Cavani. Enguany, el conjunt de la Campània tornarà a la màxima competició continental vint temporades després, gràcies a una campanya espectacular, en què només els dos gegants de Milà van poder superar-lo en la taula.

Walter Mazzarri

“El fet de poder jugar al Camp Nou és un premi. Aquí només han jugat grans clubs”

La festa del Gamper, doncs, serà grossa, amb un rival de nivell i un públic, el del Camp Nou, amb ganes de tornar a veure el seu equip jugant com els àngels, i amb Cesc Fàbregas.

Només un precedent

El Barça i el Nàpols, que mai s'han vist les cares en

Ezequiel Lavezzi

“M'agradaria jugar amb Messi, però no el veig en un altre equip que no sigui el Barça”

un partit oficial, només s'han enfrontat en una ocasió, el 26 de maig del 1978, al San Paolo, el darrer partit de Johan Cruyff amb la samarreta del Barça lluny del Camp Nou. El conjunt blaugrana, sense internacionals per la proximitat de la copa del món d'Argentina, va empatar 1-1, amb un d'Esteban. ■

política és cada cop més ferma. Aldarrere ha preferit confiar en Fontàs per suplir la baixa de Milito en lloc d'anar a buscar un central a fora. Thiago és un diamant que encara s'està polint i Alexis i Cesc

són jugadors de present i de futur. El català hauria de ser el relleu natural de Xavi, que als seus 31 anys necessitava algú que li donés minuts de descans durant la temporada; i amb Alexis, un jugador en pro-

gressió, el Barça també té davant per estona.

Tot un onze del planter

Amb el retorn de Cesc i l'ascens al primer equip de Fontàs i Thiago, els jugadors del planter (11) se-

ran majoria a la plantilla (21). Ara mateix, es podria formar un onze íntegrament de la casa -Valdés a la porteria; Piqué, Puyol i Fontàs a la defensa; Busquets, Thiago, Xavi i Cesc al mig del camp, i In-

iesta, Messi i Pedro a la davantera-, on l'únic que encara no ha estat internacional absolut seria Fontàs. Prou arguments com per aspirar al vell somni expressat en el seu dia per Van Gaal: guanyar la

Champions amb un equip facturat íntegrament a la Masia. De l'època de Rijkaard, que com a molt en va tenir nou, a l'actual hi ha una clara evolució que marquen les conviccions de Guardiola. ■

Vuelta a Espanya. L'australià obté la seva victòria de més prestigi en una arribada on els velocistes queden descol·locats

Sutton sorprèn tothom en el primer esprint

L.S.
ORIOLA / BARCELONA

Chris Sutton va ser un futbolista internacional anglès que va fer gols pels descosits a les files del Blackburn Roberts i del Celtic de Glasgow a principi de segle. Però hi ha un altre Chris Sutton. És ciclista i prové d'un país on aquest esport viu el moment de popularitat més àlgid gràcies a la victòria èpica de Cadel Evans en l'últim Tour de França. Per tant, Sutton s'afegeix a la moda triomfant del ci-

clisme australià. És un bon especialista en les clàssiques i ahir va inscriure el seu nom en el palmarès de la Vuelta gràcies a una victòria del tot inesperada al final de la segona etapa, a Oriola. En un últim quilòmetre, molt exigent, va ser més llest que els pesos pesants del pilot, sobretot Tom Boonen, i va fer el canvi de ritme en el moment just per celebrar la victòria. Les bonificacions van propiciar un canvi de lideratge lògic. El mallot vermell ara és per al velocista italià Da-

Classificacions

2a etapa (173 km)

1r Chris Sutton (Sky).....	4h11:41
2n Vicente Reynés (Omega).....	a 0:01
3r Marcel Kittel (Skil).....	m.t.
4t Tyler Farrar (Garmin).....	m.t.
5è Matti Breschel (Rabobank).....	m.t.
44è Joaquim Rodríguez (Katiuxa)m.t.	
73è Lloyd Mondory (AG2R).....	a 0:13
89è Josep Jufre (Astana).....	a 0:20

General

1r Daniele Bennati (Leopard). 4h28:11	
2n Jakob Fuglsang (Leopard).....	a 0:01
3r Peter Sagan (Liquigas).....	a 0:04
4t Vincenzo Nibali (Liquigas).....	m.t.
5è Valerio Agnoli (Liquigas).....	m.t.
29è J. Rodríguez (Katiuxa).....	a 0:25
44è J. Jufre (Astana).....	a 0:30
55è A. Losada (Katiuxa).....	a 0:38

Sutton celebra la victòria a Oriuela ■ EFE

niele Bennati (Leopard), que relleva el seu company d'equip Jakob Fuglsang.

L'etapa, amb sortida a la Nucia, es va disputar sota un sol de justícia i a més de 40 graus. Això no va impedir una llarga escapada de Paul Martens (Rabobank), Adam Hansen (Omega), Steve Houanard (AG2R) i Jesús Prado (Caja Granada). La diferència va arribar a ser de set minuts, però el treball incansable de diversos equips, sobretot l'HTC, no els va donar cap altra possibilitat. Tot i això, els corredors de l'equip nord-americà no van calcular bé les forces de Mark Cavendish, que normalment és imbatible en els esprints. El ciclista de l'Illa de Mann va desaparèixer en la petita pujada del final, incapaç de respondre al canvi de ritme de l'alemany Marcel Kittel. ■

Ha començat un altre partit

Cada dia al quiosc

Quaranta pàgines en color.

Juga amb EL9 per trencar el domini del castellà en la premsa esportiva.

EL9

El diari d'esports en català.

Tennis. La lesió a l'espatlla dreta llastra el serbi, que es retira (6-4 i 3-0) contra l'escocès, sòlid en la segona derrota de l'any del número u

Murray i els problemes físics tomben Djokovic

Àlex Ochoa
BARCELONA / CINCINNATI (EUA)

Novak Djokovic havia anat esquivant els problemes a l'espatlla dreta durant tota la setmana. Ahir, però, Andy Murray va ser un problema insuperable per al serbi, que a diferència de duels anteriors, com contra Monfils (quarts) i Berdich (semifinals), no va poder superar les exigències físiques per imposar-se tennísticament. Les sensacions tampoc mai no el van acompanyar. Des del principi, la incomodi-

tat de Djokovic era patent, amb múltiples errades no forçades, moltes amb la dreta, un cop normalment dominant i que va difuminar-se amb la rèplica de Murray, un dels grans intercanviadors del circuit.

L'escocès, sòlid i concentrat, va firmar el mèrit de saber jugar amb les fragilitats alienes. Un fet, en canvi, que d'altres no van saber gestionar. El francès Monfils, igual que Murray, va anotar-se el primer set, però després va desaprovechar diverses oportunitats per decantar el matx en el

segon. Murray, que en el primer set es va sobreposar a la reacció de Djokovic (que havia igualat el *break* inicial de l'escocès) fent el trencament decisiu en el setè joc, va poder segellar la seva superioritat, escenificada en l'entrada del fisioterapeuta en el descans entre el primer i el segon set per atendre el serbi. La seva mirada descentrada, els seus moviments lents i els gests exagerats de contrarietat predeien una retirada que es va confirmar quan Murray va signar el segon *break* (pel 3-0) del

Murray somriu amb la copa de campió, ahir ■ EFE

parcial. L'estocada definitiva per a Djokovic, que ja no es va sentir amb forces per lluitar contra l'escocès, que va infligir la segona derrota de la temporada al tennista imbatible.

Després de 59 partits

La victòria, malgrat la retirada de Djokovic (perdent 6-4 i 3-0), eleva el valor de Murray, protagonista d'un fet gairebé històric: una desfeta del serbi. Han hagut de passar 59 partits perquè Djokovic perdés dues vegades. Fins ahir, amb un balanç de 57-1, encara no havia perdut en pista ràpida (33-0) ni en una final (9 de 9) aquest 2011, mentre que Murray, a l'ombra de l'ascens del serbi i els protagonismes recurrents del suís i el balear, es reivindicava amb una victòria que subratlla la seva candidatura amb vista a l'obert dels EUA. ■

BREUS

El lleidatà (primer per la dreta), exhibeix l'or ■ EFE

Cravotto marxa del mundial amb un or en el relleu

Szeged (Hongria). Saül Cravotto, acompanyat per Ekaitz Saies Sistiaga, Carlos Pérez Rial i Pablo Andrés, va aconseguir la medalla d'or en el relleu masculí de K-1 200 metres del mundial de piragüisme, que va finalitzar ahir a Szeged. Tots quatre van completar la prova, que no s'inclou en el programa olímpic, amb un temps de 2:24.891, prop d'un segon millor que l'embarcació russa, que va fer-se amb la plata (2:25.701). Aquest títol suposa una petita consolació per al lleidatà, campió olímpic a Pequín 2008 en K-2 200 metres, després de quedar fora dissabte de la final d'aquesta prova i perdre una bona oportunitat de segellar la classificació per a Londres 2012. Ahir, en la final de consolació, Cravotto i el seu company, Pérez Rial, van ser segons. ■ EL 9

Raga escurça la diferència amb Bou a 13 punts

Motegi (Japó). Adam Raga (Gas Gas) va aconseguir la seva tercera victòria de la temporada en la segona jornada del Gran Premi del Japó, un resultat que li va permetre escurçar a 13 punts la diferència amb el líder del mundial, Toni Bou (Montesa), que ahir va acabar tercer. Takahisa Fujinami (Montesa) va validar la prova fins a la desena zona, en la qual va tenir una caiguda. El japonès es va lesionar el genoll esquerre, però va poder continuar i ser segon. El mundial es decidirà en l'última prova doble, a França (3 i 4 de setembre). ■ M.S.

Costa repeteix cinquè lloc i ja és quart en les WS

Silverstone (Gran Bretanya). El pilot barceloní Albert Costa (Epic Racing) va repetir la cinquena posició en la segona cursa de les World Series a Silverstone; un resultat que li permet avançar fins al quart lloc de la general del campionat. En la fórmula Renault 2.0, Àlex Riberas (Epic Racing) va signar la 31a posició, mentre que Javier Tarancón (Tech 1) es va haver de retirar. ■ M.S.

L'equip espanyol femení venç Holanda a l'europèu

Barcelona. Un únic gol de la basca Bárbara Malda (6') va servir perquè la selecció espanyola femenina, amb majoria de catalanes, derrotés Holanda per segon cop en la seva història i protagonitzés la sorpresa de la segona jornada de l'europèu d'hoquei sobre herba. La gran defensa de les jugadores de Salva Indurain va acabar sent fonamental en la victòria contra les favorites al títol. La classificació per a les semifinals és gairebé un fet i només una derrota per sis gols o més contra l'Azerbaidjan, demà, les apartaria de la lluita per les medalles i la classificació olímpica. ■ E9

ACB. L'escorta, que ha militat les quatre últimes temporades en el CAI, es convertiria en el substitut de Carl English com a referent ofensiu exterior

El FIATC Joventut és molt a prop de lligar Quinteros

Jordi Prat
BADALONA

Continua l'activitat frenètica en el FIATC Joventut. Si a final de la setmana passada es va anunciar la parella de bases (Pooh Jeter i Albert Oliver), ara ja es vol definir el que queda de perímetre. I, a l'hora de cobrir el buit deixat per Carl English —el curs vinent militarà al Cajasol— com a referència indiscutible des de l'arc, el club ha pensat en Paolo Quinteros. L'escorta argentí amb passaport italià (1m86, 1979) està sense equip i, a hores d'ara, està concentrat amb la seva selecció —queda pendent un tall preparant el preolímpic de Mar del Plata, del 30 d'agost a l'11 de setembre. Sense anar més lluny, dissabte va anotar 12 punts amb 4/4 triples en l'amistós contra l'Uruguai.

Aquest estiu, i després de quatre cursos en el CAI (dos a LEB Or i dos a ACB), va comunicar al club aragonès que no volia continuar-hi perquè no s'hi trobava a gust. Volia un canvi d'aïres. Els seus registres durant la temporada passada —12,8 punts (38,8% triples), 3,3 assistències i 1,3 recuperacions en gairebé 27 minuts— feien pensar que no li faltarien pretendents. Hi va haver interès del Cajasol, però al final es va decantar per English. I el pas de les setmanes li ha generat in-

Quinteros, buscant la passada davant Hosley ■ EFE

El finlandès Cavén també arriba

L'aler pivot finlandès Joonas Cavén (2m11, 1993) ha arribat a un acord amb el FIATC Joventut de Badalona, que el cedirà a l'equip de LEB Plata (El Prat). El jove jugador és un altre exemple de les joves generacions nòrdiques, com el suec Marcus Eriksson (1993, Barça Regal) o l'is-

landès Haukur Palsson (1992, Assignia Manresa). Cavén ha jugat aquest estiu l'Europeu Sub-18 de Polònia, on va acabar amb 13,9 punts, 5,1 rebots i 2,4 recuperacions. La passada campanya l'aler pivot nascut a Nokia (Finlàndia) va militar al Tampere Pyrinto. ■ M. ARTIGAS TOWLE

quietud, perquè no trobava cap oferta que li acabés de fer el pes. Fins i tot, es va especular amb la possibilitat de tornar a jugar al seu país, al Boca Juniors, club que va deixar a l'estiu del 2006 per anar a jugar a Europa. I és aquí on ha entrat a escena la Penya. El club li hauria fet arribar una proposta per un any que ronda els 150.000 euros, xifra extremadament inferior a la que estava cobrant en el CAI (quasi un terç). Quinteros, però, està disposat a acceptar-la

La Penya li ha ofert 150.000 euros, gairebé un terç del que cobrava al CAI

perquè ara mateix és l'única oferta que té per continuar en l'ACB. I la seva prioritat ha estat sempre no moure's del bàsquet estatal. En els pròxims dies, està previst que s'acabin d'ajustar serrells i, si no hi ha un canvi de rumb inesperat, l'escorta es convertirà en el tercer fitxatge del projecte Maldonado.

Així, i amb els bases lligats, Quinteros compartirà la posició d'escorta amb David Jelinek i faltaria un altre aler que es complementi amb Pere Tomàs per tancar el joc exterior. A dins, hi ha Jordi Trias, Henk Norel i també el lesionat Nacho Llovet. ■

Motor. Citroën ja té dos pilots al capdavant del mundial i amb vuit victòries del DS3 WRC, es consolida com el líder de marques

Ogier trenca la ratxa de Loeb a Alemanya

Josep Casanovas
BARCELONA

Amb més d'un minut d'avantatge sobre Sébastien Loeb a l'inici de l'última etapa i només amb cinc trams d'avantatge, era evident que només un

imprevist podia impedir que Sébastien Ogier trenqués la ratxa de victòries (8 de consecutives) de l'alescacià al Ral·li d'Alemanya. Disposat a no repetir l'error que li havia costat la victòria al Ral·li de l'Argentina en una situació sem-

blant, Ogier es va limitar a assegurar per guanyar la novena prova del mundial i enguany elevar a 4 el nombre de triomfs, quedar 2n en la general del campionat i, amb 4 curses d'avantatge i a 25 punts del seu company, conti-

Classificació

Ral·li d'Alemanya

1r Ogier-Ingrassia (Citroën DS3) ...3h32.15.9
2n Loeb-Elena (Citroën DS3) ..... a 39.8
3r Sordo-Del Barrio (Mini) ..... a 1:55.6
4t Hirvonen-Lehtinen (Ford Fiesta) a 2:43.7

Mundial. Pilots

1r Sébastien Loeb (Citroën DS3) 192
2n Sébastien Ogier (Citroën DS3) 167
3r Mikko Hirvonen (Ford Fiesta RS) 156
4t Jari-Matti Latvala (Ford Fiesta RS)96

nuar pensant en el títol: "El campionat és matemàticament possible i crec en les meves possibilitats. Mentre n'hi hagi ho continuaré intentant. ■

Agenda

<<

Festes de Sants
Original Jazz Orquesta amb Big Mama, al parc de l'Espanya Industrial (22.30 h)

<<

Fira
Fira-Mercat d'Artesania d'Estiu 2011 a Pineda de Mar per la festa major

BARCELONA

21.00 JAZZ

Mas i Mas Festival.

WTF jam session comandada per l'activista i percussionista vocal Aurelio Santos en la qual s'han gestat alguns dels projectes més innovadors del jazz a Barcelona. Una festa que acaba de complir deu anys d'existència i per la qual han desfilat glòries de la categoria d'Avishai Cohen, Bill McHenry, Llibert Fortuny, Horacio Fumero, Albert Bover i Gorka Benítez.

BARCELONA

18.30 a 00.30

FLAMENC

Sala Tarantos. Vesprenit dedicada al flamenc dins del San Miguel Mas i Mas Festival a la Sala Tarantos (Plaça Reial, 17). Primer actuarà Candalaria en tres sessions: 18.30 h, 19.30 h i 20.30 h. A partir de les 21.30 h serà el torn de Karime Amaya i Sara Flores, en tres actuacions seguides que començaran a les 21.30 h.

BARCELONA

10.00 EXPOSICIÓ

Devorar París. Ja se sap que Picasso era com una esponja i que el seu art és el resultat de la seva capacitat d'espèrmer tot el que podia. Ho demostra l'exposició *Devorar París. Picasso 1900-1907*, que explora com, a la seva arribada a París el 1900, l'artista malagueny incorpora a la seva pràctica de manera ràpida i intel·ligentíssima l'art d'artistes com ara Cézanne, Van Gogh, Gauguin, Puvis de Chavannes, Toulouse-Lautrec... Sens dubte, una de les exposicions estrella de l'any a Barcelona, que ha estat coorganitzada amb el Museu Van Gogh d'Amsterdam. Museu Picasso (c. Montcada, 15-23). Fins al 16 d'octubre.

BARCELONA

11.00 EXPOSICIÓ

Àngels Ribé (1969-1984). El Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba) ha fet justícia amb aquesta exposició a una de les artistes més interessants del grup con-

La Fira d'Antiguitats de Vic arriba als vint anys i s'ha consagrat com una des més importants de l'Estat ■ EP

Vint anys d'antiguitats a Vic

VIC FIRA D'ANTIGUITATS

La Fira d'Antiguitats de Vic té lloc al recinte firal el Sucre. Durant els vint anys (des del 1992), ha reunit expositors i visitants d'arreu de Catalunya i de l'Estat espanyol, que han permès convertir-la en una de les fires més visitades i alhora diferenciar-la de la resta de fires del sector en aconseguir una personalitat pròpia. La fira es va inaugurar dissabte i romandrà oberta fins al diumenge 28 d'agost.

Les entrades costen 5 euros, excepte dijous (2,5 euros) i els menors de dotze anys hi tenen accés gratuït. L'horari és de les onze del matí a les nou del vespre. Amb l'entrada, es pot participar en el sorteig d'un viatge a Bilbao, amb visites incloses als museus Balenciaga i Guggenheim. La mostra inclou una àrea infantil amb tallers de dibuix i jocs.

La fira exposa peces tant de brocantsers (amb una antiguitat mínima de 50 anys) com d'antiquaris

(de més de 100 anys), i s'hi poden trobar aparells d'ús domèstic, música, peces esportives, mobles, pintures, joies, llibres, peces de numismàtica i objectes de col·leccionisme. Al marge d'això, també se celebra el Concurs de Joves Decoradors. A la fira també hi ha una mostra d'artesanía osonenca, que organitza el col·lectiu d'Artesans d'Osona i cedida pel Museu de l'Art de la Pell de Vic.

REDACCIÓ

Kwesi Johnson, el plat fort d'avui a Benicàssim ■ EP

'Reggae' a la memòria dels 30 anys sense Bob Marley

BENICÀSSIM MÚSICA

Linton Kwesi Johnson és un músic jamaicà que actua a Benicàssim (22.30 h), on fins dissabte hi ha el festival de reggae més important d'Europa.

El trio musical, en una actuació ■ ARXIU

Divinas, a la festa major de Granollers

GRANOLLERS MÚSICA

Les tres veus de Divinas viatgen acompanyades pel seu quartet de jazz i avui seran un dels atractius de la festa major. Plaça Perpinyà, a les 23.30 h.

ceptual català. Àngels Ribé va contribuir de manera notable a la renovació de les gramàtiques de l'art. L'exposició té com a punt central un laberint participatiu amb les parets de groc transparent que l'artista va exposar a França l'any 1969. Macba (pl. dels Àngels). Fins al 23 d'octubre.

BARCELONA 20.30 MÚSICA

La Pedrera. Dins del Mas i Mas Festival, la Pedrera acull l'actuació de Trio de Canyes, que hi actuarà a les 19 h, 20 h i 21 h. El trio format per Dolors Almirall (oboè), Queralt Roca (clarinet) i Lleonard Castelló (fagot) hi ofereixen músiques de Mozart, Bach, Schubert, Milhaud, Gumí, Auric, entre altres compositors, en una nova aposta del cicle dels 30 Minuts de Clàssica de la Pedrera.

BARCELONA 10.00 EXPOSICIÓ

Voyages extraordinaires Barcelona. Les hiperfotos de l'artista Jean-François Rauzier s'imposen en una exposició que es troba al Museu Diocesà (av. de la Catedral, 4). Rauzier xucla inspiració dels grans monuments de Barcelona, com el Palau de la Música o la Pedrera. Fins a l'11 de setembre.

BARCELONA 10.00 EXPOSICIÓ

Retrats de la belle époque. És l'exposició d'aquest estiu a Caixaforum (av. Ferrer i Guàrdia, 6-8) i possiblement de tota la ciutat. Els rostres de la belle époque, de la mà dels millors retratistes, com ara Jacques Emile Blanche, que retrata l'escriptor francès Proust. Es pot visitar fins al 9 d'octubre.

BARCELONA 16.00 EXPOSICIÓ

27 obres, 18 autors. La Fundació Suñol (Roselló, 240) atresora una de les col·leccions d'art contemporani més importants de l'Estat. Ara convida a descobrir-hi els fons amb una mirada centrada en divuit autors fonamentals. Fins al 21 de desembre.

Comunicació

**Divinity emet
'Mujeres
desesperadas'
des de l'inici**

El canal emetrà íntegra la sèrie. Arranca amb una marató de 4 capítols (15.15 h). Des de demà, dos capítols a les 17.00 h

Des del 2001 'Una mà de contes' del Súper3 combina la literatura infantil amb les avantguardes artístiques en un format únic que estimula la creativitat dels nens

Deu anys creant contes

Gemma Busquets
SANT JOAN DESPÍ

La màgia d'un conte rau en com s'explica. És tot un art i a *Una mà de contes* del Súper3 s'ho han pres al peu de la lletra des de fa deu anys. *Una mà de contes*, que el 2007 va rebre el Premi Nacional de Cultura i és una de les produccions de TVC més venudes a l'estranger —es pot veure en 14 països—, és un format que combina la tradició de la literatura infantil amb la modernitat de les avantguardes artístiques i l'àlbum il·lustrat. El format és senzill: en vídeos de sis minuts i mig, una veu en *off* explica un conte mentre s'ensenya el procés, "la construcció del conte", amb tècniques pictòriques diverses: aquarel·la, dibuix, collage... Només es veuen les mans de l'artista plàstic, d'aquí el nom *Una mà de contes*.

Pel director del programa, Manuel Barrios, la idea del programa—que es basa en el moviment *Art Painting*—va sorgir "arran d'una conversa informal" perquè la cadena volia un format que actualitzés els

Quatre exemples del treball que ha fet durant aquests deu anys 'Una mà de contes' ■ TV3

El valor del format és mostrar el procés de construcció d'un conte

contes de tota la vida. Llicenciat en belles arts, Barrios exerceix de director artístic "fent de pont entre els artistes i la tele, traslladant el llenguatge plàstic a l'audiovisual". Així s'ha potenciat una manera de fer artesanal: "Quan gravem procuro que els platós estiguin buits, bus-

cant intimitat i posem música per crear un clima." En aquests deu anys s'han explicat contes clàssics com *La Caputxeta Vermella* o *Els Tres Porquets*, però també s'ha apostat per noves històries amb la implicació d'il·lustradors reconeguts com Max, Miguel Gallardo i Arnal Ba-

llester i escriptors com Victòria Bermejo, Teresa Duran, Eulàlia Carrillo i Lluís Arcarazo. Músics com Sisa, Marc Parrot i The Pinker Tons també s'hi han sumat.

Projecte transversal
Barrios insisteix en la transversalitat d'*Una mà*

de contes, ja que un espai infantil s'ha convertit en el reflex del panorama artístic del país. *Una mà de contes* ha tingut una vessant de formació ja que estudiants de l'Escola Masana, la Facultat de Belles Arts o l'Escola de Disseny i Art hi han participat.

El director del programa destaca la sèrie de contes que el programa va elaborar amb l'ONCE amb el repte d'"il·lustrar un conte per a nens invidents". "Vam construir imatges a partir de sensacions tàctils", explica. Per aconseguir-ho van utilitzar materials com el feltre, el filferro o l'espart. També van fer un projecte dirigit a nens amb síndrome de Down (*El marcianet lleig*) o per a nens autistes (*Sol, solet*). Contes sobre viatges, una sèrie sobre pe-tonos o la que va fer inspirada en obres del MNAC formen part d'aquesta col·lecció de deu anys.

La web Unamadecontes.cat, a més, serveix com a taller perquè els nens puguin estimular la seva creativitat ja sigui amb el dibuix, l'escriptura o la composició. ■

Segona edició de 'D'aquí d'allà', a la tardor

L'Argentina, el Perú, el Pakistan, el Brasil, el Senegal i Gàmbia en seran protagonistes

Arnau Camps
SANT JOAN DESPÍ

La pròxima tardor el 33 oferirà una nova edició del projecte *D'aquí d'allà*, que té com a objectiu reflectir el dia a dia, fugint dels estereotips, de les principals comunitats d'immigrants

que resideixen a Catalunya i donar a conèixer les cultures i societats d'on procedeixen. Si en la primera edició els països protagonistes van ser el Marroc, l'Equador, la Xina, Colòmbia, Romania i Bolívia, ara la programació se centrarà en l'Argentina (octubre), el Pakistan (novembre), el Perú (desembre), el Brasil (gener) i el Senegal i Gàmbia (febrer). La temporada passada es van

escollir els països d'on són originàries les comunitats d'immigrants més grans a Catalunya, i aquest any s'han triat aquells països d'on procedeixen unes 170.000 persones que resideixen actualment a Catalunya.

Els programes que s'endinsaran en aquests països i comunitats i aportaran continguts des de vessants diferents són: *Valor afegit*, *Millennium*, *Sin-*

Dos dels protagonistes dels especials dedicats a Colòmbia del desembre de l'any passat ■ TVC

gulars, 60 minuts, *El documental*, *Ànima*, *Cinema 3* i *Nydia*. També es recuperaran els episodis més destacats de *Karakia* o *Tot un món* dedicats als països i comunitats de referència. A més, cada mes el canal emetrà peces curtes, protagonitzades per quinze ciutadans de cada comunitat que explicaran anècdotes, vivències personals, records, projectes de futur... ■

Table with 6 columns: La 1, La 2, Antena 3, Cuatro, Tele 5, La Sexta. Each column lists program names and times.

La mirada
Toni Vall
tvallka@hotmail.com
La metàfora de la Teresina

De tant en tant, la tele ens dóna petites sorpreses que contribueixen a fer-nos la vida una mica més lluminosa. I divendres al vespre vaig trobar-me amb una d'elles. El 33 està reposant una altra vegada Teresina S.A, la mítica i extraordinària sèrie de La Cubana, una de les millors coses que li han passat a la nostra televisió pública al llarg dels seus quasi 30 anys de vida. Els programadors van tenir el bon criteri de fer coincidir la celebració de les festes de Gràcia amb l'emissió de l'últim capítol de la sèrie, que té lloc precisament durant aquest remarcable esdeveniment estival. Va ser un goig, una petita festa, poder-lo degustar una vegada més, poder reviure de nou l'actuació de la Núria Feliu, el delit de les tres Teresines preparant la decoració del carrer i organitzant la vetllada

Apunts de programació

(C) EMISSIÓ CODIFICADA / (D) DUAL / (E) ESTÈREO / (T) SUBTITULAT PER TELETXT / (I) COMENTAT PER A INVIDENTS A TRAVÉS DEL DUAL

Part de la plantilla del Barça 2011-12, que es presenta avui oficialment a l'afició al Gamper, celebrant la supercopa ■ EFE

La festa del Barça

46è TROFEU JOAN GAMPER
TV3 / 19.40

TV3 transmet en directe des del Camp Nou la festa del Gamper, amb una programació especial de més de quatre hores que ocuparà la graella des de quarts de vuit del vespre fins passada la mitjanit. Els especials arrancaran a les 19.40 h amb la festa prèvia, que inclourà l'acte de presentació de l'equip blaugrana 2011-2012. El plat fort serà a partir de les 20.30 h,

amb el partit que enfrontarà el Barça i el Nàpols. A la mitja part s'emetrà el TN Vespre. Després del matx hi haurà El vestidor: l'opinió dels protagonistes i les anàlisis tècniques. Tancarà la nit l'Efectivament. La tertúlia de Lluís Canut torna a la graella diària d'Esport 3 i amb motiu del Gamper avui s'emet també a TV3. D'altra banda, La Sexta oferirà el partit Barça-Nàpols en diferit a partir de les 22.30 h.

QUARTS DE NOU
33 / 21.40

El programa casteller de TVC se centra avui en les diades de la festa major de Sant Magí de Tarragona i de la del barri barceloní de Gràcia. També hi haurà un reportatge sobre la presidenta de les colles castelleres de Catalunya, Anna Guasch, que s'estrena aquest any.

CRONOS
33 / 22.05

El programa reconstrueix el suïcidi col·lectiu de Jonestown, amb la re-emissió de les dues parts del documental Jonestown: el paradís perdut, que narra la tragèdia de la selva de Guyana quan, la tardor del 1978, prop d'un miler de persones van llevar-se la vida.

SINGULARS
33 / 23.55

El 33 recupera la conversa que Jaume Barberà va tenir a Singulars amb l'economista i president de Justícia i Pau Arcadi Oliveres, en què va parlar del seu darrer llibre i va fer una crida a la societat per rebel·lar-se contra els responsables de la crisi.

Audiències Catalunya

Dijous, 18 d'agost del 2011

Table with 3 columns: PROGRAMES MÉS VISTOS, CANAL, ESPECTADORS. Lists top programs like Telenotícies migdia, Telenotícies vespre, etc.

La ràdio

EL MATÍ... Catalunya Ràdio / 07.00

El periodista Francesc Soler entrevistarà avui Joana Ortega, vicepresidenta de la Generalitat i consellera de Governació. Serà a partir de dos quarts de deu als estudis de l'emissora a Barcelona.

¡AHORA CAIGO!
Antena 3 / 18.30

Després de la bona acollida els dimarts a la nit, Antena 3 estrena a la tarda la versió diària del concurs d'Arturo Valls,

ATRAPA UN MILLÓN
Antena 3 / 19.45

El concurs celebra la tercera setmana amb famosos. D'avui a divendres. Àngel Llàcer, Belinda Washington, César Cadevall, Ana Milán i Romay.

'Teresina S.A.' és una de les millors coses que li han passat a TV3

gran de la festa a casa seva. No em cansaria mai de revisar aquesta sèrie. Els anys se li han acumulat a sobre amb una dignitat insòlita. Doncs sí. Teresina S.A em va fer pensar en el pas del temps. En l'evolució de la tele els últims 20 anys. Hi vaig reflexionar durant una bona estona. Em temo que avui no seria possible una sèrie així: punyent i divertida, incisiva i juganera. Eren uns anys molt més lliures que els nostres, no hi havia cotilles ni correccions polítiques tenallant-nos permanentment. Algú s'imagina avui en dia els stripteases de l'Àngel Casas Show o els gags irreverents i pujats del to del No passa res de La Trinca formant part de la nostra graella? Em temo que seria impossible.

L'estiu a escena

■ Tom Jones

■ Festival Jardins de Cap Roig

■ Calella de Palafrugell

■ Dissabte 20 d'agost

JOAN SABATER

Totes les cares de Tom

Tom Jones va cloure el Festival Jardins de Cap Roig amb vint cançons que representaven bé les seves diverses reencarnacions al llarg de mig segle

Xavier Castellón

Quan Tom Jones va sortir a l'escenari acompanyat només d'un guitarrista i un bateria d'actitud molt rockera, per interpretar la contundent *Burning Hell* del seu últim disc amb la força i l'austeritat d'uns White Stripes, ja va quedar clar que aquell no seria un concert de vella glòria anèmica. Elegent i simpàtic, el cantant gal·lès va recordar a continuació que va coincidir sovint amb Elvis a las Vegas entre finals dels anys seixanta i principi dels setanta, i que acabaven les nits junts cantant *gospel*, una passió compartida que, en el cas de Jones, s'acaba de concretar en un esplèndid disc titulat *Praise & bla-*

me. El disc es tanca amb *Run on*, un dels temes de *gospel* favorits d'Elvis, i Tom Jones la va interpretar a Cap Roig com un poderós fragment de *rhythm'n'blues*, amb guitarra, baix i bateria. Per al tercer tema de la nit, el també recent *Strange things*, ja van sortir a escena les dues coristes, el teclista i l'organista. Una gran banda.

Tom va voler tenir un detall amb l'audiència autòctona cantant *Never been to Spain*, un tema gravat per Elvis, Tina Turner i Cher, però que no forma part del repertori habitual del gal·lès. De fet, tenia tota la lletra de la cançó enganxada al terra, per si de cas. En aquest punt ja s'hi havia incorporat el magnífic trio de vents huracanats i Tom va aprofitar per saludar el seu amic Josep Carreras, assegut entre el públic, i els dos cantants van intercanviar simpàtiques reverències.

A mig concert, Tom Jones va presentar juntes dues cançons de signe ben diferent: la primera cançó que va gravar, *Chills and fever* (1964) i que va ser tot un fracàs, i un dels seus èxits més sonats, *Sex bomb* (2000). Curiosament, són dues cançons força semblants i potser és la manera que té Tom Jones de dir-nos que l'èxit és una cosa enigmàtica. Un parell de temes més de *Praise & blame* van donar pas a dues peces *country* de Jerry Lee Lewis, i en la recta final van sonar una temperamental *Delilah*, *Mama told me not to come*, *You can leave your hat on* —que va gravar per a *The Full Monty* i aquí li va servir d'excusa per treure's la jaqueta— i l'esperada *It's not unusual*. Per als bisos van quedar *Pocky way*, en la qual va bellugar el cul amb estil, i la *funky* i vibrant *Kiss*, la millor cloenda possible.

EL PUNT AVUI+

AVUI, DILLUNS

Jordi Soler

Coratge

Titular de portada d'ahir a *La Vanguardia*: "El Papa demana coratge per fer front a la crisi econòmica." Era la seva consigna als milers de joves catòlics que s'havien aplegat en un aeròdrom de Madrid per escoltar-lo i resar amb ell. És clar que també podria anar dirigida als no creients, o als que practiquen altres modalitats del cristianisme o professen una religió diferent. La crisi econòmica no té gaire, o res, a veure amb la fe religiosa, i el coratge al qual apel·lava Benet XVI pot presentar, també, diversos vessants i interpretacions. Coratge per sobreviure, és a dir, per malviure quan has perdut la feina i no pots mantenir la família; coratge per mirar de fer rutil·lar el negoci quan els bancs han tancat l'aixeta dels crèdits i et sents escanyat; coratge per decidir-te a agafar les maletes i arribar-te a Alemanya amb el títol universitari a la mà. I coratge, molt de coratge, a l'hora de trencar-te les banyes per intentar entendre les causes de la crisi i el perquè de les seves ominoses conseqüències. Als que som llecs en temes econòmics i financers no ens entra al cap que fes fallida als EUA un banc que les agències de qualificació consideraven exemplar, i que ara el destí de la humanitat estigui a les mans d'aquestes mateixes agències, els diagnòstics de les quals semblen, millor dit, són, dogma de fe per als mercats. Així, mentre el sant pare demanava coratge, les borses dels dos hemisferis augmentaven la seva quota de números vermells i algunes veus, veus d'aquelles que la convenció informativa anomena "autoritzades", han deixat entreveure una segona davallada de les ja malmeses estructures de la societat del benestar. Coratge! En caldran tones, sobretot a casa del més feble, perquè tot hom sap que com menys recursos tens, més sacrificis se t'exigeixen. Coratge, sí, per mantenir-te serè veient com t'obliguen a pagar, de la teva butxaca, els danys causats per la cobdícia de banquers que viuen com uns reis i als quals els estats donen diners de l'erari públic perquè es refacin i no hagin de tancar la barra. Mentrestant, es congelen sous i pensions, se suprimeixen ajuts econòmics a qui més els necessita, s'apugen els impostos i s'eliminen llocs de treball. Coratge, sí, i que no en falti!

Coratge per sobreviure, és a dir, per malviure quan has perdut la feina

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Dipòsit legal:
B20.249-1976

Aquestes targetes no donen diners, però n'estalvien molts

Amb la targeta de subscriptor podeu disfrutar d'una gran varietat de serveis gratuïts i ofertes 2x1: teatre • cinema • concerts • fires • esports • pares aquàtics • pares infantils • pares d'atraccions • excursions • cursets • gastronomia • gimnàs • vídeos • estètica • serveis socials • viatges • llibres • agendes • anuaris...

El Club del Subscriptor d'El Punt Avui. Tel. 902 22 10 10 (feiners: matí de 8 a 2 i tarda de 4 a 6)
www.clubdelsubscriptor.cat

Club del Subscriptor

